

HUMANITAS

Anul V, nr.10, iunie 2019

28 de pagini / se distribuie gratuit

ANITURII
HORIA-ROMAN
PATAPIEVICI

Gabriel Liiceanu
Caiet
de rîcoșat
gînduri

TATIANA NICULESCU
Regele și Dudaia
CAROL II ȘI ELENA LUPESCU
DINCOLO DE BĂRFE
ȘI OLISEE

RADU PARASCHIVESCU

În lume nu-s
mai multe
Români

(planetele noastre
asta i-ar lipsi)

Mircea
Cărtărescu
Melancolia

LUCIAN
BOIA
CUM AM TRECUT
PRIN COMUNISM
AL DOILEA SFERT
DE VEAC

Michel Houellebecq
SEROTONINĂ

roman

MINISTERUL
FERICIRII
SUPREME

ROMAN

ARUNDHATI ROY

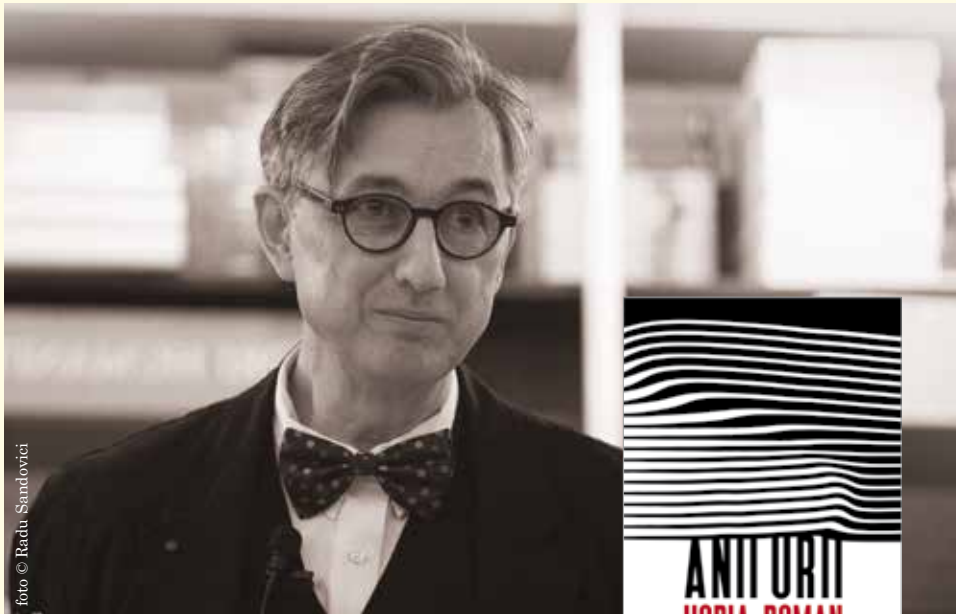
LAUREATA BOOKER PRIZE PENTRU
DUMNEZEUL LUCRURILOR MĂRUNT

„DE NERATAT”
— TIME —

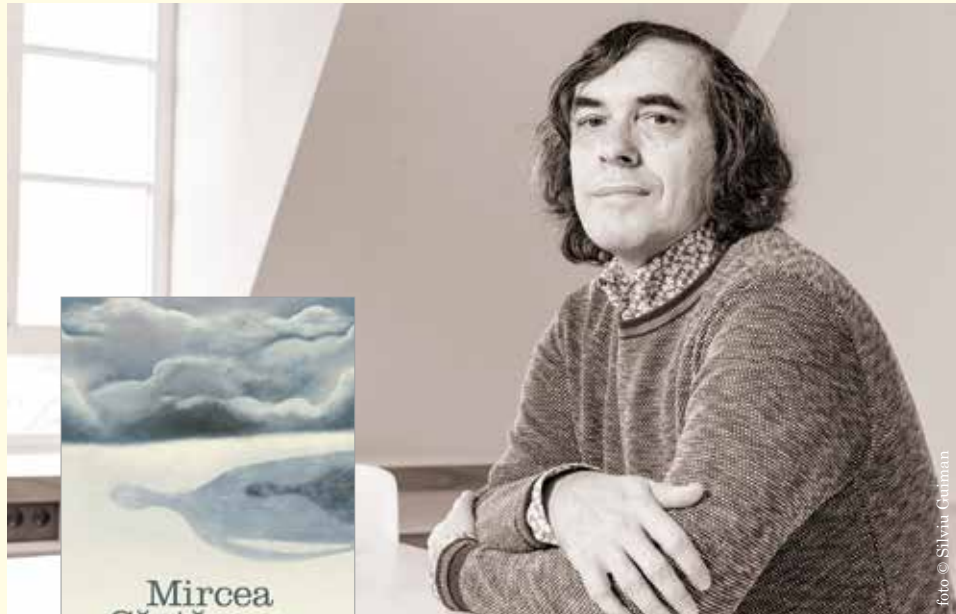
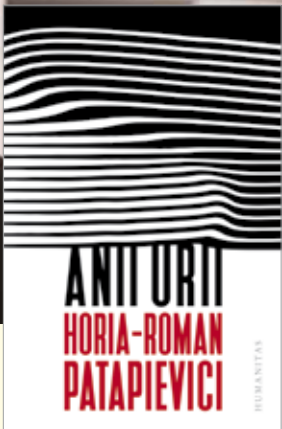
„SUPERB ORCHESTRAT”
— THE NEW YORK TIMES —

HORIA-ROMAN PATAPIEVICI MIRCEA CĂRTĂRESCU

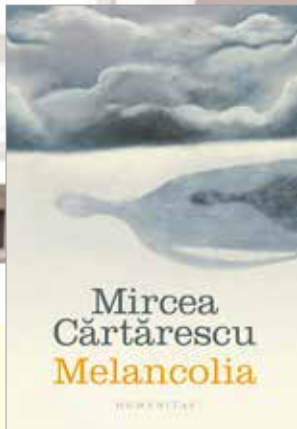
Anii urii Melancolia

Horia-Roman Patapievi
Anii urii
500 pp

Mircea Cărtărescu
Melancolia
ediție cartonată, 256 pp, 49,9 lei

În 1946, George Orwell spunea că scrie pentru că există minciuni pe care vrea să le denunțe și fapte asupra cărora vrea să atragă atenția; în primul rând, spunea el, doresc să fac să se audă o voce.

Am scris multe dintre articolele cuprinse în această carte cu același sentiment: că există undeva o minciună și că sunt dator, față de cei care nu o văd ori se complac în ea, să o scot la iveală – sau, mai bine spus, să o dau în vileag.

Devenită prin mistificare și distorsiune ortodoxia morală a unor politici din ce în ce mai agresive, minciuna asta ne-a marcat viețile atunci și continuă să ni le infecteze acum. Atunci propovăduia eliberarea de o dictatură care nu exista, acum profesează eliberarea de o conspirație, a statului paralel, care nu există.

Scopul, atunci și acum, era controlul statului prin ocuparea lui. Pentru a fi permanentă, ocuparea trebuia urmată de transformarea sistemului legal într-un sistem de legalizare a încălcărilor legii.

Este ceea ce se petrece de câțiva ani cu justiția, sub ochii noștri uluiți și neputincioși. Mecanismul, cinic și nerușinat, e foarte simplu: subordonarea justiției față de interesele de partid și legalizarea abuzurilor derivate din aceste interese prin scoaterea în afara legii a sancțiunilor legale prevăzute împotriva lor. În *Faust II*, Goethe numea asta impunerea în mod legal a fărădelegii. E ceea ce trăim.

Horia-Roman Patapievi

” Ura înseamnă agresiune. Înseamnă sete de nimicire. Înseamnă convingerea că dreptatea ta are tot dreptul să suprimă dreptatea celui urât. Omul urât nu este doar un om detestat: este un om pe care decăderea din îngăduințele la care au dreptul oamenii normali îl condamnă să nu mai aibă dreptul la nici un recurs. Omul urât este și judecat, și condamnat, și executat dintr-o singură mișcare a sentimentului. Este omul căruia i se refuză fără drept de apel dreptul la orice apel.

Orice ură este dată la pachet cu certitudinea care o asigură că nu are nevoie de nici un argument pentru a avea dreptate împotriva celui urât. Ura nu are nevoie de temeieri, are nevoie numai de prilejuri – nu pentru a se manifesta, ci pentru a lovi.

József Maria Bocheński, un logician polonez (și călugăr dominican), spunea că numai într-un sistem dictatorial oamenii sunt lipsiți de posibilitatea de a se apăra de imbecili. Fie democrația noastră îl dezmințe, fie trebuie înțeles mai bine care poate fi sursa unei dictaturi, în democrație. Ideea este că regimul politic democratic nu exclude proliferarea, înăuntrul său, a dictaturilor, a unor forme mai marcate de autoritarism și inflexibilitate (resimțite ca nejustificate și ilegitime). Am putea deci spune că noi trăim, în democrație, tot felul de dictaturi. Unele, de pildă, ne lipsesc de posibilitatea de a ne apăra de imbecili. Și asta nu înseamnă că am ieșit din democrație, ci doar că democrația nu exclude proliferarea, înăuntrul ei, a dictaturilor. Am trăit-o și o trăim pe pielea noastră.

(fragmente)

De același autor

După marele succes, inclusiv internațional, al romanului *Solenoid*, Mircea Cărtărescu revine cu o carte de o cu totul altă factură: tripticul *Melancolia*, o nostalgică evocare a unei copilării și adolescențe înconjurată de o atmosferă de adâncă reverie. Realistă și onirică în același timp, inconfundabil „cărțăresciană” și totuși diferită de tot ce a mai scris autorul, această carte despre singurătate, abandon, dragoste și eroism va deveni, fără doar și poate, o scriere foarte iubită de cititorii de literatură.

” Uneori, mai ales serile, când îl copleșea melancolia, băiatul deschidea șifonierul cel vechi ca să-și vadă pieile. Asta se-ntâmpla rar, ce-i drept, nu pentru că n-ar fi fost un spectacol demn de-a fi văzut, ci fiindcă nu-i era-n minte: viața lui, chiar așa, singuratică, era plină de tot felul de îndatoriri și de treburi, unele fantastice și inutile, cum ar fi să deseneze cu florarul curbe pentru ora de geometrie, altele terne și la fel de inutile, ca de pildă să-și facă patul sau să-și pună-n geantă cărțile pentru școală. Doar seara târziu, când aproape că nu mai putea vedea în odaia brăzdată de dăre sângerii venite dinspre fereastră, era mai liber și simțea din greu povara singurătății.

Fiindcă era foarte singur, poate cel mai singur om de pe pământ. Atât de singur, încât nici măcar cu el însuși nu vorbea cu săptămânile și lunile, până și el însuși îl părăsise. Sute, mii de amurguri și-apoi de nopți stătuse pur și simplu la fereastră, cu orele, față-n față cu luna, văzând prin geamul turbure cum își schimbă fazele de la o săptămână la alta. Cel mai mult, dacă iubea ceva pe lume, iubea luna, dar nu orice lună, ci atunci când ea se făcea subțire ca o unghie și se așeza aproape orizontal, cu coarnele în sus, pe cerul verde ca veninul, deasupra clădirilor foarte înalte, sfârșindu-se cu turnuri, fleșe, frontoane și cupole, ale orașului în care trăia.

Avea cincisprezece ani și nici un rost pe lume. Dar nu spunea, nici în gând, fraza asta, pentru că și-ar fi risipit cuvintele aiurea: faptul că avea cincisprezece ani era suficient, se înțelegea deja de-aici că viața lui n-avea sens. Nici unul dintre colegii lui de la liceu nu și-l găsea. Toți pluteau între două vârste, incapabili să mai urce pe vreunul dintre maluri: al copilăriei în stânga, îndepărtat și, deși încă strălucitor, având acea strălucire stinsă a mătășii pe care-o întâlnești în unele tablouri vechi; în dreapta al vârstei mature și-al orice va mai fi urmat, înspăimântător și atrăgător peisaj, dar așa cum te atrage prăpastia fără fund dintre stâncile albastre, sau gândul, săcăitor ca o muscă, al sinuciderii. E drept, disperarea lui nu semăna cu a celorlalți, și nici măcar nu semăna a disperare. De multe ori mergea și el să joace fotbal în curtea liceului, după ore, sau sprijinea zidurile pălăvrăgind fără sens în recreații. Dar de cele mai multe ori mergea în spatele clădirii absurd de late, revărsată între șine sclipitoare de tramvai, a liceului, acolo unde se afla groapa de sărituri în lungime. Se așeza pe bordura ei de lemn, cu picioarele în nisip, și scotea din buzunarul uniformeii șifonate, cu nasturi lipsă, câte-o cârtică de versuri dintr-un poet mort de mult. Asculta acolo, între buruieni, lângă gardul de beton pe care suiau vacile-Domnului, vocea ciudată și melodioasă a mortului până când se auzea soneria care-i chema la ore.

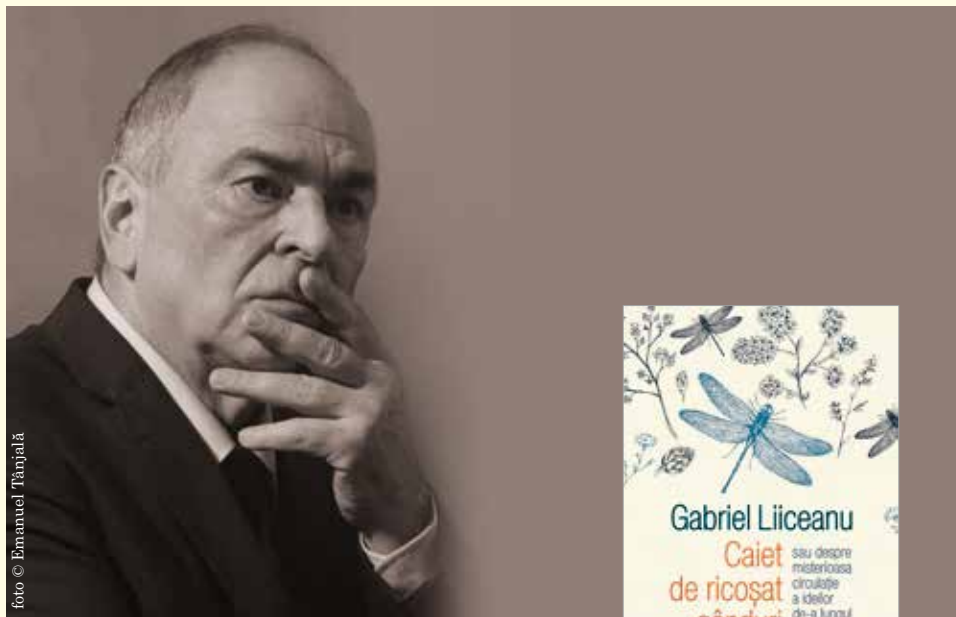
Nimeni altcineva, dintre toți oamenii pe care-i cunoștea, nu mai vorbea cu morții. Câteodată se gândea că ei erau singurii, jalnicii lui prieteni: locuitorii, frumos întinși unul lângă altul, într-un pământ transparent, sub câte-o coroană de flori, ai unui cimitir îndepărtat. Nu conversau, dar măcar îi vorbeau, cum nici părinții, nici rudele, nici colegii lui n-o făceau vreodată. (fragment)

De același autor

GABRIEL LIICEANU

Caiet de ricoșat gânduri

Gabriel Liiceanu
Caiet de ricoșat gânduri sau despre misterioasa circulație a ideilor de-a lungul timpului
ediție cartonată, 344 pp, 54 lei

Scriind paginile acestui jurnal de idei, nu m-am putut desprinde de imaginea „spiritului universal” ca activitate a unui uriaș creier al omenirii traversat fără încetare de ideile celor care, de-a lungul câtorva mii de ani, au gândit în beneficiul speciei noastre. Ramificațiile ideilor exprimate de fiecare dată altfel, adăpostite de acest mega-creier, reprezintă cultura lumii.

Urmărirea acestor zigzaguri și ricoșeuri mintale, fie că e vorba de recunoștință și ingratitudine, de nevoia de a te compara, de uitare, de prostie, de calomnie, de remușcare, de invidie, ură și crimă, de ticăloșie, de cruzime, de iubirea care nu așteaptă nimic, mă rog, de toate temele pe care omenirea le macină la nesfârșit de două-trei milenii în filozofie și literatură, mi-a produs mari satisfacții, m-a făcut să mă simt bine citind și notând deopotrivă, m-a făcut să nu mă plictisesc niciodată.

Am ajuns în final să sper că paginile mele i-ar putea convinge și pe alții că splendoarea este la îndemână: nu trebuie decât să deschizi un volum de pe un raft și să te lași purtat de ceea ce am numit undeva „dans cu o carte”. Cei ce au lăsat în scris aceste idei au devenit, fără să știe, prietenii mei, *toți prietenii mei*.

Gabriel Liiceanu

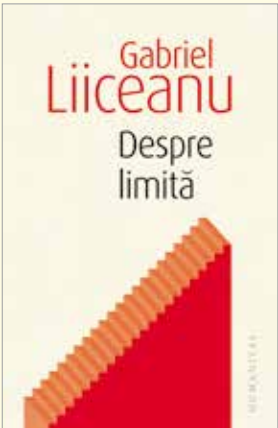
Tragicul

Gabriel Liiceanu
Tragicul: O fenomenologie a limitei și depășirii
ediție cartonată, 408 pp, 57 lei

Tragicul e cartea de debut a lui Gabriel Liiceanu. Deși aparențele sunt ale unei monografii compuse în marginea unei categorii estetice, ea anunță de fapt volumul care va apărea douăzeci de ani mai târziu ca împlinire a unui parcurs speculativ-filozofic: *Despre limită*. Tragicul e definit ca *întâlnire a unei ființe conștiente finite cu propria sa finitudine percepută ca limită*. Așadar, cu moartea ca limită de nedepășit.

Însă ce sens poate avea înfruntarea unei limite de nedepășit? De ce e nevoie ca elanurile ființei noastre să fie măsurate prin tentativele depășirii unei limite care nu cunoaște un „dincolo”? S-ar putea – și aceasta este ipoteza discursului de aici despre tragic – ca întreaga noastră bogăție de ființă să vină din faptul că suntem singurii care trăim într-un dialog imposibil. Tragicul nu este orice „rău”. El este răul care deschide un orizont al binelui în stăruință; o nouă stare. Creezi o nouă stare prin simpla stăruință.

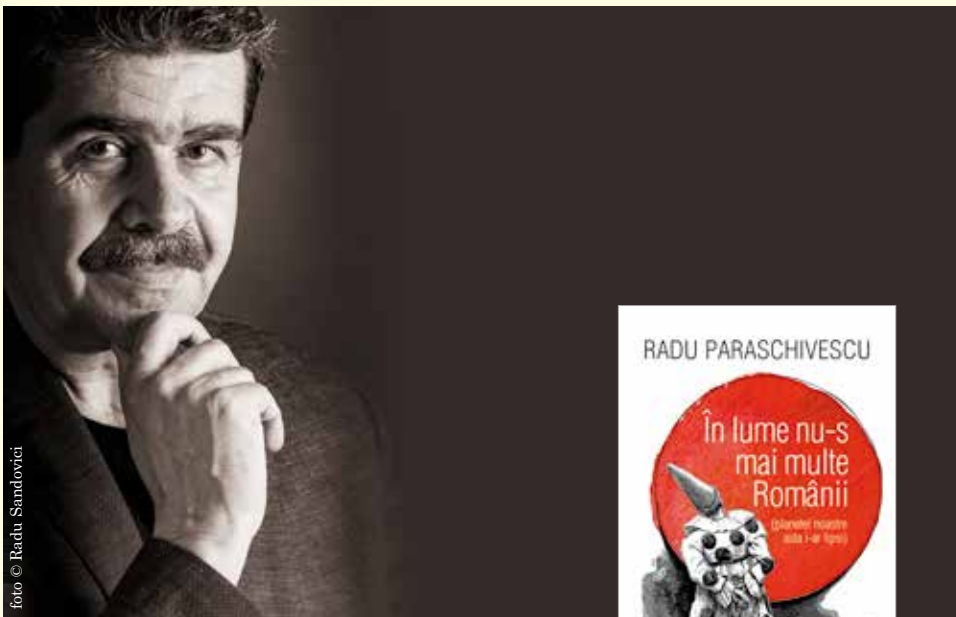
Despre limită

Această carte despre limită este o apologie a vagului. Lucruri vagi, poate cele mai vagi, sunt omul, Dumnezeu, libertatea. Vagul este opusul precisului. Vagul este ceea ce rămâne după traversarea unui spațiu populat cu limite. Limita îl închide mai întâi pe om în spațiul precisului. Problema este cum să parcurgem apoi treptele precisului pentru a ajunge la lucrurile vagi.

Gabriel Liiceanu
Despre limită
ediție cartonată, 240 pp, 37 lei

RADU PARASCHIVESCU

În lume nu-s mai multe Români

Radu Paraschivescu
În lume nu-s mai multe Români (planetei noastre asta i-ar lipsi)
232 pp, 29 lei

Guvernul României și alianța din care provine și-au dovedit de atâtea ori fascinația pentru selecția negativă, încât nu mai poți nici măcar să te revolți. Ilie Mario Rafael e doar un nume din dosarul pe care scrie cu litere mari „Cultura sfidării”. De ce-l numește premierul într-o asemenea funcție? Pentru că poate. Codrin Ștefănescu a lămurit deja dilemele pricinuite oamenilor onești de abuzurile puterii PSD. „Pentru că putem” e, din acest punct de vedere, o lozincă mult mai aproape de natura adevărată a partidului decât „Îndrăznește să crezi”. „Pentru că putem” e o sinteză a bunului-plac și a disprețului pentru lege, pentru normalitate și pentru respirația europeană a țării. De ce păstrați penali în funcții publice? Pentru că putem. De ce numiți în funcția de secretar general al guvernului un om trimis în judecată pentru trafic de influență, constituirea unui grup infracțional organizat și fals în declarații în formă continuată? Pentru că putem. De ce numiți în funcția de consilier personal al premierului un condamnat la opt ani cu executare? Pentru că putem. De ce numiți ca ministru al tineretului și sportului o tânără specializată în campanii publicitare pentru spirtoasele familiei? Pentru că putem. De ce numiți ca premier un om incapabil să se exprime cursiv în propria sa limbă și cu atât mai puțin într-o alta? Pentru că putem. De ce forțați ordonanțe care să-i scape pe marii vinovați din PSD de pușcărie? Pentru că putem. De ce vă bateți joc de oameni și de țară? Pentru că putem. Și pot. Chiar pot. Fără să-i intereseze cum ne privește Occidentul, fără să se gândească la altceva decât la propria lor piele, fără urmă de considerație pentru naivii și disperării care le-au luat de bune promisiunile și i-au adus la putere.

Radu Paraschivescu

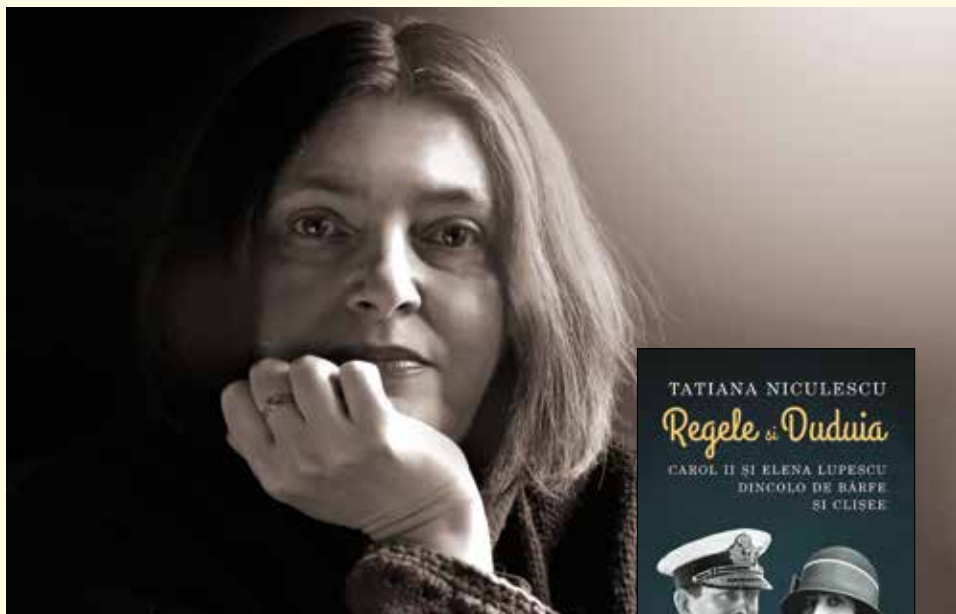
” Astăzi umorul, politic sau nu, e fără precauții. Poanta poate fi subtilă sau vulgară, fină sau grosieră. N-are importanță. O poți lansa într-un studio de televiziune sau într-o bodegă, o poți posta pe Facebook, o poți trece pe plăcuța cu numărul de înmatriculare. Nici asta n-are importanță. Nu mai există opreliști și fereți. Nu se mai gândește nimeni la consecințe, ca pe vremuri, nu-și mai imaginează nimeni represalii în beciuri întunecoase, tot ca pe vremuri. Marea dilemă e dacă recurgem la porcoșenii sau rămânem ironici și manierați. O tabără pledează pentru mășcări, cealaltă, pentru florete rotite grațios. Unii cred că nu merită să-ți alegi mijloacele când ai de-a face cu cineva care te vrea scos din lumea civilizată, alții susțin că, scăzând nivelul discursului, nu facem decât să ne apropiem de cei cărora ne credem superiori. Fiecare tabără are argumente și e convinsă că dreptatea îi aparține. Și nici una dintre tabere nu vede ceva elementar: că acest lucru NU CONTEAZĂ. Așa cum în timp de război muzele tac, în situațiile de criză stilistica se suspendă. Important e să-i spui incompetentului că e incompetent. Sub toate formele, în toate registrele, până te doare gura. Însă și mai important e să articulezi un sistem de performanță politică (în ceea ce, în lipsa unui termen adecvat, trece drept opoziție din România) în așa fel încât, după următoarele alegeri, să nu mai riști apariția unui alt guvern Dăncilă. [...] Umorul politic de pe vremea lui Ceaușescu era o formă de răcorire subversivă. [...] Acum, când reporterii și camerele TV circulă dezinvolt peste tot, hibe și pașii greșiți ai aleșilor ne sunt aduse în case la fel de frecvent ca reclamele. Materia primă pe care o furnizează guvernul Dăncilă, chiar și în absența premierului, satisface nevoia de haz a românului până la indigestie. Și, firește, e inevitabil să râzi când îi vezi și auzi pe miniștrii noștri. Însă râsul trebuie să fie o manifestare scurtă, care să nu se transforme în ocupație. Mai ales că nu toate gafele guvernanților sunt provocatoare de hohote. (fragment)

De același autor

TATIANA NICULESCU

Regele și Duduia

Tatiana Niculescu
Regele și Duduia:
Carol II și Elena Lupescu
dincolo de bârfe și clișee
240 pp, 35 lei

Pe fundalul prăbușirii imperiilor și a monarhiilor, între noile granițe ale României Mari, viața politică e zguduită de o poveste de dragoste. Prințul moștenitor fuge în lume, în plină epocă antisemită, cu o femeie cu origini evreiești. Despre ei și povestea lor se va vorbi neconținut timp de decenii. Legionarii și, pe linia lor, comuniștii îi vor descrie în contururi îngroșate de ură, invidie și resentiment. Presa internațională va căuta să-i situeze când în descendența marilor iubiri interzise, când în anticamera unor tenebroase intrigi și comploturi politice. Vor fi condamnați de toți, bârfiți, hărțuiți și defăimați în ziare, în manuale și în cărți de istorie. Vor rămâne împreună în ciuda tuturor. Ce se află însă dincolo de bârfe și clișee și ce ascund ele sub masca discursului patriotard, antisemit sau moralizator? Din documente de arhivă, scrisori inedite, memorii, jurnale și mărturii ale contemporanilor, această carte reconstruiește culisele celui mai stăruitor scandal politic din istoria interbelică a României.

”Dintre toate femeile din viața lui Carol, nici una nu-i seamănă poate mai bine reginei Maria decât Elena Lupescu: e puternică, neînfrică, diplomată, intrigantă la nevoie, maternă, dominatoare prin inteligență, energie și umor, independentă și atrăgătoare. Prima și singura întâlnire a celor două femei s-ar fi petrecut într-o după-amiază, când, alarmată de grozăviile din presă despre Elena Lupescu, despre cercul de afaceriști, bancheri și industriași format în jurul ei și despre influența pe care această femeie o avea asupra lui Carol, regina Maria ar fi dat buzna pe porțile mari ale Palatului Regal și, înainte să se dezmeticească corpul ofițerilor de cavalerie din garda regelui, ar fi năvălit ca o walkirie în cabinetul fiului ei. Intrând, ar fi apucat să surprindă cu privirea poalele unei rochii mov, culoarea ei preferată, strecurându-se pe ușa care dădea spre secretariatul suveranului. Maria îl lasă pe Carol năucit de apariția ei neașteptată și urmărește rochia mov până în biblioteca regală. În sfârșit, cele două femei se află față-n față. Cu ani în urmă, Duduia visase la această clipă și își închipuise cum ar fi căzut ea la picioarele reginei și i-ar fi împărtășit dragostea ei pentru Carol. Știa că, pentru Maria, ea era o „sirenă fără scrupule”, „femeia pătimasă” care i-a atras fiul pe calea pierzaniei, „mai presus de puterea lui de rezistență, căutând, prin toate mijloacele, să-i distrugă caracterul”, înțelegea că regina „nu poate sau nu vrea să priceapă că fiul ei mă iubește cu o pasiune totală, că ne iubim și suntem un singur trup și un singur suflet”, dar ar fi convins-o poate că „unirea noastră este o unire de dragoste adevărată. Oh, de ar ști dansa cât mi-e de scumpă, în sufletul meu, fericirea lui Carol! Am toată nădejdea că odată ea va înțelege”.

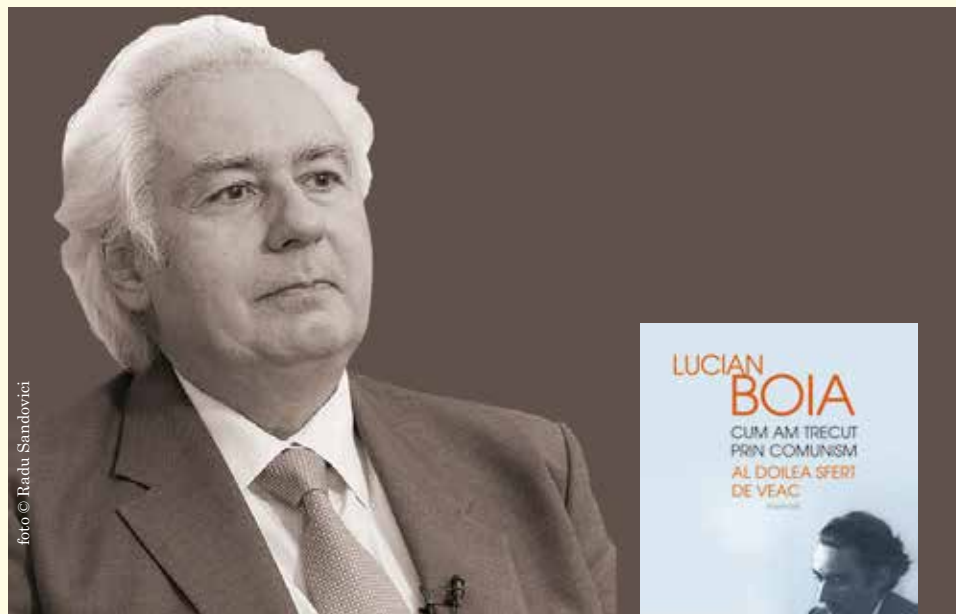
Acum, aflându-se în fața ei, Duduia încearcă să-și adune cuvintele. Regina o întreabă ce caută în biblioteca regelui. „Maiestate”, ar fi răspuns ea, „am venit în vizită la stăpânul meu, care este iubirea vieții mele...”. Maria ar fi privit-o cu dispreț uimit, spunându-i că, dacă ar fi știut că ea îi va lua locul reginei Elena, nu s-ar mai fi chinuit să-și smulgă fiul din brațele primei lui soții, Zizi Lambrino... Apoi, Maria s-ar fi întors în cabinetul lui Carol. Înainte de a ieși trântind ușa, i-ar fi spus regelui: „Această femeie e nenorocirea vieții tale...” Cu Zizi Lambrino și cu Sitta, regina Maria se descurcase ușor. Autoritatea ei nu fusese o clipă pusă sub semnul întrebării. Dar iată că Duduia îi luase locul în inima lui Carol. „Nici nu pot să-mi închipui viața fără ea”, scria el în jurnal, în timp ce regina cu greu își poate închipui că măreția ei apune în sufletul acestui fiu răzvrătit. (fragment)

De aceeași autoare

LUCIAN BOIA

Cum am trecut prin comunism

Lucian Boia
Cum am trecut prin comunism:
Al doilea sfert de veac
188 pp, 27 lei

La vremea lui, comunismul părea veșnic. Nu se întrevedeau soluții de ieșire. Pe cât am putut, mi-am amenajat mici spații de libertate, inevitabil însă limitate și aflate sub supraveghere.

Începând din 1980, nu s-au mai făcut nicăieri avansări în sistemul universitar. Era o nedreptate flagrantă, care, în ce mă privește, se traducea și printr-o jenă financiară permanentă. De la un an la altul, viața devenea tot mai complicată. Începând cu pâinea cea de toate zilele. Oamenii, așezați la cozi nesfârșite în fața magazinelor alimentare goale, așteptau să se aducă ceva, orice. Maică-mea descoperise la o coadă „rezonabilă” așa-zisii „cârnați de bere”, cam suspecti de felul lor, pe care îi împărțeam cu câinele. Căinelui chiar că-i plăceau.

Evadam, pe cât posibil, din neplăcuta realitate citind pe nerăsuflăte cărți franțuzești. Seară de seară, ascultam cu regularitate Vocea Americii. Am putut urmări astfel filmul întreg al destrămării regimurilor comuniste în Polonia, Ungaria, Cehoslovacia... În presa românească nu se sufla o vorbă despre ceea ce se petrecea la doi pași de noi, de jur împrejurul țării. România părea imobilă. Până într-o zi, când totul a explodat, cu o violență neînchipuită.

Lucian Boia

”În 1967, la 23 de ani, am intrat, cum se spunea pe atunci, în „câmpul muncii”. Mi-am început cariera la Facultatea de Istorie; tot acolo aveam să o închei, aproape o jumătate de veac mai târziu. În fond, ce urmăream? Ce voiam să fac cu viața mea? În planul ascensiunii profesionale, obiectivul era simplu: să ajung profesor universitar. O tot auzisem pe mama mea spunând că nu există poziție mai înaltă, de ordin intelectual. Atunci, așa să fie: voi ajunge profesor universitar.

Cum zice francezul, „c’était la moindre des choses”. Mai puțin decât atât mi s-ar fi părut nedrept; mai mult, în plan social, nu mi-am dorit nicicând. Nu m-au atras niciodată pozițiile de putere. Nu-mi place să fiu condus și, în egală măsură, nu-mi place să conduc. Când, în 1990, eliberat din chingile comunismului, am devenit, în sfârșit, profesor, am declarat răspicat (și nu știu câți m-au luat în serios), „cu asta cariera mea s-a terminat”. Unii socoteau că abia începea.

Oricum, nu profesoratul era obiectivul meu suprem. Voiam mult mai mult, sau, mai bine zis, altceva. Mă simțeam capabil, mă simțeam chemat să realizez o operă, să creez ceva ce avea să rămână și după mine. Visam, cum s-ar zice, la glorie. Ce tânăr eram! Am avut totuși, dintotdeauna, un sentiment acut al nimicniciei și zădărnicii lucrurilor. Mă văd și acum – am scena în față –, să fi avut vreo 14 ani, stând de vorbă cu un coleg, la un colț de stradă, în Cotroceni, și încercând să-i explic de ce e preferabil să nu te naști decât să exiști. Nu părea deloc dispus să-mi înțeleagă argumentele (după mine, absolut elementare), așa că, după o lungă și aprinsă discuție, m-am lăsat păgubaș. Și astăzi gândesc la fel. Aș fi preferat, într-adevăr, să nu fi ieșit nicicând din neant, mai ales că înțeleg din ce în ce mai puțin despre ce e vorba în lumea asta. Odată ce exist însă, mi se pare normal să intru în joc și să nu fac degeaba umbră pământului. (fragment)

De același autor

DAN C. MIHĂILESCU

Podul cu vechituri

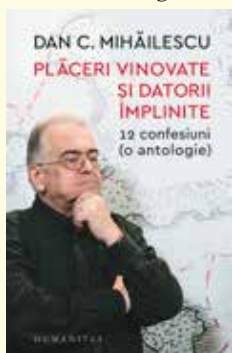

Dan C. Mihăilescu
Podul cu vechituri: Cronici
184 pp

Mulți dintre noi își exorcizează decepțiile, deprimismul și nevrozele generate de senzația inutilității prin sport, muzică, gastronomie, grădinărit, sex, turism cultural, pescuit sau vânatoare. De ce n-ar figura calofilia, bibliofilia sau însăși libromania printre metodele de destrămare a constrângerilor? În cuprinsul elitelor, indiferent de meserii și vârste, toată lumea exaltă, fie detectând în trecut, fie proiectându-și nostalgiile acolo, calitățile elementare de odinioară: buna-cuviință, bunele maniere, buna dispoziție, credința, responsabilitatea, moralitatea, arta de a fi cuminte, înțelept, hedonist cu simț civic și energie coagulant-comunitară, într-o bonomie convivială care să constituie și plămada nepoților destinați viitorului. Ce alt simbol ar fi mai nimerit pentru toate acestea de nu podul plin cu amintirile familiei, care constituie ceea ce reprezintă acoperirea bancară în aur, ca garanție valorică pentru bieteile bancnote șifonate care circulă pe piață?

Dan C. Mihăilescu

” În ce mă privește, mă declar mai degrabă arheofil, adică respectuos iubitor al trecutului, admirator al celor pierdute, cultivator al vechimii în toate cele, de la haine și mâncare la obiceiuri, valori morale și mentalități. De când mă știu, m-am simțit infinit mai bine în compania celor cu treizeci-cincizeci de ani mai în vârstă decât a congenerilor, iar un pahar colocvial era adeseori mai aromat cu intermediari ca Arșavir Acterian și Aurel Cioran decât cu vechi colegi de liceu și facultate. În copilărie, am fost fascinat de pivnițele, magaziile și podurile tuturor caselor pe unde m-am perindat, aspirând până la urmă cu plăcere miasmele igrasiei și ale butoaielor de varză, înfiorat de privirea lucioasă a vreunui șobolan, de arhitectura barocă a borcanelor cu murături, de mirosul înțepător al funiilor de usturoi și ceapă și de rostul tuturor fieroteniilor adunate acolo. Praful, rugina, lemnul scorojit, cărămizile lipsă, felul cum se strecura lumina prin acoperișul podului sau prin lucarna pivniței – totul mă hipnotiza, așa cum aveau să o facă aleile Cimitirului Bellu, unde am cutreierat săptămânal între 7 și 14 ani, apoi anticariatele, consignațiile, tarabele de la talcioc sau brocantele din Amsterdam, Geneva, Bruges. Așa am ajuns să idealizez vechimea, identificând-o cu valoarea, măreția, noblețea, rânduiala, perenitatea, autenticitatea și binele. [...] Vă invit, aşadar, cu nostalgie boierească, în podul meu cu vechituri, luminat de câteva raze de amurg. Sunt de preferat cei câțiva porumbei și șoriceii strecurați printre lăzile cu amintiri alarmelor și claxoanelor de pe asfalt. În sfârșit, să nu uităm că vinul e tot mai bun cu cât este mai vechi. (fragment)

De același autor

IOANA NICOLAIE

Cartea Reghinei

Ioana Nicolaie
Cartea Reghinei
224 pp

Reghina este un Iov feminin, dintr-un spațiu nord-transilvan, în care miraculosul se insinuează în ordinea comună, iar istoria recentă sugrumă destinele oamenilor. Este mamă a doisprezece copii cu care alcătuiește împreună „un trup de o mie de kilograme“, plămădit din puține bucurii și insuportabilă suferință. Până la urmă, Reghina este mama universală.

Miza cărții Ioanei Nicolaie este să scoată la lumină, prin incursul faulkerian în interiorul unei minți care amestecă timpurile și emoțiile, o viață, un destin, o urmă pe care umanitatea personajelor ei o lasă (sau nu) în lume. Cartea nu se citește cu sufletul ușor, ci cu sufletul la gură. Narațiunea e densă, stratificată în episoade ce construiesc o viziune etnografică a marilor evenimente din viață (în definitiv, suntem în spațiul lui Rebreanu): o sezătoare, un pețit, o nuntă, prima noapte de dragoste, uluirea, durerea, rușinea, frica, prima bătaie primită de la soț, primul copil, următorii până la doisprezece. Viața unei femei, așa cum a fost ea.

Cititorul va întâlni cu emoție, de-a lungul romanului, diverse feluri de a-nțelege realitatea: orașelul Văralia, unde se petrec întâmplările din carte, are ceva din familiarul satului Prislop, din magia ținutului Macondo și din dramatismul vieții oamenilor în comitatul Yoknapatawpha, rămânând totuși un spațiu unic, nemaiîntâlnit, descris de autoare cu o iubire nesfârșită.

” Stau ghemuită-năuntru capului meu. Uneori mă acoperă un fel de întuneric, dar așa, numai amurg, ca atunci când vederea mi s-a dus. Alteori, ca acum, se deșiră o lumină mare. Ce mai strălucește totul! Un jar cât patru roți de căruță a sărit peste Coasta Morii și se mișcă lin de tot pe cer. Acela e soarele, răsare devreme, e începutul de vară. Razele-s cu pensule mici, amestecă roua. Când picurii-s ștersi rămâne-n urmă un verde mai tare. Un ceas mai trebuie și, de la căldură, se va ridica pâcla de pe toată grădina. Va pluti peste ierburi ca un cearșaf din țesătură tot mai rară. Văd deja locurile goale din el, tot mai zdrențuite, tot mai cât să te strecorei tu, nevasta copil ajunsă acolo spre prânz. Să te ții bine, Reghina, căci încă poți să te înalți tot mai sus [...] (fragment)

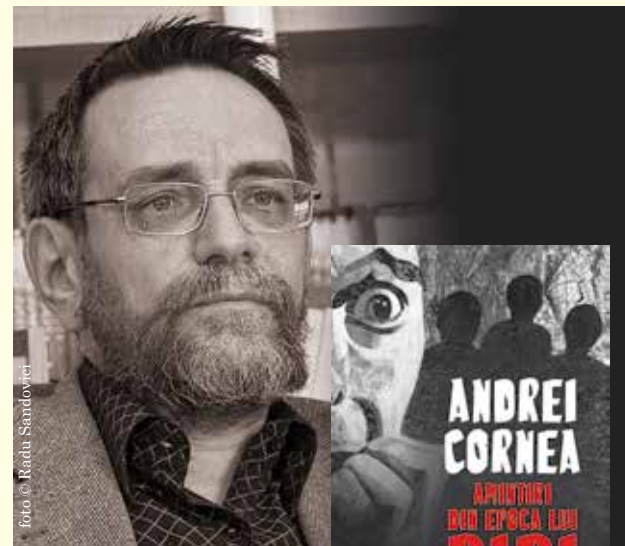

De aceeași autoare

ANDREI CORNEA

Amintiri din epoca lui Bibi

Andrei Cornea
Amintiri din epoca lui Bibi
200 pp, 32 lei

Până la urmă, acesta este destinul cuvântului: să treacă în faptă. Cât de mare este responsabilitatea autorului cuvântului pentru faptele viitorimii? Nu știu să spun exact. Și, pentru că nu știu, practic această mică lașitate – ficțiunea, lasând lucrurile să se dezvolte aproape de la sine. Mai departe, n-am o soluție.

Andrei Cornea

” Ținea minte perfect (sau așa credea) ce fusese înainte, dar, când era vorba despre ce se întâmplase după, anii i se învălmășeau în cap și totul plutea într-un fel de negură, care anihila limitele lunilor și anilor. A fost mult, a fost puțin – parcă totul nu fusese decât un pe urmă prelungit luni și ani de zile. Un provizorat, o tranziție (spre ce?), o trecere spre altă viață (care?); așa că, deși unele detalii îi erau clare, întregul, sensul general al mișcării rămăneau obscure. Pesemne că totul se schimba prea repede; lucrurile vechi piereau pe neașteptate, oamenii se îmbrăcau mereu altfel, arătau altfel (mai ales femeile), casele vechi erau dărâmate sau revopsite, străzile căpătau mereu alte nume, se puneau alte afișe și alte semne de circulație; până și bordurile trotuarelor le schimbau frenetic. Apăreau mereu trenuri noi, mașini noi, telefoane noi, ziare noi, tâmpenii noi și mai ales oameni noi care păseau tanțoși, enervanți, nestingheriți de trecut. Iar de felul adevărat de viață de dinainte își aminteau tot mai puțini. Lumea citea cu nesaț ziarele, se uita la noile televizoare și comenta tot felul de noutăți, scandaluri, crime, filme, dive, sport, jafuri, șomaj, bătăi, revolte, greve, dar despre ce făcuse sau ce fusese fiecare înainte nimeni nu voia să vorbească ori pretindea cu seninătate că nu ținea minte, sau chiar că lucrurile fuseseră cu totul altfel decât știa el bine că fuseseră. Fiindcă el chiar știa. De exemplu, numai acum câteva zile îl întâlnise pe vechiul lui coleg de la Miniadev, Syme, specialistul în Novoroba, cu care cândva, în anul ăla fatidic, 1984, înainte de a o întâlni pe Julia, discutase mai mult la prânz, la cantina ministerului. Bineînțeles, mai târziu, după el, îl luaseră și pe Syme acolo... la Miniub, la anchetă, apoi îi dăduseră drumul, reeducat. După, fusese reabilitat și repede promovât la un institut de lingvistică unde se ocupa cu reîmprospătarea Vechivorbei, disprețuite sub SOCENG. Colaborase și la un volum colectiv în care desființa teoria pe care se bazase Novoroba – volum pe care nu-l citea nimeni, dar el câștigase bani frumoși de la, cică, un sponsor privat. Era îmbrăcat bine, ba chiar avea în jurul gâtului un fular verde, lung până la ghețe, foarte șic și „progresist“, și se spunea că are șanse bune să fie admis anul acesta la Academia de Științe. (fragment)

De același autor

SCRIITORI ROMÂNI CONTEMPORANI

colecție coordonată de Andreea Răuceanu

Dumitru Crudu

Ziua de naștere a lui
Mihai Mihailovici

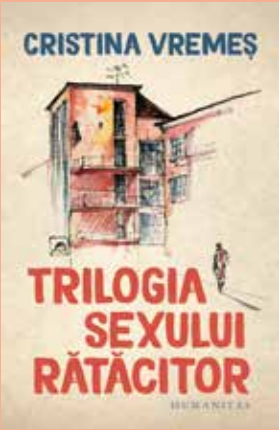
Dumitru Crudu
*Ziua de naștere a lui
Mihai Mihailovici*
248 pp

Ceea ce am încercat să fac în acest roman, care începe pe 28 iunie 1940, când se naște la Chișinău Mihai Mihailovici Lebădă, și se termină pe 28 iunie 2018, când acesta va fi înmormântat la București, a fost o cronică a familiei Lebădă-Ciuntu întinsă pe o perioadă de optzeci de ani, vreme în care Basarabia a fost ocupată de sovietici, a trecut prin cel de-al Doilea Război Mondial, a fost afectată de o foamete sinistă, a cunoscut deportările și sovietizarea cu forța, și-a recăpătat independența, a fost învinsă în războiul ruso-moldovenesc din 1992 și a intrat într-o criză profundă din care încă nu a reușit să-și revină nici azi. Romanul meu e fracturat într-o multitudine de texte și fiecare dintre ele se desfășoară doar pe 28 iunie, ca în cartea sau în filmul acela celebru, știți voi care. E romanul unei singure zile și a patru generații de basarabeni.

Dumitru Crudu

Cristina Vremeș

Trilogia
sexului rătăcitor

Cristina Vremeș
Trilogia sexului rătăcitor
272 pp, 37 lei

în comunism și apoi în perioada tranziției, o oglindă a unor epoci care își pun decisiv amprenta asupra celor care le trăiesc.

Într-o primă etapă a scrierii cărții m-am lăsat ghidată de imaginea unui cor polifonic de voci feminine care povestesc momente-cheie din viața lor. În cazul fiecăreia, un anumit prag emoțional sau social este depășit în chip violent, cu multă suferință. Eram într-un metrou din Paris, când am scos telefonul din buzunar, l-am deschis, și așa au apărut primele fraze. Scenele și personajele provin din fapte imaginate, trăite, fantasmate și auzite. Când am adăugat punctul final, am înțeles că este o carte despre femei, despre femeie, despre om și copilarie, despre durerosul proces al maturizării.

Cristina Vremeș

Vitalie Ciobanu

Zilele după
Oreste

Vitalie Ciobanu
Zilele după Oreste
240 pp

serviciu de informații sau, cum se recomandă chiar el, „colecționar de secrete”; Justin, un tânăr dispărut misterios printr-un fel de falie temporală, cu prilejul unui festival din Germania. Fie că sunt bine ancorate în lumea din jur, fie că se desprind de aceasta, virând într-un fantastic difuz, textele conturează microuniversuri de sine stătătoare.

Răscolind în sertarele în care-mi depozitam vechile încercări literare, în iatacul din casa părinților mei de la țară, am găsit câteva pagini care se voiseră o nuvelă, dar nu depășiseră faza unui exercițiu de scriitură, a unei schițe intitulate *Globul de cristal...* Îmi aduc aminte că abandonasem acel text, renunțasem să-l duc mai departe: șirul secvențelor era nepuizabil, nu putea avea un final sau, mai bine spus, un final pe care să-l controlez. Înving de ispită m-am apucat să recitesc paginile bătute la mașină...

Vitalie Ciobanu

Alina Pavelescu
Sindromul Stavroghin

Alina Pavelescu
Sindromul Stavroghin
196 pp, 29 lei

Sub aparența unui scriitor veleitar, în prezent pensionar inofensiv, retras într-o existență banală, Septimiu Făcăleanu ascunde un trecut întunecat, de milițian și paznic la penitenciarul din orașul S. Prins în mașinăria cinică, necruțătoare a presei, acceptă să-și dezvăluie adevărata poveste, participând la o discuție televizată cu câțiva foști deținuți politici. Confesiunea lui va declanșa o avalanșă de reacții ale unor foști torționari, care vor fi exploatare pe larg de întreaga presă românească, adâncind criza morală a celui care, din vanitate, acceptase șarada jurnalistică.

Acest personaj din *Demonii* lui Dostoievski m-a fascinat și, într-un fel, mă obseda de multă vreme. Stavroghin cel măcinat de propria luptă interioară, incapabil să se decidă între extazul binelui și hăul înspăimântător al răului satanic, chinuit de imposibilitatea unui echilibru între bine și rău. Azi, cred că știu ce îl înfricoșa pe Stavroghin: nu neputința lumii de a empatiza cu remușcarea lui, ci propria neputință de a traversa deșertul mântuirii.

Alina Pavelescu

Cornel Bălan
Liftul

Cornel Bălan
Liftul
272 pp, 35 lei

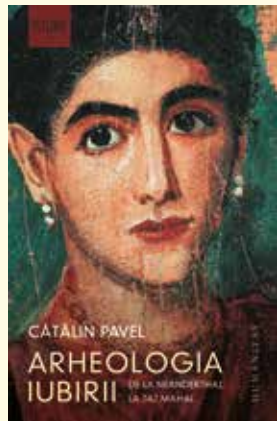
Afectat de o stare de insomnie prelungită, un tânăr pasionat de matematică experimentează stări la limita halucinației, în care câteva elemente revin obsesiv: liftul din blocul în care locuiește împreună cu mama lui, câinii pe care un bizar dresor îi pune să facă salturi sinucigașe, o fată de care se îndrăgostește și care apare în cele mai neașteptate locuri. Când după mai multe încercări reușește să se angajeze, instituția se dovedește una aproape kafkiană, iar colegii de serviciu și șefii par să facă parte dintr-o conspirație secretă. Senzația că nici mașina de dormit pe care începe să o folosească la sfatul medicilor nu e altceva decât o modalitate de a-l controla îl face să se afunde într-o lume a obsesiei și nebuniei.

Mi s-a părut fantastică opțiunea de a conecta mașina wireless pentru trimiterea datelor de evoluție a somnului către baza de date a doctorului specialist în tulburări de somn. Tot ce mi-a rămas de făcut a fost să mă privez intenționat de somn timp de un an, să-mi fac și eu rost de o mașină de dormit și să scriu. – Cornel Bălan

ISTORIE

Cătălin Pavel Arheologia iubirii

Cătălin Pavel
Arheologia iubirii: De la Neanderthal la Taj Mahal
328 pp

În primul an de facultate, am urmat cursul de arheologie al profesorului Radu Florescu. M-a pus să învăț, cât de cât, latinește și m-a luat, în „practica“ de vară, la Capidava, șantierul său preferat din Dobrogea. Profesorul a avut generozitatea să-mi dea, la sfârșitul anului întâi (când cursul lui se încheia), un sfat părintesc: „Ostează pentru arheologie, căci în anii care urmează o să te înhațe marii profesori Schileru, Frunzetti, Hăulică și am să te pierd!“ Cam așa s-a și întâmplat, dar interesul pentru lumea veche (consolidat și prin pedagogia lui Constantin Noica) a rămas viu și divers în continuare. Acum, citind cartea de față despre „Arheologia iubirii“, mi-am dat seama că – și dacă rămâneam arheolog – aș fi ilustrat mai curând uneltele, optica, stilul și temele lui Cătălin Pavel. În orice caz, asta mi-aș fi dorit! Salut, prin urmare, un autor cu care mă identific admirativ: dacă l-aș fi întâlnit în primul an de facultate, mi-ar fi devenit, probabil, model.

Andrei Pleșu

Cătălin Pavel

Yu Hua Mânia lui Mao

Yu Hua
Mânia lui Mao: China de astăzi văzută prin ochii unui scriitor
Traducere din chineză de Mugur Zlotea
164 pp

bărilor prin care trece China în noul mileniu. Cu toate că temele abordate sunt uneori puțin cunoscute cititorului străin, Yu Hua reușește să redea, limpede și cu umor, toate detaliile de care avem nevoie ca să înțelegem societatea chineză aflată într-o continuă schimbare. Fiecare mini-eseu abordează câte un subiect esențial: cenzura omniprezentă în China și metodele ingenioase ale chinezilor de-a o fenta, corupția endemică, poluarea și efectele ei asupra oamenilor, felul în care

este percepută America, sărăcia extremă în care trăiesc tot mai mulți chinezi etc. Instructive, profunde și câteodată grave, însă niciodată lipsite de umor, textele care compun acest volum spun povestea uneori de succes, alteori de o tristețe copleșitoare a Chinei contemporane așa cum n-a îndrăznit nimeni să o facă până acum.

Yu Hua este unul dintre cei mai cunoscuți și apreciați scriitori chinezi contemporani. Scribe deopotrivă ficțiune și non-ficțiune,

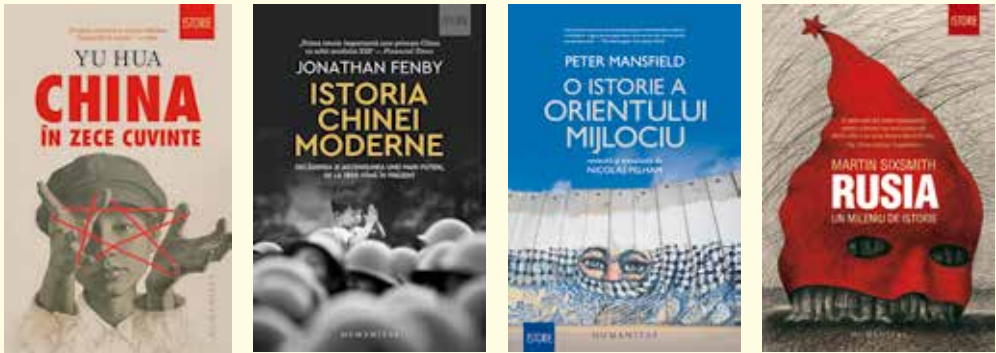
pentru care a primit numeroase premii, titluri și distincții naționale și internaționale. Cărțile lui au fost traduse în peste treizeci de limbi.

Yu Hua surprinde un portret al Chinei moderne atât de incisiv și pătrunzător cum rareori avem ocazia să vedem. – *Time*

Yu Hua dezvăluie o față a Chinei diferită de tot ceea ce ați auzit până acum de la cei care au citit despre ea sau au vizitat-o.

The Wall Street Journal

În aceeași colecție

Benjamin Bidder Generația Putin

Benjamin Bidder
Generația Putin: Să înțelegem noua Rusie
Traducere din germană de Wilhelm Tauwinkl
288 pp, 34 lei

Lena, din Smolensk, îl stimează pe Putin și visează la o carieră politică. Tânăra disidentă Vera se află de cealaltă parte a baricadei, vrea să schimbe țara pornind de jos. Marat este un moscovit cu un nesecat dor de ducă, dornic de aventuri urbane, Taisha – o cecenă pasionată de modă, Diana – o tânără cosmopolită din Soci, care-și iubește patria. Aleksandr trăiește într-un scaun cu roțile și visează să-și clădească o viață. În viețile lor se oglindește istoria recentă a celei mai întinse țări de pe fața pământului: lipsurile și anarhia din anii '90, războaiele crâncene din Cecenia, ascensiunea lui Vladimir Putin și boomul economic, apariția mișcării de protest împotriva reinstalării lui Putin pe scaunul prezidențial și eșecul acesteia, războiul din Ucraina și escaladarea confruntării cu Occidentul. Pentru cei născuți în 1991, Mihail Gorbaciov este un personaj din ne-

gura istoriei, iar amintirea epocii Eltîn e tulbure de-acum. Au crescut în Rusia pe care a construit-o Putin de la venirea sa în funcție. Nici o generație de ruși nu a crescut mai liberă decât aceasta, care nu cunoaște socialismul decât din manualele școlare. „Generația Putin“. Această carte spune povestea ei.

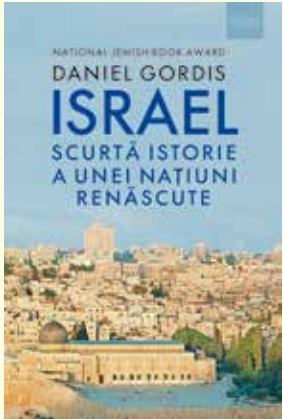
O lectură absolut necesară. Bidder dezvăluie Occidentului o perspectivă inedită asupra Rusiei de astăzi.

Literary World

Benjamin Bidder surprinde fațetele multiple ale tinerilor din Generația Putin, care au mai multe în comun cu congenerii lor din Vest decât cu propriii părinți.

Neue Zürcher Zeitung

Daniel Gordis Israel

Daniel Gordis
Israel: Scurtă istorie a unei națiuni renăscute
Traducere din franceză de Diana Zotea
448 pp, 69 lei

Bazându-se pe lecturi vaste și variate, pe documente istorice, corespondență, interviuri și alte surse, precum și pe cunoașterea directă și profundă a Israelului, Daniel Gordis ne spune povestea unui vis devenit realitate. Cartea prezintă istoria statului Israel – de la apariția ideilor sioniste la consolidarea lor ca ideologie și la transformarea acestora în program de acțiune, de la primele experimente la împlinirea unui asemenea proiect istoric unic. Marile obstacole din perioada de început și crizele atât de frecvente – cu cauze externe sau interne, de la agresiunile militare la greșelile politice – sunt reconstruite riguros și explicate lucid, fără menajamente. Gordis nu se situează în tabăra istoricilor revizionişti care critică orice acțiune israeliană și nici nu ascunde sau neagă greșelile Israelului. Așa cum promite titlul, el ne oferă o istorie concisă, accesibilă, care-și omagiază subiectul fără a-l idealiza.

Atlanta Jewish Times

Istoria pe care am scris-o spune povestea ideii statului evreu – unde a apărut, cum a fost ea păstrată și cum s-a transformat visul în realitate... De unde le-a venit evreilor ideea de a merge în Palestina și de a construi acolo o țară? De ce insistau sioniștii că țara lor trebuie să fie neapărat în Palestina? Când și de ce a început lumea să sprijine această idee? Cum au

reușit oamenii – proveniți în majoritatea lor din țări nedemocratice – să construiască o democrație care a funcționat admirabil de la începuturile ei? De ce par israelienii atât de vehement și fără de speranță dezbinăți în legătură cu atât de multe chestiuni? De ce comunitățile evreiești din Israel și America au avut atâta vreme păreri contradictorii în privința multor probleme decisive? Care este viitorul Israelului? Acum a venit vremea să depănăm povestea, să înțelegem ce s-a întâmplat și, mai ales, care au fost motivele.

Daniel Gordis

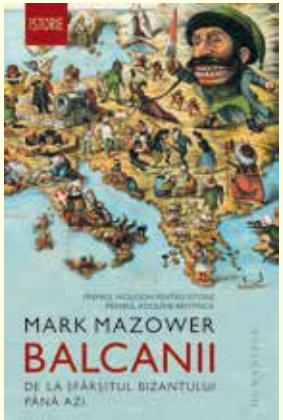
Gordis face cronica eroismului cu care sionismul a construit, în condiții extrem de vitrege, un stat evreu democratic. Și surprinde prosperitatea economică, libertatea, efervescența culturală care definesc astăzi Israelul.

Hoover Institution

Daniel Gordis a scris o istorie luminoasă, care ne spune istoria Israelului nu doar prin politicienii și luptătorii săi, ci și prin artiștii și scriitorii săi. Gordis ne arată sufletul Israelului și ne ajută să înțelegem cum se face că țara cea mai detestată din lume este și una dintre cele mai iubite.

Yossi Klein Halevi

Mark Mazower Balcanii

Mark Mazower
Balcanii: De la sfârșitul Bizanțului până astăzi
Traducere din engleză de Tudor Călin Zarojanu
218 pp

Istoria Balcanilor a fost adesea asociată cu violența și tulburările politice; apariția statelor naționale, pe fundalul declinului puterii otomane, a contribuit la adâncirea conflictelor și a instabilității generale. În această regiune, unde diversitatea etniilor și a obiceiurilor a influențat constant cursul evenimentelor, popoarele, cu particularitățile lor, au fost mereu antrenate în angrenajul forțelor care au hotărât destinele țărilor din sud-estul Europei. Analiza pătrunzătoare a istoricului britanic Mark Mazower ne poartă dincolo de stereotipuri și clișee, desfășurându-ne înaintea ochilor metamorfoza spațiului traversat de Balcani de-a lungul secolelor. Remarcabilă sinteză a 500 de ani de istorie, de la căderea Constantinopolului, în 1453, la finele secolului XX, lucrarea de față conturează o realitate mai bogată și mai impresionantă decât ne-am fi imaginat vreodată.

Deconcertanta întrepătrundere a Europei cu Asia și a Vestului cu Estul este redată, în timpurile moderne, în majoritatea descrierilor despre Balcani. Europa este văzută ca o forță civilizatoare, un proiectil încastrându-se în materia pasivă a Orientului. Călătorii comentează de obicei

asupra prezenței elementelor specific „europene“, precum casele cu geamuri de sticlă, tacâmurile, cabaretele sau hotelurile cu săli de biliard. Despre orașele balcanice notează că au o fațadă europeană, în spatele căreia se ascunde realitatea orientală: imagini pitorești, dar și mizerie, miasme, înapoiere și neorânduială. Căile ferate sunt europene, însă terasamentele nu; tehnologia este evident europeană, fără a fi întreținută cu strictețe. Structura socială este aproape întotdeauna divizată în două straturi: unul modernizat, de suprafață, și unul tradițional. Realitățile orientale – puterea religiei, dominația sărăciei la sate – sunt considerate a fi fenomene care nu s-au schimbat de veacuri.

Mark Mazower

Un punct de reper pentru volumele ce vor urma. – *The Spectator*

O carte extraordinară, plină de date și observații surprinzătoare... cu adevărat remarcabilă și uimitor de concisă.

The New York Review of Books

Dennis Deletant Activități britanice clandestine în România

Dennis Deletant
Activități britanice clandestine în România în timpul celui de-al Doilea Război Mondial
Traducere din engleză de Adina Avramescu
372 pp, 49 lei

Activități britanice clandestine în România în timpul celui de-al Doilea Război Mondial este prima monografie care examinează activitatea SOE (Special Operations Executive) – organizație căreia Churchill îi încredințase misiunea „să dea foc Europei“) și MI6 (agenția de spionaj a Marii Britanii) pe toată durata războiului. Ministerul de

Război britanic a crezut că Germania va căuta să-și impună voința asupra Europei de Sud-Est înainte de a-și îndrepta atenția către Europa Occidentală. Dată fiind poziția geografică a României, Marea Britanie nu-i putea oferi mare lucru. Realitatea dură a relațiilor româno-britanice era prezența incomodă a Germaniei: oportunitatea, proximitatea industriei și logistica aprovizionării vorbeau în favoarea celui de-al Treilea Reich. La fel stăteau lucrurile, desigur, și în privința chestiunilor militare și economice. În aceste împrejurări, britanicii au ajuns la concluzia că singura lor armă împotriva ambițiilor germane în țările intrate în orbita lui Hitler erau operațiunile militare subversive și o încercare concomitentă de a scoate România din alianța ei cu Germania.

Dennis Deletant

În aceeași colecție
Edward Lucas, *Joc dublu: Spionii, minciunile și mistificările Rusiei în Occident*
Bill Browder, *Alertă roșie: Cum am devenit inamicul numărul unu al lui Putin*
Marian Voicu, *Matrioșka mincinoșilor: Fake news, manipulare, populism*

Valentin Naumescu Politica Marilor Puteri în Europa Centrală și de Est

Valentin Naumescu
Politica Marilor Puteri în Europa Centrală și de Est: 30 de ani de la sfârșitul Războiului Rece
296 pp

Europa Centrală și de Est a fost în întreaga ei istorie un spațiu al periferiilor de tot felul, o margine a imperiilor, un front, un avanpost, un pivot geostrategic, un flanc al alianțelor, un perimetru contradictoriu al toleranței multiculturale și totodată al faliilor ireconciliabile, un câmp de luptă, un coridor de tranziție, o zonă-tampon, o

vecinătate sau o extensie, un teritoriu al întrepătrunderilor și influențelor suprapuse. Multă vreme situată la intersecția imperiilor austriac, țarist și otoman, iar mai târziu în spațiul concurențial de interese al celui de-al Treilea Reich și al Uniunii Sovietice, prinsă apoi în aranjamentele cinice ale ordinii mondiale postbelice și ale Războiului Rece, Europa Centrală și de Est și-a profilat cu greu identitatea proprie, suveranitatea și parcursul de dezvoltare, marcând de-a lungul timpului fie limita interioară a Occidentului, fie granița vestică a Orientului. Cel puțin în ultimii 150 de ani, geometria variabilă și întrepătrunderea influențelor au fost principalele caracteristici istorice, geopolitice și culturale ale acestei fascinante zone de periferie, cuprinsă între Marea Baltică, Marea Adriatică și Marea Neagră. Paradigma competiției Marilor Puteri pentru influență strategică, în multiplele sale forme posibile (politică, normativă, economică, militară, informațională, culturală), inspiră și ghidează demersul din această carte.

Valentin Naumescu

MEMORIALISTICĂ

Constanța Vintilă-Ghițulescu (editor)

Tinerețile unui ciocoiaș

Manuscrisul pe care Constanța Vintilă-Ghițulescu îl scoate astăzi la lumină va deveni, cu siguranță, o piesă de neocolit în istoria literaturii noastre premoderne.

Tânărul care își scrie amintirile din vremea ciumei lui Caragea este un personaj coborât din *Ciocoii vechi și noi* sau din *Scrisorile lui Ion Ghica*. Lipsit însă de ambiția și de machiavelismul acelora, Tache Merișescu rătăcește printr-o lume nestatornică și plină de primejdii; soarta i-o fac relațiile de familie, bunul-plac al înalțelor obraze și, mai presus de toate, întâmplarea. Băiat de casă la boier, amant al cuconiței, calfă la București, edecliu la Țarigrad, negustorăș prin porturile Levantului, el ne lasă o mărturie neprețuită

din secolul fanariot – un secol pe care îl cunoaștem mai mult din scrierile călătorilor străini ori din amintirile ceptoase ale nepoților celor care l-au trăit.

” Eu eram edecliu a lui bezade. Feciorii de casă mă trata... Bezădea au poruncit la arnăutu său. Au venit terzibașa a palatului. Mi-au croit 2 rânduri de haine, 2 caftani de idecliu și o giubea și beniși, papuci cu mești. Au adus 2 donluci pentru legat la cap. Dacă m-am îmbrăcat, mă fodoleam. Nunta nu să făcusi. Pă mine m-au numit bezădea edecliu domniții. Mi-au dat și un anger de bașa-bași. „Ei, Dimitri!” Așa mă numea. Mi să părea că eu eram cât și bezadea. (fragment)

Tinerețile unui ciocoiaș:
Viața lui Dimitrie Foti Merișescu
de la Colentina
scrisă de el însuși la 1817
Ediție îngrijită, introducere și note de
Constanța Vintilă-Ghițulescu
128 pp

Nicolae Iorga Jurnalul ultimilor ani 1938–1940

inedit

Nicolae Iorga
Jurnalul ultimilor ani 1938–1940
Inedit
Ediție îngrijită, introducere
și note de Andrei Pippidi
368 pp

Ce a scris N. Iorga nu se mai citește. Nici în străinătate, unde trecerea timpului de când a tăcut savantul român a schimbat prea multe, cu o rezezițiune care nu se mai oprește, nici în țara lui, unde la acest istoric, om politic și scriitor nu se mai întoarce nimeni pentru a prețui cât și cum a scris. O operă în care atitudinea morală și loialitatea joacă un rol așa de mare poate părea învechită multor oameni de azi. Solidaritatea națională pe care a predicat-o neconținut a rămas o formulă convențională, repetată la festivități, în timp ce o fărâmițează îmbrâncheala partidelor și a intereselor personale.

Se publică astăzi pentru prima oară cazietele XX–XXII, care întregesc *Memoriile* cu perioada de la 25 februarie 1938 la 26 noiembrie 1940, o seară înainte de sfârșitul în fața unui pluton de execuție improvizat. Existența acestui material inedit a fost complet necunoscută publicului, chiar istoricilor preocupați de biografia învățatului sau de ilustrarea activității politice din ultimii ani de pace înainte ca țara să fie absorbită de al Doilea Război Mondial. Cititorii părții precedente a jurnalului vor găsi detalii despre cum a evoluat situația și despre regimul acelor ani, cu care Iorga a colaborat, dar îl vor recunoaște și pe el

însuși, chiar dacă unele aspecte – nemulțumire corozivă, resentiment, vanitate – care i-au influențat relațiile personale apar aici într-o lumină mai puternică.

Andrei Pippidi

Am luptat contra dictaturei și n-am făcut cărdășie cu ea. Voiu lupta și de azi înainte contra ei. Sunt ferm convinși că viitorul Statului român nu este nici dictatura,

N. Iorga la Alba Iulia, 7 noiembrie 1938, alături de episcopul Armatei Partenie Ciopron și de generalul Pap, rezident regal, trecând în revistă trupele la comemorarea intrării lui Mihai Viteazul în cetate.

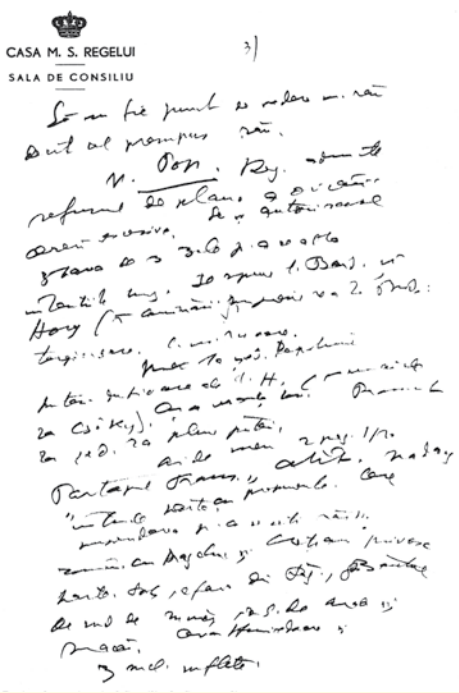

Casa lui N. Iorga din București. Alături, casa de la Vălenii de Munte.

nici comunismul. Sunt alte forme specifice adecuate Statului român. Le poate imprima cine cunoaște profund istoria acestui neam nenorocit.

De viitorul României nu despezerez. A trecut ea și prin altfel de zile decât acestea. Este un mister al dăinuirii noastre peste tot răul ce vreau să ni-l facă alții, pentru acela pe care din orbirea noastră ni-l facem singuri.

N. Iorga

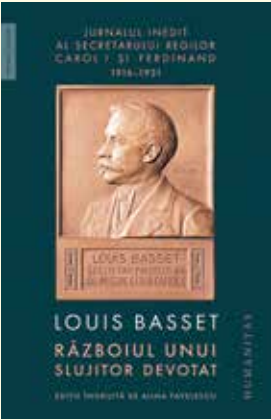

Pagină despre istoricul Consiliu de Coroană din 23 august 1940.

În grădina casei de la Sinaia.

Louis Basset Războiul unui slujitor devotat

Louis Basset
Războiul unui slujitor devotat: Jurnalul inedit al secretarului particular al regelui Ferdinand I 23 august 1916-3 mai 1921
Traducere din franceză, studiu introductiv și note de Alina Pavelescu
440 pp

Louis Basset a însoțit istoria regalității românești vreme de 62 de ani. A fost secretarul particular al regilor Carol I și Ferdinand I, administrator al Casei Regale și consilier, deopotrivă prețuit de Carol II – și totuși a rămas până în prezent mai degrabă un necunoscut. Odată cu publicarea jurnalului său inedit, unde înregistrează întreaga perioadă a participării României în Primul Război Mondial, precum și câțiva ani după încheierea acestuia, descoperim un germanofil pasionat și argumentat, dar un germanofil profund devotat țării sale de adopție. Basset trece pe rând, în consemnările sale „la cald”, de la speranță la furia neputincioasă, de la deznădejdea în fața carnagiului la planurile febrile pentru refacerea de după război, de la surprinzătoare naivități amorstate de disperare la luciditatea ana-

listului politic experimentat. Sunt înregistrate extraordinare intuiții și judecăți pe care istoria le va confirma, dar și zbaterile, temerile, știrile false, manipulările inerente acelor vremuri – și pe care le putem recunoaște, cel puțin în parte, și în zilele noastre. Avem de-a face cu un personaj carismatic, de o inteligență sclipitoare, cu convingeri și principii ferme, deopotrivă sentimental și iremediabil îndrăgostit de România. Iar jurnalul său rămâne un tur de forță profund umanist, un adevărat tratat de teorie și analiză politică pe înțelesul tuturor, străbătut neconținut de valorile morale.

Alina Pavelescu

O scrisoare a lui Louis Basset către Carol I (1911) (Arhivele Naționale ale României).

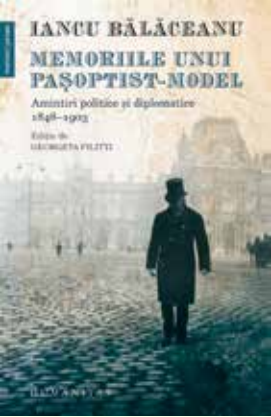
Când trenul regal cu care am revenit la București a ajuns la noua frontieră a României, era noapte și se auzea un cor de voci femeiești care cântau una dintre acele doine melancolice ce descriu atât de bine sufletul poporului român. Nu era cântecul de bucurie la care te-ai fi putut aștepta după realizarea idealului național, ci o zicere dureroasă și blândă. Cele șase luni pe care le-am petrecut deja la București mi-au arătat că momentul cântecelor de bucurie încă nu a venit, că rănilile războiului sunt încă deschise, iar inimile sunt încă apăsate de griji grele. În viața socială, imoralitatea și goana ne-

stăvilită după plăceri se arată fără rușine la lumina zilei, spre marea indignare a oamenilor onești. Egoismul și rivalitatea între partide cresc cu fiecare zi în detrimentul binelui comun, pentru care nimeni nu vrea să se sacrifice. În viața economică, vezi doar neînțelegerea intereselor țării de către autorități, sabotarea exporturilor de petrol și lemn, care ne-ar putea ușura povara, risipă și greve. Acel cântec de jale, pe care nu l-am înțeles atunci când am trecut granița, îl înțeleg azi. Răul de care a suferit România e încă prezent, cerându-și vindecarea de la orbi și de la surzi. (fragment)

Fotografie nedată, probabil din perioada 1880–1890. Pe verso, scris cu stiloul: „Casa militară și civilă a Regelui Carol I [...]” (Arhivele Naționale ale României).

Iancu Bălăceanu Memoriile unui pașoptist-model

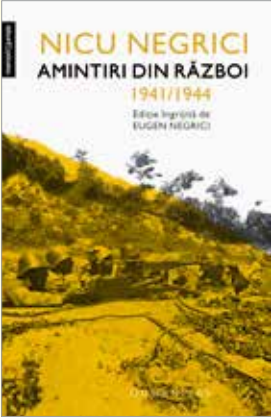

Iancu Bălăceanu
Memoriile unui pașoptist-model: Amintiri politice și diplomatice, 1848-1903
Ediție de Georgeta Filitti
376 pp, 29 lei

Iancu Bălăceanu este pașoptistul-model: vlăstar al unei mari familii muntene, studiază la Paris – unde se pătrunde de ideile liberale, audiind cursurile corifeilor generației de la '48 –, militează în societăți studențești, cochetează cu mazzinismul și își face o sumedenie de relații ce îi vor folosi mai apoi în cariera diplomatică. Abia ieșit din adolescență, revine în țară, și soarta îl aruncă în tabăra revoluției. După o trecere fulgurantă prin Bucureștii în plină revoltă, e numit, peste noapte, prefect de Câmpulung. Faptele de atunci, precum și cei nouă ani petrecuți într-un exil aventuros, punctat cu misiuni secrete în slujba sultanului – și a cauzei naționale românești – împreună cu prietenii Ion Ghica și Nicolae Bălcescu, îi conferă o aură de revoluționar.

Georgeta Filitti

Nicu Negrici Amintiri din război

Nicu Negrici
Amintiri din război: 1941/1944
Ediție îngrijită de Eugen Negrici
172 pp, 29 lei

Nicu Negrici a luptat ca ofițer al Armatei Regale a României în al Doilea Război Mondial atât în campania din est (1941–1944), cât și în cea din vest (după 23 august 1944) și a fost grav rănit în cumplita bătălie de la Oarba de Mureș. Dăruit cu spirit de observație și talent literar, și-a scris în detaliu amintirile din război, dar manuscrisul s-a pierdut în anii '70, la demolarea casei sale din Râmnicu Vâlcea. Și-a reconstituit în parte amintirile în anii '80, iar fiul său, criticul literar Eugen Negrici, le publică acum într-un volum întregit cu file din jurnalul de front redactat tot de tatăl său, versuri trimise de acesta acasă soției sale, mărturii despre autor și fotografii din arhiva familiei.

Căpitanul Nicu Negrici, despre care se știe că a salvat o mie de militari români din încercuirea de la Cotul Donului, dobândind recunoștința lor veșnică, evocă în aceste *Amintiri din război* câteva scene fabuloase, cu o încărcătură emoțională cutremurătoare.

Ion Mihai Pacepa Orizonturi roșii

Ion Mihai Pacepa
Orizonturi roșii: Crimele, corupția și moștenirea Ceaușescuilor
Traducere de Horia Gănescu și Aurel Ștefănescu, revăzută, actualizată și completată de autor
Cu o Introducere a autorului din 2019
464 pp

În 1978, în plină glorie, cumulând câteva funcții esențiale – consilier personal al lui Nicolae Ceaușescu, director adjunct al Departamentului de Informații Externe și secretar de stat în Ministerul de Interne –, generalul-locotenent Ion Mihai Pacepa a făcut un gest paradoxal, părăsind România. Apoi, publicând în SUA volumul memorialistic *Orizonturi roșii*, Pacepa a demască natura criminală a partidului comunist și a Securității, aducând prejudicii ireparabile regimului de la București.

Pacepa nu numai că ne-a ajutat să înțelegem istoria și multe dintre operațiunile de dezinformare – îndeosebi din partea Rusiei și a țărilor din Orientul Mijlociu – la care încă asistăm, dar ne-a oferit avantajul de a învăța cum să le înfrângem.

R. James Woolsey, Jr.,
fost director al CIA

Adriana Georgescu

La început a fost sfârșitul

Adriana Georgescu
La început a fost sfârșitul:
Dictatura roșie la București
Cuvânt înainte de Monica Lovinescu
Traducere de Micaela Ghițescu
304 pp., 39 lei

Adriana Georgescu avea 25 de ani în 1945, când a fost arestată de comuniști și supusă torturii. Era șefa de cabinet a generalului Rădescu, ultimul prim-ministru dinainte de instaurarea regimului impus de sovietici. A devenit victima primului proces politic orchestrat de omul-șobolan, Nicolski. Și-a scris cartea la Paris, unde reușise să fugă în 1948. Aceasta este prima mărturie a unui deținut politic dintr-o țară aflată dincolo de Cortina de Fier.

Stilul Adrianei Georgescu este însuflețit, casant, rapid și direct. Fără falduri digressive, paranteze explicative, volute stilistice și amplitudine confesivă. Totul e narat iute și precis, ca într-un jurnal de front. Pe măsură ce înaintezi și te lași în voia stilului, secvențele capătă rol de secure.

Dan C. Mihăilescu

Ajunsă la primele experiențe de închisoare și tortură, Adriana pune stiloul jos. Era ca un prag peste care nu putea trece. Începea să tremure. Din tot corpul. Îi clănțăneau dinții. (Tremuratul acesta o va însoți de-a lungul vieții, e prezentul ei veșnic.) Îi mai dădeam un ceai. Deschideam fereastra ce dădea pe acoperișurile Parisului. Dar ea se afla, mai departe, în bezna bucureșteană a gratiilor. Înainte de a relua scrisul, povestea, tremurând mai departe, tot ce nu putea să aștearnă pe hârtie. Apoi, încetul cu încetul, se potolea și scria chinuit, zgârcită cu epitetele, aluziv, inomabilul. Filele acelea, imediat ce le transcriesem în franceză, le arunca direct în foc, parcă în arderea lor s-ar fi putut consuma și trecutul. Hârtia se prefăcea în scrum, nu însă și povara.

Monica Lovinescu

Doina Cornea

Puterea fragilității

Doina Cornea
Puterea fragilității
Cuvânt înainte de Gabriel Liiceanu
ediție cartonată, 360 pp., 57 lei

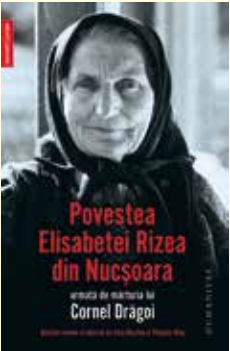
Noi ne acceptăm eroii abia atunci când și-au luat locul într-un trecut care nu ne obligă. Cât sunt vii, preferăm să le împrumutăm urâtenia noastră decât să imităm frumusețea lor.

Adevărul e că, de peste două decenii, Doina Cornea n-a mai existat pentru noi. N-a devenit un model, așa cum s-ar fi cuvenit. Nu i s-a mai cerut părerea, pentru a acompania cu rectitudinea spiritului ei toate strâmbătățile care au pus treptat stăpânire pe noi. Cei care fac opinia publică în țara asta au uitat-o repede și și-au amintit,

scurt, de ea abia când a plecat dintre noi. Făcând ce a făcut, Doina Cornea n-a așteptat nimic de la nimeni. Dialogul ei cu libertatea l-a purtat în absoluta lui gratuitate: fără punerea în scenă a unei parade etice și fără gândul de a prezenta vreodată nota finală a societății care beneficiase de pe urma îndrăznelii ei. Disidența Doinei Cornea n-a fost, până la urmă, decât expresia publică pe care a căpătat-o, în chip firesc, o devenire interioară.

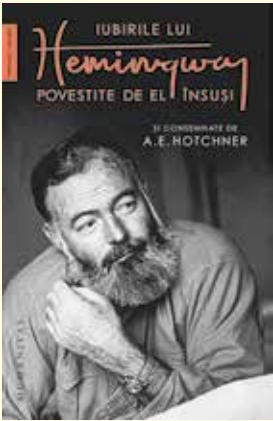
Gabriel Liiceanu

În aceeași colecție

A.E. Hotchner

Iubirile lui Hemingway

A.E. Hotchner
Iubirile lui Hemingway
povestite de el însuși
Traducere din engleză de Alexandru Macovescu
180 pp., 29 lei

De-a lungul timpului, și mai ales în ultima parte a vieții, Hemingway i-a dezvăluit prietenului de încredere cu care mergea la vânătoare, la coride și la pescuit amănunte despre evenimentele care i-au marcat existența, dând la iveală o ipostază mai puțin cunoscută a marelui scriitor. Din cartea lui A.E. Hotchner aflăm despre viața romantică de la Paris, despre relația care i-a distrus prima căsnicie și despre tragedia de a fi iubit două femei în același timp, despre legăturile lui cu marii artiști și scriitori ai vremii, despre prietenia cu Scott Fitzgerald, despre întâlnirea cu frumoasa Josephine Baker, dar și despre cele două accidente aviatice cărora le-a supraviețuit ca prin minune.

O carte despre aventură, greșeli, regrete și pierderea adevăratei iubiri; întrebarea care nu i-a dat pace în săptămânile dinaintea morții era: „Cum știe un tânăr care se îndrăgostește pentru prima oară că aceasta va fi singura mare iubire a vieții lui?”

Petre Stoica

Amintirile unui fost corector

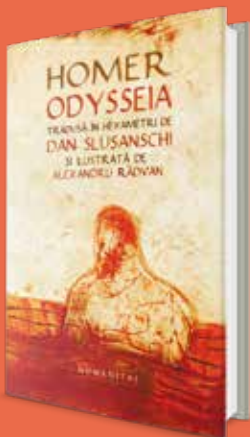
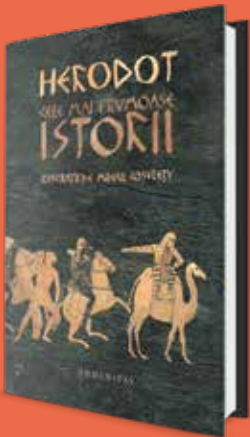
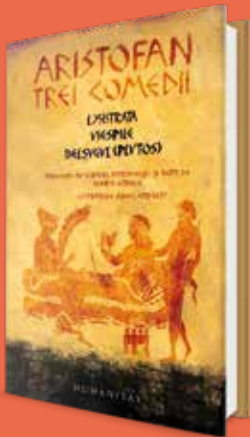

Petre Stoica
Amintirile unui fost corector:
Însemnările cultivatorului de mărar
Ediție îngrijită, prefată și note de Marius Chivu
292 pp., 42 lei

Amintirile, anecdotele, portretele, întotdeauna foarte calde, făcute de tânărul Petre Stoica oferă, indirect, câteva priviri asupra unui mediu literar, în special al anilor '50, pe cât de nefast, prin dogmatismul realismului socialist, pe atât de complex prin amestecul de impostori, oportuniști politic și reale personalități culturale, artiști insoliți, supraviețuitori ai lumii de dinainte de război. Prin amintirile sale în tonalități nostalgice cu tușe de umor se perindă sute de scriitori, traducători, gazetari, pictori, actori, dând astfel imaginea unei lumi vii, populate cu nenumărate personaje, nu rareori contradictorii în destinele lor aflate sub vremuri nu tocmai prielnice.

Însemnările cultivatorului de mărar sunt o addendă a poeziei sale. Preocupările, personajele, stările sunt aceleași. Prozaismul său melancolic și plin de umor se manifestă aici din plin, cartea fiind o relatare și totodată un elogiu al lucrurilor banale, al dialogurilor cazuale și al muncilor cotidiene, lipsite de grandoare, „de la țară“. În afara unor note de lectură, jurnalul e despre nimic, lăsând însă viața să-i pătrundă pe fiecare pagină. – **Marius Chivu**

EDIȚII DE COLECȚIE

Ilustrații de Mihail Coșulețu

Ilustrații de Alexandru Rădvan

Carlo Rovelli

Realitatea nu e ceea ce pare

Carlo Rovelli
Realitatea nu e ceea ce pare:
Structura fundamentală a lucrurilor
Traducere de Vlad Russo
256 pp, 29 lei

Carlo Rovelli este autorul best-sellerului *Șapte scurte lecții de fizică*, vândut în peste un milion de exemplare.

Carlo Rovelli, unul dintre protagoniștii cercetărilor din gravitația cuantică, urmărește evoluția ideilor despre alcătuirea lumii, din Antichitate până la descoperirile și modelele teoretice cele mai recente, care ne modifică radical perspectiva asupra materiei, spațiului și timpului. Consecința punerii de acord a teoriei cuantice cu relativitatea generală este că spațiul și timpul nu sunt entități continue, divizibile la infinit, ci au o structură granulară.

Carlo Rovelli
Ordinea timpului
Traducere de Vlad Zografi
184 pp, 29 lei

Timpul ascunde în sine un mister care nu încetează să ne uimească. Filozofii, artiștii și poeții au încercat să-i surprindă semnificația, iar oamenii de știință au descoperit că natura lui e diferită de ceea ce ne spune intuiția. De la Boltzmann la teoria cuantică și de la Einstein la gravitația cuantică cu bucle, perspectiva noastră asupra timpului a suferit transformări radicale: în cele din urmă găsim că timpul nici măcar nu apare în ecuațiile fundamentale ale fizicii.

Mirarea e sursa setei noastre de cunoaștere, iar revelația că timpul nu este ce ne închipuiam noi conduce la mii de întrebări. Natura timpului a stat în centrul cercetărilor mele de-o viață în fizica teoretică.

Max Tegmark

Viața 3.0

Max Tegmark
Viața 3.0:
Omul în epoca inteligenței artificiale
Traducere din engleză de Vlad Zografi
392 pp, 42 lei

Noi, cu toții – nu doar oamenii de știință, industriașii și generalii –, ar trebui să ne întrebăm ce putem face pentru a profita de beneficiile viitoarei inteligențe artificiale și a evita riscurile. Aceasta e cea mai importantă dezbatere a epocii noastre, iar incitanta carte a lui Tegmark vă îndeamnă să participați la ea.

Stephen Hawking

Fizicianul Max Tegmark, profesor la Institutul Tehnologic din Massachusetts, explorează posibilitățile oferite de inteligența artificială nu doar în viitorul imediat, dar și în perspectiva îndepărtată a colonizării cosmosului. Viața 3.0 ne invită să meditam asupra celor mai delicate probleme de ordin social, militar, juridic și etic generate de dezvoltarea inteligenței artificiale, iar ideea centrală a lui Max Tegmark este că avem capacitatea și datoria morală de a influența evoluția vieții.

Una dintre cele mai spectaculoase evoluții în cursul celor 13,8 miliarde de ani scurși de la big bang este că acea materie mută și neînsuflețită a devenit inteligentă. Cum s-a petrecut asta și cum poate progresa inteligența în viitor? Ce are de spus știința despre istoria și destinul inteligenței în cosmosul nostru?

Max Tegmark

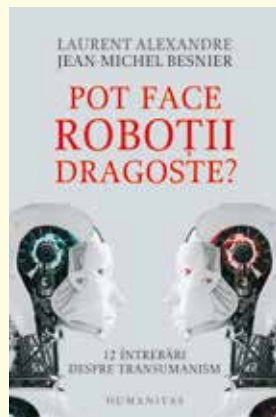
Un ghid pasionant pentru provocările și alegerile aduse de căutarea unui viitor măreț al vieții, inteligenței și conștiinței – pe Pământ și dincolo de el.

Elon Musk

Jean-Michel Besnier

Laurent Alexandre

Pot face roboții dragoste?

Jean-Michel Besnier,
Laurent Alexandre
Pot face roboții dragoste?
12 întrebări despre transumanism
Traducere din franceză de Maria Magdalena Coresciuc
140 pp, 27 lei

Școala din 2050 nu se va mai ocupa de cunoștințe, ci de creiere. Cei trei piloni ai școlii – conținutul, metoda, personalul – trebuie reconsiderați. Mai întâi, vor trebui reabilitate științele umaniste și cultura generală, deoarece concurența cu mașinile în ceea ce privește materiile tehnice va fi în curând inutilă. Apoi, vor trebui personalizate sistemele educaționale, în funcție de caracteristicile neurobiologice și cognitive ale fiecărui elev. În fine, vor trebui aduși în școli specialiști în domeniul neuroștiințelor, deoarece profesorul din 2050 va fi în primul rând un expert în «neurocultură». Introducerea tehnologiilor NBIC, în scopul de a îmbunătăți tehnicile educative, va cere în același timp și o reflecție neuroetică temeinică: nimeni nu dorește ca școala să devină o instituție neuromanipulatoare. În fața provocării lansate de generalizarea inteligenței artificiale, este nevoie urgentă de a demara modernizarea educației. Numai așa vom contrazice profetia lui Bill Joy, cofondator al companiei Sun Microsystems, care în anul 2000 prevedea că „viitorul nu va avea nevoie de noi”.

Laurent Alexandre

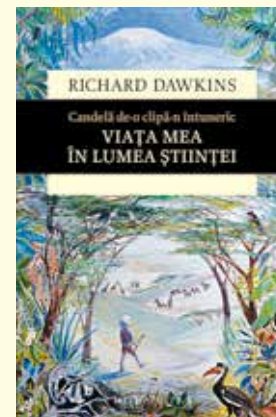
Spre deosebire de mașinile cu abur, care invadaseră industria în secolul al XIX-lea, și de roboții care au făcut același lucru în cea de-a doua jumătate a secolului XX, noile mașini nu înlocuiesc doar forța umană, ci ceea ce până acum se credea că ar fi propriu omului: cunoașterea, inteligența, analiza, ba chiar și raționamentul.

Laurent Alexandre
Jean-Michel Besnier

Richard Dawkins

Candelă de-o clipă-n

întuneric

Richard Dawkins
Candelă de-o clipă-n întuneric:
Viața mea în lumea științei
Traducere din engleză de Elena Drăgușin-Richard
424 pp, 54 lei

Candelă de-o clipă-n întuneric este continuarea firească și mult așteptată a bestsellerului *O curiozitate fără margini*, ce cuprinde prima parte a vieții unuia dintre cei mai mari oameni de știință și gânditori contemporani. De data aceasta, Richard Dawkins își reamintește cu umor și spirit critic viața dedicată științei și descoperirii. Explorând efectele pe care publicarea *Genei egoiste* le-a avut asupra biologiei ca știință, descriind cu ironie și cu afecțiune lumea academică, cea editorială și cea audiovizuală și presărând paginile cu povești nostime despre oamenii importanți pe care i-a întâlnit, Dawkins ne înfățișează cu sinceritate evenimentele și ideile care l-au încurajat în eforturile sale intelectuale la intersecția culturii, religiei și științei.

Richard Dawkins... este fără îndoială una dintre marile minți ale vremurilor noastre. *Candelă de-o clipă-n întuneric* le va oferi acestor istorici din viitor calea către măreție, care începe odată cu publicarea *Genei egoiste*, în 1976, și își atinge punctul culminant cu Dumnezeu: o amăgire, o carte al cărei impact îl mai simțim și astăzi.

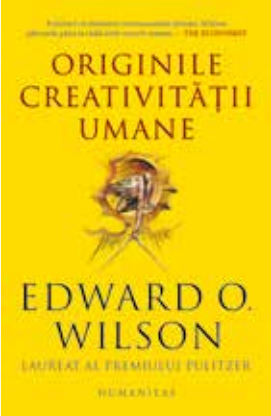
Michael Shermer

De același autor

Edward O. Wilson

Originile creativității umane

Edward O. Wilson
Originile creativității umane
Traducere din engleză de
Elena Drăgușin-Richard
196 pp, 29 lei

Creativitatea este o trăsătură umană definitorie, iar explorarea originii acesteia ne poate ajuta să ne înțelegem mai bine ca indivizi și ca specie. Reflectând asupra dezvoltării cognitive a omului și asupra relației dintre știință și disciplinele umaniste, marele biolog E.O. Wilson așază într-o nouă lumină aspecte ale ființei noastre – precum capacitatea de a folosi limbajul, înclinația către povești sau gustul pentru artă – fără de care apariția omului modern nu ar fi fost posibilă. *Originile creativității umane* este, astfel, o carte care, prin întrebările ei provocatoare, ne hrănește dorința de a ne cunoaște și de a ne descoperi afinitățile cu lumea naturală.

În *Originile creativității umane*, Wilson pledează pentru îngemănarea științei cu disciplinele umaniste și pentru instaurarea unui „al treilea Iluminism” merit să

redescopere natura umană în toată complexitatea ei.

Publisher’s Weekly

Creativitatea reprezintă căutarea firească a originalității. Omenirea este împinsă înainte de dragostea instinctivă pentru noutate: descoperirea unor entități și procese noi, rezolvarea vechilor probleme și dezvăluirea altora noi, surpriza estetică provocată de datele și teoriile neașteptate, plăcerea vederii unor chipuri noi, fiorul identificării unor lumi necunoscute. Judecăm creativitatea prin măreția răspunsului emoțional pe care îl provoacă. O regăsim în adâncurile minții noastre și dincolo de noi, când ne imaginăm realitatea de pe tot cuprinsul universului. Orice țel atins duce către alte țeluri, iar căutarea nu se oprește niciodată.

E.O. Wilson

De același autor

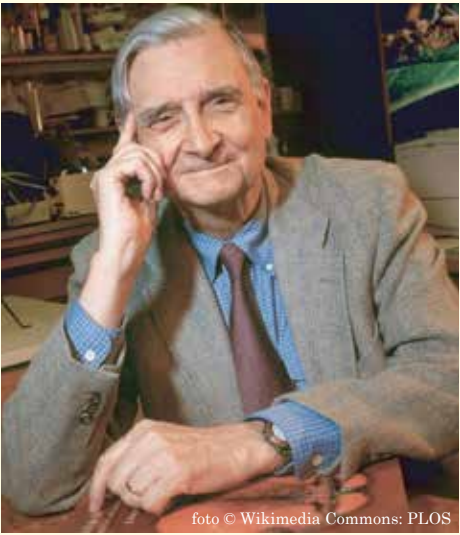
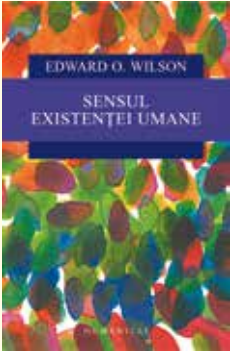
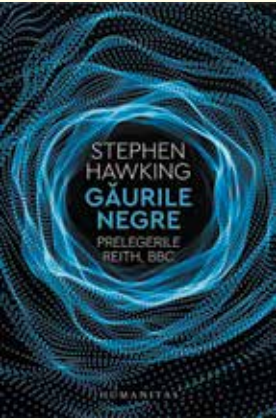

foto © Wikimedia Commons: PLOS

Stephen Hawking

Găurile negre

Stephen Hawking
Găurile negre: Prelegerile Reith, BBC
Introducere și note de
David Shukman
Traducere din engleză
de Alexandru Anghel
72 pp

Una dintre cele mai strălucite minți științifice de la Einstein încoace.

Daily Express

În 2016, Stephen Hawking a abordat în cadrul Prelegerilor Reith, BBC, un subiect care l-a fascinat întreaga viață – găurile negre. Faimosul fizician susține că dacă am reuși să înțelegem găurile negre și felul în care pun la încercare natura spațiului și timpului, am fi mai aproape de dezlegarea misterelor universului.

Se spune că realitatea este uneori mai ciudată decât ficțiunea, ceea ce nicăieri nu este mai adevărat decât în cazul găurilor negre. Ele sunt mai ciudate decât orice și-au imaginat vreodată autorii de literatură științifico-fantastică.

Christine Kenneally

Povestea secretă a speciei umane

Christine Kenneally
Povestea secretă a speciei umane: Cum ne sunt modelate identitatea și viitorul de ADN și de istorie
Traducere din engleză de
Andrei Bontaș și
Ancuța Bontaș
400 pp, 42 lei

Cu toții suntem produsul unui trecut pe care trebuie să-l descoperim și să-l înțelegem, dar la care nu avem niciodată acces în mod direct. În *Povestea secretă a speciei umane*, Christine Kenneally cercetează tocmai felul în care cele mai recente descoperiri din genetică, biologie, economie, antropologie, psihologie și istorie ne dezvăluie de unde ne tragem, cine suntem și ce am putea deveni ca specie și ca indivizi.

Kenneally străbate fără nici o ezitare jungla genomics, revaluează practica controversată a genealogiei, dezvăluie realitățile neplăcute ale adopției și supune discuției provocările testelor ADN. O lectură fascinantă și uneori chiar tulburătoare. – *Nature*

De ce ne pasă de unde venim sau din cine ne tragem? Să fie oare moștenirea lăsată de generațiile anterioare? Ne influențează viețile strămoșilor în vreun fel? Sau e doar o poveste pe care ne place să ne-o spunem? În familia fiecăruia dintre noi există mai multe convingeri ce țin de trăsături, moșteniri și secrete ale asemănării familiale: ea are nasul tatălui ei, el are umorul ireverențios al bunicii, ei doi seamănă ca două picături de apă. Ce este însă real și ce este mit? Ce știm cu adevărat?

Christine Kenneally

ADN-ul ne influențează de fapt viața în mai mică măsură decât cultura în care ne-am născut. Iată așadar cel mai bun argument în favoarea genealogiei: ea ne scoate la iveală poveștile tănuite odată cu trecerea timpului și cu uitarea trecutului. – *The New York Times*

Norbert Wiener

Dumnezeu și Golemul

Norbert Wiener
Dumnezeu și Golemul: Comentariu asupra câtorva probleme în care cibernetica intră în contradicție cu religia
Traducere din engleză de
Tudor Călin Zarojanu
80 pp, 21 lei

Lumea viitorului va fi o luptă încă mai istovitoare cu limitele inteligenței noastre, iar nu un hamac confortabil în care să lenevim, așteptând să fim serviți de sclavii noștri roboți.

Norbert Wiener

Norbert Wiener, numit, pe drept cuvânt, părintele ciberneticii, și-a sintetizat ideile și perspectiva asupra noii științe în această carte-testament, care pune în lumină punctele de coliziune dintre cibernetică și întrebările fundamentale ale religiei.

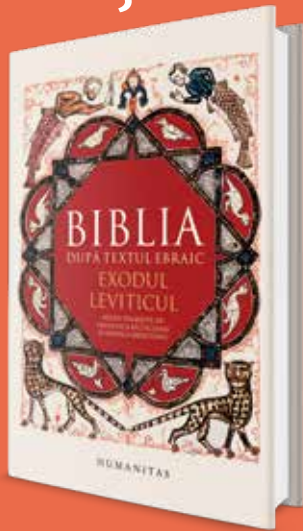
Dumnezeu și Golemul este o carte cu valențe profetice, care ne proiectează într-un viitor distopic, unde inteligența artificială va schimba dramatic evoluția umanității. Dacă Dumnezeu a creat omul după chipul și asemănarea sa, atunci robotul nu este și el o creație după chipul și asemănarea omului? Să fie omul ucenicul vrăjitor care și-a devansat deja Creatorul, dar care, la rândul său, este predestinat să fie depășit de propria creație, un golem modern? Întrebările formulate de Wiener sunt, astăzi, mai actuale ca oricând.

În colecția „Pași peste granițe”

Vincent Deary, Cum suntem: O psihologie a rutinei
Oliver Sacks, Halucinații

Richard P. Feynman, Sensul tuturor lucrurilor: Gândurile unui cetățean și om de știință

EDIȚII DE COLECȚIE

Volumul de față, *Exodul. Leviticul* este al doilea (primul fiind *Geneza*) dintr-o serie care va cuprinde traducerile celor treizeci și nouă de cărți ale Bibliei ebraice însoțite de studii introductive, note și comentarii.

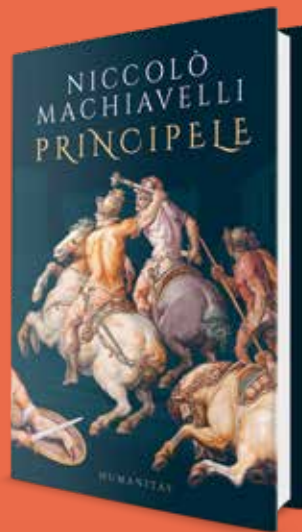
Proiect realizat în cadrul Colegiului Noua Europă.

Biblia după textul ebraic.
Exodul. Leviticul

Ediție îngrijită de Francisca Băltăceanu și Monica Broșteanu

Traducere, studii introductive și note de Maria Francisca Băltăceanu, Monica Broșteanu, Melania Bădic, Emanuel Conțac, Octavian Florescu, Victor-Lucian Georgescu, Cristinel Iatan, Alexandru Mihăilă, Delia Mihăilă, Ovidiu Pietrăreanu, Tarciziu-Hristofor Șerban, Silviu Tatu, Cătălin Vatamanu
ediție cartonată, 480 pp, 79 lei

Această carte, iubită și totodată hulită de suverani, juriști și filozofi, a influențat covârșitor gândirea politică modernă, păstrându-și actualitatea și, deopotrivă, caracterul neliniștitor.

Niccolò Machiavelli
Principele

Traducere din italiană de Nina Façon, revăzută și adnotată de Monica Fekete
Prefață de Gian Mario Anselmi
Cronologie de Smaranda Bratu Elian
Colecția „Biblioteca italiana”
coordonată de Smaranda Bratu Elian
ediție cartonată, 272 pp, 54 lei

ISTORIE | RELIGIE

Francisca Băltăceanu Monica Broșteanu Martori ai Fericirii

Francisca Băltăceanu, Monica Broșteanu
Martori ai Fericirii:
Șapte vieți de sfinți români
Cu un cuvânt însoțitor al Preasfințitului Mihai Frățilă, episcop greco-catolic de București
260 pp, 37 lei

Martiri ai credinței, martori ai fericirii, sfinți... Fiecare dintre noi a cunoscut oameni care au trăit în curătenie morală, care au vorbit despre fericire, care au trăit asemenea sfinților. Mulți români de-a lungul deceniilor comuniste au murit în penitenciare, au avut parte de experiențe atroce și de privațiuni teribile. De ce doar unii dintre ei sunt canonizați? Pentru că martiriul celor șapte episcopi greco-catolici povestit în aceste pagini s-a petrecut în raport cu o comunitate de credință și cu un jurământ de slujire prin care ei nu-și mai aparțineau ca înși. Se puneau cu viața lor de zi cu zi la dispoziția celorlalți, devenind garanții celor mai înalte valori ale noastre ca oameni. Între gând,

faptă și cuvânt nu a existat la ei niciodată o fisură. Și au făcut toate astea neîngâmfați, cu umilință și cu iubire adevărată de semenii.

Proba cea mai înaltă a slujirii este să nu abjuri de la un legământ pe care l-ai făcut cu oamenii în fața lui Dumnezeu. Când, în 1948, comuniștii au desființat Biserica Greco-Catolică, al cărei rol a fost uriaș în nașterea sentimentului de nație a românilor, în educarea lor și în apariția conștiinței latinătății noastre, le-au cerut episcopilor să se lepede de legământul făcut de Biserica lor în urmă cu 248 de ani. Cu toții au luat această cerință ca pe o insultă. Și au ales, cum spune unul dintre ei, marea cinste a „temniței pentru credință.”

Gabriel Liiceanu

În momentul strivirii brutale a tuturor elitelor spirituale, intelectuale și politice din România de către autoritățile comuniste, Biserica Greco-Catolică a oferit o contribuție inestimabilă de mărturie creștină dusă până la capăt, precum bobul de grâu căzut în pământ, care moare spre a aduce mult rod. Această carte se întemeiază pe dosarul înaintat la Vatican în vederea recunoașterii martiriului celor șapte episcopi greco-catolici morți sub prigoana comunistă între anii 1950 și 1970. Pentru ei, trăirea în credință n-a însemnat o simplă resemnare în fața suferințelor pe care le-au avut de îndurat, ci mai degrabă o anume bucurie de a se întâlni cu Cristos în pătimirea lui.

**Francisca Băltăceanu,
Monica Broșteanu**

Ioan Alexandru Tofan Omul lăuntric

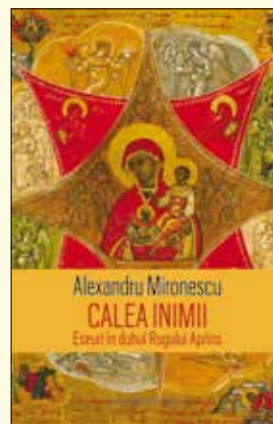

Ioan Alexandru Tofan
Omul lăuntric: André Scrima
și fizionomia experienței spirituale
256 pp, 39 lei

Această cartea își propune să parcurgă câteva dintre chipurile experienței spirituale, așa cum sunt ele înfățișate în scrierile Părintelui André Scrima. De fiecare dată, încercarea omului de a ieși dintre hotarele lumii este devansată de o discretă, dar decisivă coborâre a cerurilor în adâncul lucrurilor, acolo unde își lasă semne și repere. Transcendentul nu este niciodată construit într-o experiență spirituală, ci recunoscut de fiecare dată în transparența detaliilor care găzduiesc nemărginiri. Încercarea de față nu este nici despre experiența spirituală în genere, nici despre o biografie spirituală anume. Ea își propune să însoțească paginile cărților Părintelui Scrima și să sesizeze semnificația ultimă care le locuiește – cu alte cuvinte, să le devină prieten.

Ioan Alexandru Tofan

Alexandru Mironescu Calea inimii

Alexandru Mironescu
Calea inimii:
Eseuri în duhul Rugului Aprins
288 pp

Cultura noastră – lucrul acesta îmi apare foarte limpede – a ajuns la o mare răscruce: încă un pas greșit și, pentru multă vreme, întunericul o va înghiți. Reafirmarea ei depinde numai de puțința noastră de rugăciune, de întâlnire cu noi înșine, de reîntoarcere la izvoarele originare ale vieții, ale existenței. Trebuie să aflăm din nou temeiurile încrederii în destinul nostru și în valorile vieții – ceea ce este totuna cu o recunoaștere a caracterului spiritual al atât de încercatei noastre umanități. Și – ca să rostim, încheind, ultimul cuvânt – reafirmarea culturii noastre înseamnă o redescoperire, înlăuntrul nostru cel mai adânc și mai tainic, a rădăcinilor religioase ale întregii creații.

Alexandru Mironescu

Anders Nygren Eros și agape

Anders Nygren
Eros și agape:
Prefaceri ale iubirii creștine
Traducere din germană de
Wilhelm Tauwinkl
ediție cartonată, 656 pp, 119 lei

Marele merit al lui Nygren este, după părerea mea, faptul că ne-a dat un nou instrument de gândire: e atât de convenabil și de edificator să putem vorbi (și deci gândi) despre cele două elemente ale iubirii sub forma Eros și Agape.

C.S. Lewis

Dacă ideea de *agape* este ca un pârau care, în istoria creștinismului, curge pe un făgaș extrem de îngust, iar uneori pare că se pierde cu totul, *eros*-ul este fluviul larg ce se revarsă din albie, mătură totul în urma lui și, de aceea, nici nu poate fi stăvilit teoretic și încadrat sistematic, iar când pătrunde în creștinism caută să clatine *agape* și să-i ia locul.

Istoria motivului creștin al iubirii nu se poate schița drept o singură linie continuă. Dimpotrivă, e un proces în decursul căruia motivul *agape* întâlnește mereu și mereu motivul *eros*, iar itele lor sunt atât de întrețesute, încât e aproape cu neputință să le despărțim clar.

Istoria ideii de *agape* se află în fața noastră ca o dramă plină de suspans, care, s-ar putea spune, alcătuiește povestea de culise a istoriei creștinismului.

Eros-ul e dorință, năzuință, *agape* e jertfă.

Eros-ul tinde în sus, *agape* coboară.

Eros-ul e calea omului spre Dumnezeu, *agape* e calea lui Dumnezeu spre om.

Eros-ul e strădanie, *agape* e har.

Eros-ul e iubire egocentrică, cea mai înaltă, mai nobilă și mai sublimată afirmare de sine a omului, *agape* e iubire dezinteresată, „nu caută ale sale“, e dăruire de sine.

Eros-ul vrea să-și câștige viața, să devină divin, nemuritor, *agape* trăiește viața lui Dumnezeu, îndrăznește „să-și piardă viața“.

Eros-ul e în primul rând iubirea omului, ale cărui chip și asemănare le poartă; *agape* poartă chipul și asemănarea iubirii lui Dumnezeu, căci „Dumnezeu este *agape*“.

Eros-ul își are temeiul în calitatea, frumusețea și valoarea obiectului său, nu e spontan, ci dobândit și motivat; *agape* e suverană față de obiectul ei, se îndreaptă „și spre cei răi, și spre cei buni“, e o iubire spontană, curgătoare, lipsită de motivație.

Eros-ul constată valoarea obiectului său și-l iubește, *agape* își iubește obiectul și prin asta îi creează valoarea.

Ce nu va fi cucerit de iubirea-*agape* care se dăruiește necondiționat nu poate fi cucerit deloc.

Anders Nygren

Bart D. Ehrman Ce s-a pierdut din creștinism

Bart D. Ehrman
Ce s-a pierdut din creștinism:
Bătăliile pentru Scriptură și credințele pe care nu le-am cunoscut
Traducere din engleză de Cornelia Dumitru
432 pp, 49 lei

suprimate, reformate sau uitate. Grupurile primilor creștini pretindeau, toate, că urmează învățăturile lui Isus și ale apostolilor săi, sprijinindu-se pe texte atribuite aceluiași ucenici ai lui Isus. Cercetarea arheologică modernă a recuperat o parte dintre aceste texte, iar spectaculoasa lor descoperire dezvăluie o surprinzătoare diversitate religioasă a creștinismului vechi. Acestea sunt „Scripturile pierdute“, pe care se întemeiază și credințele unor curente creștine precum ebioniții iudeo-creștini, marcioniți anti-iudaici sau variatele grupuri gnostice.

Cartea de față vorbește despre bogata diversitate a creștinismului timpuriu și a textelor lui sacre. Câteva dintre aceste texte au fost incluse în Noul Testament. Altele au fost respinse, atacate, interzise și distruse. Obiectivul meu este să examinez o parte dintre aceste scrieri necanonice, pentru a vedea ce ne pot spune despre diversele forme de credință și practică creștină din secolele al II-lea și al III-lea, și să analizez în ce fel un grup creștin timpuriu s-a impus ca dominant în cadrul religiei, stabilind ce urmau să creadă, să practice și să considere ca Sfântă Scriptură creștinii din veacurile viitoare.

Bart D. Ehrman

Mihai Frățilă Există o zare

Mihai Frățilă
Episcop greco-catolic de București
Există o zare: Despre truda lui Dumnezeu pentru a pune lucrurile la punct
124 pp

Poate Dumnezeu să trudească? Dacă școala credinței asigură că Dumnezeu este atotputernic și atotștiutor, oare poate El să trudească, fie și numai pentru a pune lucrurile la punct? A remedia istoria omului, a-și dăruia pe mai departe răbdarea, a repune lucrurile pe făgașul cel bun, a descoperi binele chiar și acolo unde răul pare ubicuu sunt câteva dintre specialitățile exclusive ale lui Dumnezeu. Pentru om, a le recunoaște și a le situa în viața proprie înseamnă a primi însăși cheia tainei pe

care o presupune truda divină. Renunțarea la imaginea unui „Dumnezeu senin și rece“ față de grijile omului devine însă esențială pentru a face descoperirea salutară: într-adevăr, când vine vorba despre mântuirea sufletelor, lui Dumnezeu nu-i este totuna.

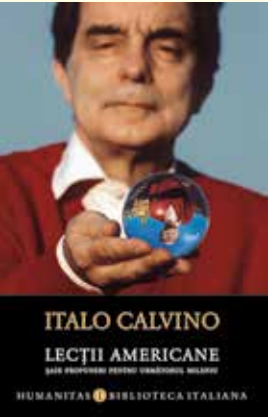
Mihai Frățilă

De același autor

Au mai apărut
Brant Pitre, Isus Mirele: Cea mai frumoasă poveste de dragoste a tuturor timpurilor
Brant Pitre, Fiul lui Dumnezeu? Pledoarie pentru Isus
Brant Pitre, Misterul Cinei de pe urmă: Isus și rădăcinile iudaice ale Euharistiei

BIBLIOTECA ITALIANA

Italo Calvino
Lecții americane: Șase propuneri pentru următorul mileniu
Prefață de Laura Di Nicola
Traducere din italiană, cronologie și note de Oana Boșca-Mălin
220 pp, 35 lei

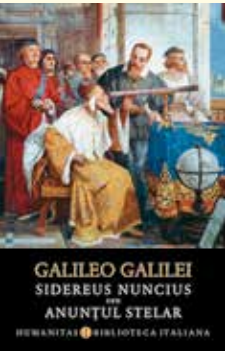
Italo Calvino Lecții americane

Lecțiile americane readuc la suprafață, după o lungă sedimentare în memoria unui cititor-scriitor, un intens, pasionat, constant dialog cu proprii clasici, necesari, de neînlocuit în existența omenească. Printre clasicii cu care dialoghează Calvino, în afară de cei ai literaturilor europene, cu precădere occidentale, se află clasicii din domeniul științific, antropologic, filozofic, psihanalitic, împletind cunoașteri diferite

prin înlănțuiri de citate, care proiectează întregi constelații, genealogii literare. Fiecare dintre aceste constelații intră în raport printr-un punct sau printr-un segment propriu cu alte constelații, constituind o uriașă hartă stelară de lecturi, proiectată în straturile memoriei trecute și viitoare.

Laura Di Nicola

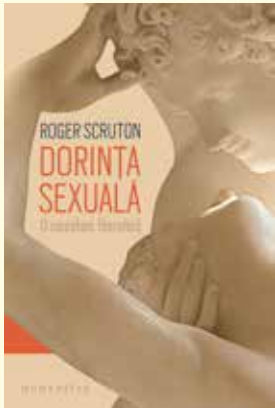
În aceeași colecție

colecție coordonată de Smaranda Bratu Elian

ESEU

Roger Scruton Dorința sexuală

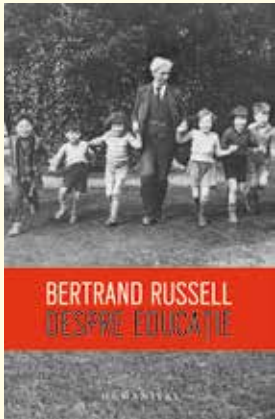

Roger Scruton
Dorința sexuală: O cercetare filozofică
Traducere din engleză de Teodora Nicolau
488 pp, 67 lei

Dorința sexuală este fără îndoială una dintre cele mai importante cărți de filozofia sexului.

Roger Scruton propune o viziune originală, care, evitând deopotrivă puritanismul și permisivitatea, încearcă să depășească separația platonică între iubirea erotică și dorința sexuală. Deși vine din tradiția analitică și folosește mijloacele analizei conceptuale, intuiția fundamentală a lui Scruton este fenomenologică: dorința sexuală este caracterizată cel mai bine prin conceptul de intenționalitate, fiind un fenomen al lumii vieții, care nu se lasă redus la descrierile științei naturii și care scapă oricărei taxonomii biologice. A da seamă de dorința sexuală nu poate reveni decât filozofiei, pornind de la o analiză fenomenologică a unui fapt cât se poate de cotidian, precum acela că John o dorește pe Mary. Polemizând cu Freud și cu viziunea îngustă a sexologilor, Scruton parcurge întregul spectru al fenomenelor sexuale, de la iubirea platonică până la sadomasochism, într-un discurs care invocă nenumărate exemple din artă și literatură.

Bertrand Russell Despre educație

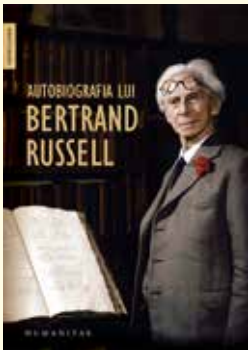

Bertrand Russell
Despre educație
Traducere din engleză și note de S.G. Drăgan
264 pp, 35 lei

Multe dintre ideile înnoitoare despre educație ale lui Bertrand Russell au fost socotite, în epoca sa, absolut scandaloase. În această carte, autorul pledează pentru eliberarea copilului de ascultarea necon-

diționată datorată părinților și autorității religioase. Russell susține că societatea se poate transforma radical dacă la baza educației stă cunoașterea însoțită de iubire. Ideile și argumentele remarcabile din aceste pagini și-au păstrat prospețimea și aplicabilitatea până în ziua de azi.

Dacă le spuneți copiilor că trebuie să fie iubitori, riscați să generați în ei fătărnicie și mistificare. Pe când dacă îi faceți fericiți și liberi, dacă-i înconjurați cu bunătate, veți constata că devin prietenoși cu toată lumea în mod spontan și că aproape toată lumea devine prietenoasă cu ei. O dispoziție iubitoare și încrezătoare se autojustifică, deoarece îi conferă celui în cauză un farmec irezistibil și creează reciprocitatea afectivă așteptată. Acesta e unul dintre cele mai importante rezultate pe care le putem spera de la o educație corectă a caracterului. – **Bertrand Russell**

De același autor

Neven Sesardić Când rațiunea pleacă în vacanță

Neven Sesardić
Când rațiunea pleacă în vacanță: Filozofii în politică
Traducere din engleză de S.G. Drăgan
268 pp, 42 lei

După o tinerețe frământată petrecută la Zagreb, unde, ca asistent de filozofie, a intrat în conflict deschis cu exponenții marxismului oficial al vremii, Neven Sesardić a colindat câteva universități occidentale, ca bursier mai întâi, apoi ca profesor și profesor asociat. Spirit perspicace și combativ, el a constatat că și aici, în cetățile occidentale ale rațiunii, aceasta din urmă nu e în toate împrejurările regină, mai exact că filozofii înșiși pot fi orbiți de patimi politice. Și, la fel ca în tinerețe, Sesardić a ales să nu tacă, trecând în revistă cele mai răsunătoare cazuri de alunecare spre extrema stângă din rândul universitarilor americani de ieri și de azi. Între numele de prim rang reținute de analiza filozofului croat se numără Bertrand Russell, Otto Neurath, Rudolf Carnap, Albert Einstein, Kurt Gödel, Ludwig Wittgenstein, Imre Lakatos, Michael Dummett, Hilary Putnam sau Robert Nozick.

Alin Fumurescu Compromisul

Alin Fumurescu
Compromisul: O istorie politică și filozofică
Traducere din engleză de Doru Căstăian
496 pp, 65 lei

Cine a spus prima dată că politica este arta compromisului? Alin Fumurescu pornește de la această întrebare pentru a scrie prima istorie conceptuală a noțiunii. Îmbinând analiza istorică cu o cercetare amănunțită despre utilizarea termenului în textele canonice ale filozofiei politice, din Antichitate și Evul Mediu până în secolul al XVIII-lea, volumul investighează de ce ideea de a face un compromis este conotată pozitiv sau negativ în două mari culturi: cea britanică, respectiv cea franceză. O mai bună înțelegere a noțiunii de compromis și a sensului ei în istorie ne ajută să vedem mai bine ce înseamnă cu adevărat reprezentarea politică și care ar trebui să fie relația dintre oameni și spațiul politicii. Amplu documentată și scrisă cu multă limpezime, cartea lui Alin Fumurescu este o resursă valoroasă atât pentru filozoful politic sau pentru istoricul ideilor, cât și pentru nespecialistul dornic să se înarmeze intelectual pentru spațiul atât de divers și tensionat al lumii de azi.

Eugen Negrici Simulacrele normalității

Eugen Negrici
Simulacrele normalității
184 pp, 35 lei

În cele peste cinci decenii de critică și istorie literară, Eugen Negrici a adus contribuții esențiale la cercetarea literaturii

noastre vechi, a literaturii române sub comunism și a ideologiilor literare. În fermecătoarele eseuri din *Simulacrele normalității*, criticul își propune, după cum mărturisește, să identifice „prejudecățile literare, situările greșite, falsele concepte, clișeele, fenomenele ignorate, interpretările inerțiale, viziunile discutabile ale istoriilor noastre literare“. Fie că se oprește asupra poeziei boierilor stihuitori de la începutul secolului al XIX-lea, asupra avangardei literare ori asupra literaturii române în comunism sau imediat după, autorul ne cucerește prin impetuozitatea și forța sa argumentativă.

Raluca Bercea, Alexandra Mercescu O scurtă introducere în drept

Raluca Bercea, Alexandra Mercescu
O scurtă introducere în drept
228 pp, 39 lei

Această carte nu se dorește o incursiune în dreptul dogmatic, ci încearcă să ofere câteva posibile (fără îndoială, nu singurele posibile) răspunsuri la întrebarea „Ce este, în fond, dreptul?“. Analiza pe care autoarele o propun este deci meta-conceptuală, căci ea transformă dreptul ca fenomen epistemic (drept – disciplină), hermeneutic (drept – interpretare) și social (drept – cultură) în propriul obiect de studiu, interesându-se, printre altele, cum se predă dreptul, în special în tradiția romano-germanică, cum este gândit dreptul, mai ales de cei care îl cercetează, și cum se poziționează dreptul în raport cu societatea pe care o reglementează. Autoarele încearcă, astfel, să relativizeze unele presupoziii tradiționale ale dreptului, propunând o deteritorializare a minții juristului și invitând alți specialiști și publicul larg să cunoască un altfel de drept, mai puțin egocentric, mai reflexiv și, deci, deschis către dialogul cu alte lumi disciplinare și cu societatea.

Vlad Alexandrescu Copiii lui Irod

Vlad Alexandrescu
Copiii lui Irod: Raport moral asupra copiilor lăsați în grija statului
176 pp, 32 lei

Radiografia sistemului de protecție specială mi-a arătat că acesta eșuează în misiunea lui esențială, aceea de a avea grijă de copiii crescuți de către stat, de a le dezvolta capacitățile și de a face din ei niște cetățeni integrați. Odată ce au împlinit vârsta legală, odată ce nu mai pot alimenta, prin însăși persoana lor, funcționarea sistemului, tinerii sunt lăsați la o parte ca o povară de care acesta trebuie să scape. Am avut teribila senzație că imensa mașinărie impersonală a sistemului de protecție e un uriaș Moloh în căutare de noi și noi victime, un monstru al cărui singur scop este supraviețuirea, prin orice mijloace și cu orice preț. Sunt oare de-ajuns sensibili-

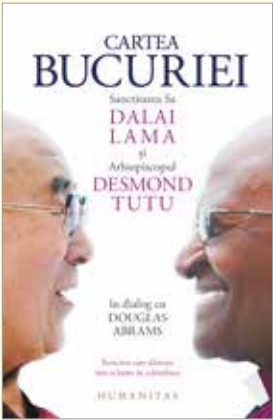
tatea și umanitatea ca să oprim monstrul? Cât pot face mijloacele pur administrative pentru salvarea celor mai fragili și mai lipsiți de apărare dintre noi? În pofida controalelor efectuate, a semnelor de alarmă trase de televiziuni și a articolelor de investigație, lupta cu această instituție-gigant ar putea părea pierdută din start. Abuzurile sunt comise cu acordul tacit ori chiar cu concursul serviciilor care ar trebui să îi protejeze pe copii și să le asigure starea de bine. Vocea copiilor, strigătele lor de ajutor par să se piardă prin hățișul birocratic care îngroapă realitatea sub tone de hârtii cu ștampilă. Poate că e nevoie să ne gândim și la soluții

de tipul: unde statul nu face mai nimic, comunitatea trebuie încurajată să compenseze! Protecția copilului devine atunci o obligație morală a întregii societăți. S-ar declanșa un proces general de reflecție și mobilizare pentru a lumina cu adevărat viața acestor copii. Pentru că ei nu sunt copiii nimănui, ci sunt ai noștri, ca societate. Iar stadiul în care societatea noastră se află este perfect reprezentat de felul în care îi tratăm. Schimbând ceva în viețile lor, ne schimbăm pe noi, în bine.

Vlad Alexandrescu

SPIRITUALITATE

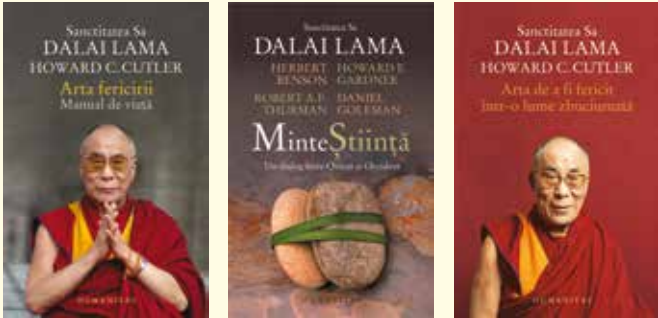
Desmond Tutu, Dalai Lama Cartea bucuriei

Desmond Tutu, Dalai Lama
Cartea bucuriei: Sanctitatea Sa Dalai Lama și Arhiepiscopul Desmond Tutu în dialog cu Douglas Abrams
Traducere din engleză de Elena Ciocoiu
336 pp, 37 lei

Sanctitatea Sa Dalai Lama și Arhiepiscopul Desmond Tutu, ambii laureați ai Premiului Nobel pentru pace și maeștri spirituali ai epocii noastre, au supraviețuit mai mult de cincizeci de ani exilului, violenței și opresiunii. În pofida dificultăților – și datorită lor –, nu au încetat să cultive optimismul, dragostea și bucuria. În aprilie 2015, Arhiepiscopul l-a vizitat pe Dalai Lama la reședința sa din Dharamsala, India, pentru a participa la cea de-a optzecea aniversare a Sanctității Sale și pentru o săptămână de dialoguri ce aveau să aprofundeze întâlnirea dintre două mari religii ale lumii, creștinismul și budismul.

În aceeași serie

Francesc Miralles Héctor García (Kiraï) Metoda Ikigai

Francesc Miralles, Héctor García (Kiraï)
Metoda Ikigai: Secrete japoneze pentru a-ți descoperi adevărata pasiune și a-ți atinge țelurile în viață
Traducere din spaniolă și note de Camelia Dinică
224 pp, 27 lei

După publicarea bestsellerului *Ikigai: Secrete japoneze pentru o viață lungă și fericită*, autorii au primit sute de mesaje de la cititorii entuziasmați, care, printre altele, voiau răspunsuri concrete la întrebări de tipul: Cum îmi descopăr *ikigai*-ul (pasiunea vieții, „acel lucru pentru care merită să trăiești”)? Știu care este pasiunea vieții mele, dar cum să mă dedic *ikigai*-ului de vreme ce sunt întotdeauna atât de ocupat? Cum aș putea să-mi realizez visul? Răspunsurile lui Héctor García (Kiraï) și Francesc Miralles se află în această a doua carte, în întregime practică. *Metoda ikigai*, spun autorii, oferă un instrument care-ți va revoluționa viitorul, ajutându-te să-ți înțelegi trecutul ca să trăiești în prezent așa cum dorești.

De aceiași autori

PRACTIC

Allen Carr Zahăr bun, zahăr rău

Allen Carr
Zahăr bun, zahăr rău: Metoda ușoară a lui Allen Carr. Cum să te eliberezi de dependența de zahăr și carbohidrați
Traducere din engleză de Ianina Marinescu
232 pp, 32 lei

După ce a ajutat milioane de oameni să se lase de fumat, de alcool, de droguri, de jocurile de noroc și să renunțe la cheltuielile nechibzuite, metoda ușoară a lui Allen Carr abordează acum problema dependenței de zahărul rafinat și de carbohidrații procesați. Urmând metoda ușoară, vom avea o condiție fizică mai bună, mai multă energie, un stil de viață mai sănătos și mai fericit.

De același autor

PARENTING

Bernadette Lemoine Diane de Bodman

Ce le spunem celor mici ca să crească mari

Această carte esențială în anii de formare ai copiilor le oferă părinților un întreg arsenal de fraze-cheie menite să detensioneze situațiile încordate fără să-i contrazică sau să-i culpabilizeze pe cei mici, încurajându-i, în schimb, să aprecieze valori precum binele, frumosul, respectul față de sine și față de ceilalți, libertatea și independența – temelia pe care se clădește încrederea în sine și în forțele proprii.

Bernadette Lemoine, Diane de Bodman
Ce le spunem celor mici ca să crească mari
Traducere din franceză de Maria Magdalena Coresciuc
196 pp, 27 lei

foto Philippe Mstsas © Flammarion

Serotonină este o oglindă imensă
pusă în fața lumii noastre.
Și reflectarea ei ne înfricoșează.
Le Soir

MICHEL HOUELLEBECQ Serotonină

Best-seller

Michel Houellebecq
Serotonină
Traducere din franceză de
Daniel Nicolescu
296 pp, 39 lei

Publicat în Franța pe 4 ianuarie 2019, *Serotonină*, al șaptelea roman al scriitorului Michel Houellebecq, și-a confirmat statutul de cea mai așteptată carte, atingând în trei luni vânzări de peste 500 000 de exemplare. A apărut concomitent în Germania, Italia și Spania, ocupând, în fiecare, locul 1 în topurile de vânzări. Este în curs de traducere în peste 40 de țări.

Roman al unei rătăcirii fără speranță pe drumurile din nordul Franței, al dezabuzării și nostalgiei convulsive față de iubiri ratate cu bună știință, dar și al privirii lucide și necruțătoare asupra lumii contemporane, cu răzvrățiți intratabili și „veste galbene” sui-generis, *Serotonină* este cu siguranță una dintre cele mai puternice, mai tandre și mai vitriolante cărți scrise de laureatul din 2010 al Premiului Goncourt.

Provoc pe oricine să citească ultimele două pagini ale romanului fără să plângă de bucurie. Aceasta, și doar aceasta este menirea literaturii – să ne ajute să supraviețuim.

Frédéric Beigbeder

Romanul nostalgiei și al mâniei, al emoției și al resemnării.

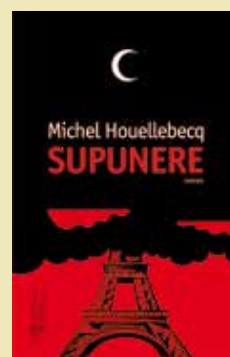
Bernard Pivot

Întunecată și miraculoasă, comică și melancolică, *Serotonină* este cea mai frumoasă carte a lui Michel Houellebecq.

Vanity Fair

Ajuns într-un punct critic al existenței, Florent-Claude Labrouste își propune să dispară de bunăvoie, să renunțe la profesie, la viața socială, la cunoștințe. Își șterge ur-

mele, se refugiază în hoteluri (unde musai trebuie să existe camere pentru fumători), străbate nostalgic (și deplânge) o Franță rurală ruptă de rosturile ei tradiționale, străduindu-se să opereze o regresie paliativă în trecutul personal. Își revizitează amururile defuncte, un prieten, singurul, de tinerețe, încearcă zadarnice reconectări la momentul prezent, alternate cu visuri de sinucidere matematic puse la cale, dar rămâne la fel de pustiu pe dinăuntru, cu privirile lipite de o adevărată catapeteasmă a eșecului sufletesc, pe care și-a construit-o din cele 3 000 de fotografii ce îi rămăseseră în laptop, imprimate și lipite pe pereții ultimei sale locuințe. Dintre ele, vibrează viața în doar vreo trei, cele care îi păstrează imaginile singurelor lui iubiri posibile, cu Kate și Camille.

De același autor

MAJA LUNDE Istoria albinelor

Best-seller

Maja Lunde
Istoria albinelor
Traducere din norvegiană de
Sanda Tomescu Baciu
384 pp, 45 lei

O mare carte despre șansa de supraviețuire a ființei umane.
Svenska Dagbladet

Bestseller internațional publicat în treizeci și cinci de țări • peste un milion și jumătate de exemplare vândute în toată lumea • Bokhandlerprisen (Premiul librarilor norvegieni) în 2015 • cea mai bine vândută carte în Norvegia în 2015 • cea mai bine vândută carte în Germania în 2017 • doi ani consecutiv în topul Der Spiegel • selectată în cadrul programului Books at Berlinale în 2017 • una dintre cele mai vândute zece cărți în traducere din Marea Britanie în 2018 • roman în curs de ecranizare.

Anglia, 1852

William, naturalist și comerciant de seminte, chinuit de o suferință ce nu are încă un nume, se luptă din răputeri cu ceea ce el crede a fi melancolie, gânduri sumbre, tristețe. Când ratarea amenință să îl copleșească, reușește să construiască un nou tip de stup, unul care, speră el, îi va aduce faima și onoare și îl va ridica în ochii copiilor săi.

SUA, 2007

George, care face parte dintr-o veche familie de apicultori, supraviețuiește cu greu concurenței metodelor industriale. Cea mai mare dorință a lui este să-și lase moștenire meșteșugul și afacerea fiului său, Tom, care însă e mult mai interesat de studii și vrea să devină scriitor. Deși schimbările climatice sunt evidente și albinele lui ajung să fie afectate de Colony Collapse Disorder, George refuză să se lase învins și crede că, dacă ar reuși să stârnească entuziasmul lui Tom, salvarea ar putea veni de la el.

China, 2098

Albinele au dispărut, lumea e cuprinsă de haos; Europa și America sunt bânuite de foamete, dar China reușește să-și hrănească populația. Tao, o tânără mamă, lucrează zi-lumină în livezi, făcând polenizare manuală. Copiii sunt școlarizați până la opt ani, apoi sunt trimiși la muncă pe câmpuri. Tao nu vrea o astfel de viață pentru fiul ei și crede că educația îi poate schimba

soarta. Dar când acestuia i se întâmplă un accident neobișnuit și autoritățile îl despart de părinți, Tao hotărăște să afle cu orice preț de ce i-a fost luat.

Maja Lunde nu scrie un raport de mediu, ci o ficțiune de cea mai bună calitate, care nu se concentrează neapărat asupra albinelor, ci mai ales asupra oamenilor și a relației pe care o au cu copiii lor și cu locul în care trăiesc.

Deutsche Welle

Fanii lui David Mitchell din *Atlasul norilor* și ai lui Kazuo Ishiguro din *Să nu mă părăsești* vor iubi această carte.

Good Housekeeping

Distopic și electrizant, romanul *Istoria albinelor* e menit să bântuie mințile celor care îl vor citi.

Stylist

Maja Lunde combină imaginația și cercetarea științifică în acest roman care țintește să transmită un mesaj convingător, un roman plasat într-un trecut sumbru, o modernitate deja condamnată și un viitor distopic.

Kirkus Reviews

foto © Oda Berby

LUDMILA ULITKAIA

Ludmila Ulițkaia
Scara lui Iakov
Traducere din rusă de Gabriela Russo
584 pp, 54 lei

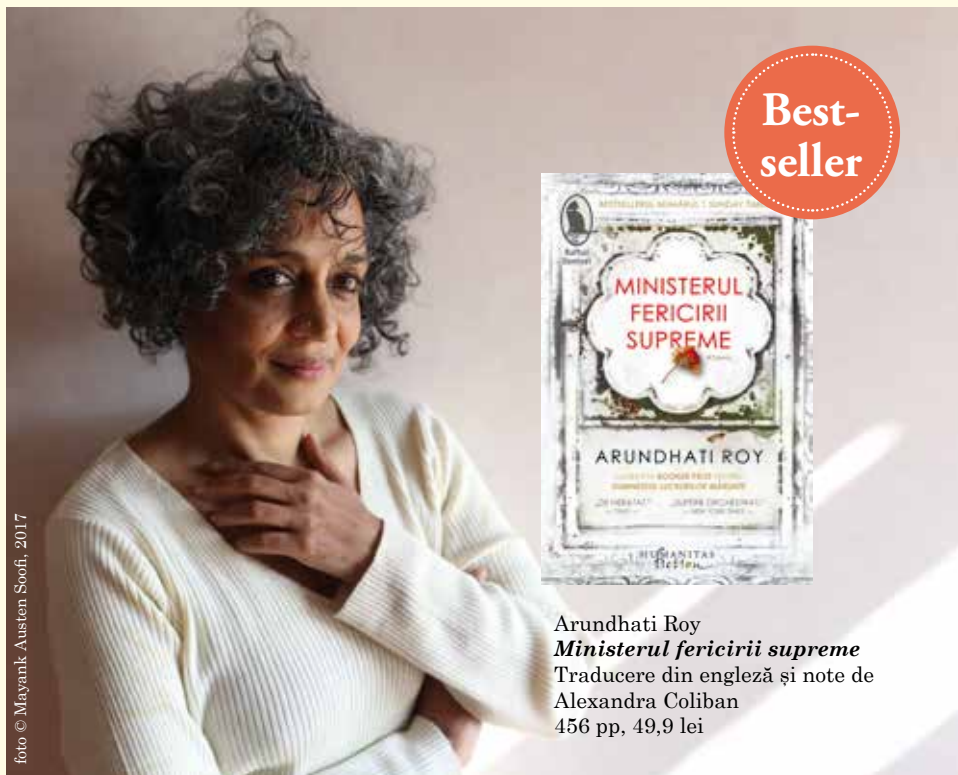
Pe 23 mai 2019, scriitoarea Ludmila Ulițkaia a primit titlul de *Doctor Honoris Causa* din partea Universității din București.

Scara lui Iakov

Un roman-parabolă, o carte despre dragoste și conștiință, o cronică de familie cu accente autobiografice traversând un secol de istorie tumultuoasă, în care vocea care se impune aparține unei femei. În 2016, *Scara lui Iakov* a câștigat, în cadrul Premiilor Bolșaiia Kniga, Locul al treilea și Premiul cititorilor. Este tradus în peste douăzeci de țări.

Nora, tânără scenografă și mamă singură, găsește la moartea bunicii ei un cufăr vechi, de care uită ani întregi. În 2011, când îl deschide, descoperă scrisorile și jurnalele bunicului său, Iakov Osețki, care fusese deportat în Siberia. Citindu-le, simte o mare afinitate cu bunicul pe care l-a întâlnit o singură dată, iar destinul acestuia o face să-și pună întrebări despre propria viață, și mai cu seamă una: până la ce punct traiectoria ființei poate fi determinată de genele sale? *Scara lui Iakov* este povestea a patru generații ce se desfășoară într-o alternanță continuă a planurilor, un caleidoscop de iubiri, trădări, idealuri, culpe, suferință, artă și întrebări fără răspuns, în care istoria este omniprezentă, mereu personaj principal.

Din trecutul său de cercetătoare în domeniul geneticii, Ludmillei Ulițkaia i-a rămas pasiunea pentru investigație, metodă pe care o aplică astăzi psihologiei umane. Pentru autoarea rusă, literatura este antidotul pentru opresiune. – *Télérama*

Arundhati Roy
Ministerul fericirii supreme
Traducere din engleză și note de Alexandra Coliban
456 pp, 49,9 lei

Un labirint fascinant, la înălțimea așteptărilor. [...] *Ministerul fericirii supreme* vă va solicita atenția și vă va pune pe gânduri. Iar cititorii dedicați se vor simți răsplătiți de un sentiment renăscut de empatie pentru umanitate.

The Independent

Ludmila Ulițkaia
Soniecika. Înmormântare veselă.
Minciunile femeilor
Traducere din rusă de Gabriela Russo
352 pp, 35 lei

În aceste trei ficțiuni definitorii pentru stilul său, Ludmila Ulițkaia oferă un tablou al vieții ca atare, cu luminile și umbrele ei, cu micile și marile ei comedii și drame cotidiene. Dar destinele neînsemnate, viețile mărunte ale eroinelor scriitoarei ruse dezvăluie întotdeauna adevăruri adânci ale existenței. Între acestea, faptul că în dragoste, în credință, ba chiar și în preajma morții, oamenii își păstrează întotdeauna acea undă de seninătate și acea ironie care constituie omenescul însuși.

Fac parte dintre scriitorii care pornesc de la viață. Nu construiesc, nu fac scheme pe care apoi să le pun în pagină, ci locuiesc în scrierile mele.

Ludmila Ulițkaia

Ludmila Ulițkaia
Al dumneavoastră sincer, Șurik
Traducere din rusă de Gabriela Russo
404 pp, 42 lei

O frescă plină de culoare a anilor 1970 în Moscova sovietică prin prisma unui tânăr Don Juan pe dos și a șirului de personaje feminine care îl seduc. Roman tradus în peste douăzeci de țări și distins, în Italia, cu Premiul Grinzane Cavour în 2008.

Șurik e tânăr, frumos, senzual și întâmplarea face să-și înceapă ucenicia sexuală cu o femeie matură a cărei singurătate îi trezește mila. Pe neașteptate, compasiunea ajunge să-i guverneze viața, făcând din el un erou tragicomic aflat la bunul plac al femeilor în căutarea iubirii. Însă „jocul dragostei și al întâmplării” e complicat și periculos, iar Șurik devine fără voie personajul secundar al propriei vieți, trăindu-și dramele cotidiene cu fatalism, nostalgie și umor.

Ludmila Ulițkaia alături de Denisa Comănescu și Marius Constantinescu în librăria Humanitas de la Cismigiu, la lansarea romanului *Scara lui Iakov*, mai 2019.

ARUNDHATI ROY

Ministerul fericirii supreme

1 bestseller *Sunday Times* • bestseller New York Times • cea mai bună carte din 2017 aleasă de *Sunday Times*, *NPR*, *Amazon*, *Kirkus Reviews*, *The Washington Post*, *Newsday*, *Hudson Group* • roman nominalizat la Man Booker Prize 2017 • finalist la National Book Critics Circle Award 2017 • nominalizat la Carnegie Medal 2018.

Ministerul fericirii supreme ne poartă într-o călătorie care se întinde pe mai mulți ani, ieșind din mahalalele înghesuite ale vechiului Delhi, trecând prin noua metropolă înfloritoare și ajungând în Valea Cașmir și pădurile din India Centrală, unde războiul e pace, iar pacea e război și unde, din când în când, se declară „normalitatea”.

După ce iese atât învingătoare, cât și învinsă din lupta cu propriul corp, Anjum, *hijra* născută Aftab, își începe cu adevărat viața într-un cimitir, departe de tumultul pestriț al Delhiului. Povestea ei se împletește cu cea a lui Tilo, fermecătoarea și rebelă arhitectă devenită activistă, și a celor trei bărbați îndrăgostiți de ea, toți jucând câte un rol în diverse etape ale conflictului din Cașmir, altă dramă a dezbinării. Țesătura amplă și complicată, pe alocuri întunecată, dar sclipind dintr-o multitudine de unghiuri, e întregită de o sumedenie de personaje dezrădăcinate, rănite, neconsolate, victime colaterale ale mărețului proiect de renaștere a Indiei. În micile lor regăsiri și victorii întrezărim speranța, încrederea în nesecata capacitate a lumii de a se autovindecă.

De aceeași autoare

KATE MORTON Fiica ceasornicarului

Best-seller

Kate Morton
Fiica ceasornicarului
Traducere din engleză de
Sânziana Dragoș
496 pp, 49 lei

Romanele scriitoarei australiene Kate Morton s-au vândut în 11 milioane de exemplare în 42 de țări, fiind traduse în 34 de limbi.

Bestseller *New York Times* • bestseller *Sunday Times* • #1 bestseller Australia • #1 bestseller Canada • carte nominalizată la Indie Book Awards 2019, Australia.

În vara anului 1862, artiștii din Frăția Magenta, însoțiți de muzele lor, sunt invitați să creeze și să se bucure de libertate la Birchwood Manor, casa mult iubită a lui Edward Radcliffe de pe malul Tamisei. Edward e cel mai strălucit dintre ei, cel mai entuziast, cel mai hotărât să sfideze prejudecățile epocii. Dar în scurtă vreme viața și cariera lui vor fi distruse căci, spre sfârșitul șederii lor, o femeie este împușcată, o alta dispare, iar o neprețuită bijuterie de familie este de negăsit.

O sută cincizeci de ani mai târziu, Elodie Winslow, o arhivistă londoneză, dă din întâmplare peste o geantă veche, în care gasește carnetul de schițe ce pare să fi aparținut unui pictor victorian și fotografia unei tinere de o frumusețe aparte. Printre desenele din carnet, unul anume îi atrage atenția: o casă cu două frontoane, așezată la cotul unei ape, care i se pare neobișnuit de familiară. Care e legătura ei cu Birchwood Manor și de ce simte că femeia din fotografie are ceva să-i transmită? Pentru a răspunde acestor întrebări, Elodie va trebui să asculte vocea matorului uitat de toți: Birdie Bell, fiica ceasornicarului.

În cel de-al șaselea său roman, Kate Morton explorează istoria întrețesută a oamenilor și a locurilor. Pe lângă dragoste – nu numai iubire în sens romantic, ci și dragoste părintească și de frate – și pierdere, povestea, formidabil spusă de Morton, e prilej de reflecție asupra artei, trădării și asupra felului în care vieți adevărate și locuri reale se pot preschimba în timp până ajung să capete aură de legendă. – *Publisher's Weekly*

De aceeași autoare

foto © Davin Patterson

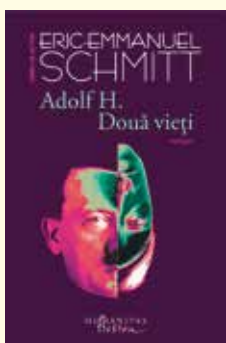
Seria de autor ERIC-EMMANUEL SCHMITT

Răzbunarea iertării

Patru povești și patru destine ieșite din comun imaginate de Eric-Emmanuel Schmitt pentru a explora sentimentele intense, aproape niciodată mărturisite, care ne determină gesturile extreme.

Eric-Emmanuel Schmitt
Răzbunarea iertării
Traducere din franceză și note de
Laurențiu Malomfălean
264 pp, 29 lei

Două gemene adorabile văd lumina zilei într-un sat idilic, dar viața lor nu se va dovedi atât de feerică pe cât o prevestea povestea nașterii lor: la început nedespărțite, vor ajunge rivale, dacă nu chiar dușmance de moarte. Un bancher versat și cinic, mereu răsfățat de soartă, învață, de la o mamă dispusă să renunțe la tot pentru fiul ei, lecția sacrificiului și a iertării. Un criminal în serie închis pe viață este chemat săptămânal la vorbitor, dar nu de mama lui, ci de cea a cărei fiică a ucis-o cu bestialitate. Ce urmărește îndurerata Elise? L-a iertat pe monstru, sau vrea să-i alunge liniștea? Zilele tihnite ale lui Werner von Breslau, un nonagenar retras, fost pilot de vânătoare reconvertit în grădinar pasionat, se îmbogățesc cu imprevizibilele vizite ale lui Daphne, o fetiță din vecini, alături de care bătrânul taciturn va descoperi calea spre inocență. Maestru al nuvelei (gen literar care i-a adus un Premiu Goncourt în 2010), Schmitt le oferă cititorilor săi, cu acest nou volum, patru texte surprinzătoare și tot atâtea ipostaze ale volatili relații dintre vinovăție și iertare.

Poate fi definit un om printr-o singură faptă și este iertarea mereu posibilă. Acestea sunt întrebările care răsună neîncetat în fundalul poveștilor cu deznodământ implacabil ale lui Schmitt. Iar autorul le răspunde cu virtuozitatea care e o constantă a scrisului său.

Lire

O carte memorabilă, lucidă, sensibilă.

El País

Patru nuvele excelente, pline de surprize și răsturnări de situație.

La Libre Belgique

În seria de autor „Eric-Emmanuel Schmitt“ au apărut: *Milarepa*, *Domnul Ibrahim și florile din Coran*, *Oscar și Tanti Roz*, *Copilul lui Noe*, *Viața mea cu Mozart*, *Secta Egoiștilor*, *Evanghelia după Pilat*, *Cea mai frumoasă carte din lume și alte povestiri*, *Visătoarea din Ostende*, *Pe când eram o operă de artă*, *Concert în memoria unui înger*, *Cei doi domni din Bruxelles*, *Elixirul dragostei*, *Otrava iubirii*, *Femeia în fața oglinzii*, *Noaptea de foc*, *Adolf H. Două vieți*, *Omul care vedea dincolo de chipuri* și *Răzbunarea iertării*.

foto © Roberto Frankenberg

Seria de autor FRANZ KAFKA

coordonată de Denisa Comănescu

Vizuina. Proză postumă

Franz Kafka
Vizuina: Proză postumă
Traducere din germană și note de Mircea Ivănescu
Ediție îngrijită de Roxana Albu
ediție cartonată, 664 pp, 69 lei

Kafka a fost unul dintre marii autori ai literaturii din toate timpurile. Pentru mine, este primul din acest secol. Am fost la manifestările centenarului Joyce și, atunci când cineva l-a comparat cu Kafka, am spus că e o blasfemie. Și aceasta pentru că Joyce este important în cadrul limbii engleze și al infinitelor sale posibilități, dar este intraductibil. În schimb, Kafka scria într-o germană foarte simplă și transparentă. Neîndoios, pe el îl interesa opera, și nu faima. Oricum, Kafka, acest visător care n-a dorit ca visurile să-i fie cunoscute, face acum

parte din visul universal care este memoria. Știm când s-a născut și când a murit, ce viață a avut, că este de origine evreiască și așa mai departe; toate acestea vor fi uitate, însă povestirile sale vor continua să existe.
Jorge Luis Borges

Tot ce a scris Kafka, indiferent dacă s-a publicat sau nu în timpul vieții sale, este la același nivel de teroare și iluminare, dincolo de posibilitățile minții omenești. Ca să-l poți înțelege, trebuie ca tu însuși să fii dispus să părăsești o lume a confortului intelectual și moral pentru un sistem carstic de o înfinită măreție. Nici un autor nu răsplătește sacrificiile cititorului ca Franz Kafka. El îți cere să părăsești tot ce este omenesc ca să te-ntorci din nou spre uman, la capătul unei aventuri totale, înveșmântat în veșmintele celui înviat din morți.
Mircea Cărtărescu

De același autor

António Lobo Antunes

Până ce pietrele vor deveni mai ușoare ca apa

António Lobo Antunes
Până ce pietrele vor deveni mai ușoare ca apa
Traducere din portugheză și note de Dinu Flămând și Anca Milu-Vaidesegan
Prefață de Dinu Flămând
400 pp, 45 lei

Munca mea constă în a scrie până ce pietrele vor deveni mai ușoare ca apa. Eu nu fac romane, nu spun povești, nu pretind să distrez pe cineva, nici să fiu amuzant, nici să fiu interesant; vreau numai ca pietrele să devină mai ușoare ca apa. [...] M-am simțit fericit în Transilvania, în munți. Pe înălțimile de acolo pietrele își mai pierduseră din greutate, dar mai aveam încă nevoie de mult timp, deoarece cuvintele sunt foarte lente și durează până reușesc să impregneze lucrurile, intră greu în ele; ideea despre moartea mea începe să seme-

ne cu moartea mea. Uneori corpul meu îngheață, alteori câte o piatră se ridică. Însă multe dintre ele încă lipsesc. Când toate vor deveni mai ușoare ca apa, atunci da, pot să fiu citit, fiindcă am scris ceea ce era necesar să scriu.

António Lobo Antunes

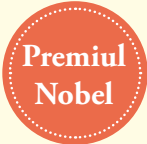
„Cred că e cel mai bun lucru pe care l-am scris până acum“, declara autorul portughez despre noul său roman, *Până ce pietrele vor deveni mai ușoare ca apa*. Cartea este o aventură intelectuală și senzorială în 23 de capitole cu un minimum de punctuație, de fapt, 23 de fraze ample, numite de critică „versete poetice“, care oferă o experiență de lectură inedită.

De același autor

Mo Yan

Un lup atârna în cais, cu capul în jos

Mo Yan
Un lup atârna în cais, cu capul în jos
Traducere din chineză de Luminița Bălan
296 pp, 35 lei

De la publicarea, la începutul anilor '80, a primei sale proze până în prezent, Mo Yan a scris peste optzeci de povestiri și nuvele. Înzestrat cu o măiestrie aparte în mărirea tehnicilor narative și a limbajului eliberat de tiparele convenționale, el construiește o proză inconfundabilă în care îmbină tradiția cu modernitatea, realul cu elementele fantastice, satira cu lirismul, critica socială cu absurdul.

Scrise într-un interval de douăzeci de ani, între 1986 și 2006, cele șaptesprezece povestiri reunite în volumul *Un lup atârna în cais, cu capul în jos* se inspiră din episoade emblematice din istoria modernă a Chinei, cum ar fi Războiul de Eliberare Anti-japonez și Revoluția Culturală, ce și-a pus

definitiv amprenta asupra operei lui Mo Yan, dar și din evenimente aparținând istoriei recente, în care politica nașterii unui singur copil generează adevărate drame și determină apariția unor strategii cu totul neobișnuite de supraviețuire. Povestirile cu accente critice la adresa societății chineze aduc în prim-plan o lume plină de personaje și întâmplări aflate la granița dintre real și fantastic, burlesc și tragic. Nu lipsesc nici cele în care realitatea dură este văzută prin ochii copiilor, iar aceștia ajung să cunoască dragostea, viața și moartea în urma unor experiențe zguduitoare. Iubirea i se dezvăluie uneori copilului inocent într-un mod frust, într-o lume dominată de prejudecăți, indiferență și cinism.

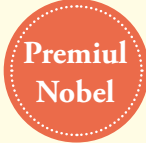
Socotit un Faulkner chinez și un adept al realismului magic în tradiția lui Márquez, Mo Yan practică o proză care este un amestec extraordinar de fantastic, descriere lirică a Chinei rurale, tratament satiric al oficialilor de partid, umor negru, chiar și umor în tușe groase, și elemente de supranatural. – *The Washington Times*

De același autor

J.M. Coetzee

Ținuturi în crepuscul

J.M. Coetzee
Ținuturi în crepuscul
Traducere din engleză de Irina Horea
224 pp, 29 lei

Primul roman al lui J.M. Coetzee, *Ținuturi în crepuscul*, cristalizează, prin două povești distincte, teme sensibile, precum cea a războiului, cu toate atrocitățile lui, a iubirii și mitogenezei, ideea de apartenență la o națiune sau la o etnie și fenomenul ciocnirii civilizațiilor, așa cum se întâmplă, pe de o parte, între coloniștii olandezi și populațiile bășinașe africane în secolul al XVIII-lea, iar pe de altă parte, între Statele Unite ale Americii și civilizația Orientului Îndepărtat în timpul conflictului din Vietnam, care a marcat istoria celor două țări în secolul trecut.

Prin personajele și poveștile pe care le conturează, Coetzee propune un roman

al relațiilor disfuncționale, deopotrivă cu ceilalți și cu sine, al jocurilor de putere și al exploatarea conjuncturale a pozițiilor de forță, replicate în contexte istorice și spații geografice complet diferite.

Intensă, limpede, puternică. O carte ce anunță un mare scriitor, promisiune îndeplinită de opera ulterioară.
Daily Telegraph

Stilul lui Coetzee amintește de Conrad, Nabokov, Golding și Paul Theroux. Dar avem de-a face cu un scriitor original, o voce proaspătă, aspră, convingătoare.
Sunday Times

Un balet macabru reconstituit în cele mai mici aspecte traversează timpul și spațiul. Una dintre cele mai ambițioase puneri în scenă ale lui Coetzee.

Le Matin

De același autor

Didier Decoin

Biroul pentru Grădini și Iazuri

Didier Decoin
Biroul pentru Grădini și Iazuri
Traducere din franceză de Doru Mareș
280 pp, 32 lei

Roman recompensat în 2017 cu Prix des Lecteurs de *L'Express* / BFMTV, romanul este tradus în peste 15 limbi.

Împrumutând senzualitatea stampelor japoneze, *Biroul pentru Grădini și Iazuri* este romanul unei călătorii inițiatice din Epoca Heian. Didier Decoin imaginează periplul unei tinere femei care-și iubește soțul și dincolo de moarte. Între rivalități politice și ritualuri seducătoare, scriitorul surprinde atmosfera unei Japonii eterne, care se abandonează rafinamentului și simțurilor.

Cu umerii răniți de încărcătura prețioasă pe care o poartă – opt crape, dintre ultimii prinși de soțul ei, Katsuro, înainte să se începe –, Miyuki pornește fără ezitare spre capitala Heian-kyō, ca să ducă, în locul acestuia, peștii pentru iazurile imperiale. La capătul unui drum lung, plin de întâmplări violente, ajunge la palat și-l întâlnește pe temutul Nagusa Watanabe, directorul Biroului pentru Grădini și Iazuri. Dar, în loc să fie trimisă acasă cu plata pentru crape, lui Miyuki i se cere să mai rămână la Curte, unde urmează să aiba loc *takimono awase*, concursul de parfumuri pentru care toată lumea se pregătește cu febrilitate.

Cu o erudiție impresionantă, un adevărat suflu românesc și un erotism păgân, Didier Decoin scrie un mare roman de aventuri în stilul *Poveștii lui Genji*. O reușită completă, la care a lucrat nu mai puțin de 12 ani. – *Livres Hebdo*

Miyuki este Ulise, nu Penelopa, și grație acestui fapt ea reușește acolo unde alții, copleșiți de puterea și importanța lor, ar fi eșuat. Miyuki este o creatură fantasmatică, și numai din această Japonie onirică reinventată de Didier Decoin ar fi putut să apară. – *Transfuge*

Rose Tremain

Sonata Gustav

Rose Tremain
Sonata Gustav
Traducere din engleză și note de Veronica D. Niculescu
280 pp, 32 lei

Sonata Gustav a câștigat National Jewish Book Award în 2017, a fost finalist la Costa Novel Award (2016), Walter Scott Prize (2017), Royal Society of Literature Ondaatje Prize (2017) și nominalizat la Women Prize for Fiction (2017) și International Dublin Literary Award (2018). Bestseller *Sunday Times*, este tradus în peste 30 de țări.

Sonata Gustav e un roman de o frumusețe extraordinară, dureroasă, o poveste despre o iubire profundă, în antiteză cu atâtea relații eșuate, și despre conflictul dintre pasiune și stăpânirea de sine. Rose Tremain este unul dintre cei mai buni scriitori britanici, iar acest roman strălucit merită să ajungă la câți mai mulți cititori.

Salman Rushdie

O carte magnific scrisă, cu un ambitus uluitor.

Ian McEwan

Un roman impresionant și surprinzător despre rănile adânci ale unei iubiri neîmpărtășite. [...] O poveste despre impactul istoriei asupra individului, despre legăturile nevăzute între oameni, despre minciunile pe care ni le spunem nouă sau celorlalți pentru a ne proteja și a supraviețui. – *The Guardian*

Tremain alege să redea complexitatea, variațiile, necunoscutele din povestea pe care o spune construind narațiunea ca pe o bucată muzicală: o sonată cu trei părți, fiecare situată în altă epocă. – *The New York Times*

Sonata Gustav este un roman minunat, sfâșietor și cerebral [...], demonstrând ca puțini sunt scriitorii care au inteligența emoțională și măiestria lui Rose Tremain.

The Irish Times

Ann Patchett

Comuniune

Ann Patchett
Comuniune
Traducere din engleză și note de Rodica Ștefan
328 pp, 37 lei

Roman finalist la National Book Critics Circle Award 2016 și la Goodreads Choice for Best Fiction • Cea mai bună carte a anului 2016 în publicațiile *USA Today*, *Newsday*, *New York Times*, *Kirkus Reviews*, *Washington Post*, *San Francisco Chronicle*, *People*, *BookPage*, *New York Magazine* • inclus în Top 10 de către *Time Magazine*.

Autoare de succes, deținătoarea unor prestigioase distincții (Orange Prize for Fiction și PEN/Faulkner Award), Ann Patchett a cucerit publicul cititor prin romane ca *Belcanto* și *Fascinație*. Scriitoarea revine în forța cu un roman cu tentă autobiografică, *Comuniune*, o poveste lucidă și tandră ce urmărește de-a lungul deceniilor destinele a șase copii reuniți fără voie după divorțul părinților și reconfigurarea familiilor. Scris cu umor și compasiune în egală măsură, *Comuniune* vorbește despre profundele legături de iubire și loialitate care ne țin împreună.

Îți taie răsuflarea – o scriitură pătrunzătoare, plină de perspicacitate. – *The Guardian*

Un portret de familie încântător, trist și în ultimă instanță copleșitor. [...] Un moment culminant de umor, îngăduință și înțelegere a oamenilor aflați în situații de criză.

Publishers Weekly

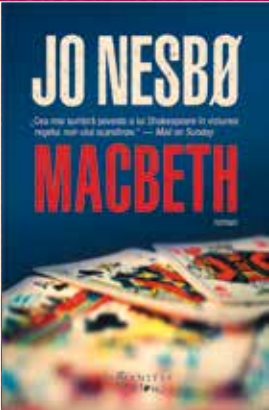
Să citești *Comuniune* e o experiență emoționantă. Este romanul lui Ann Patchett cel mai personal și, fără nici o urmă de îndoială, unul dintre cele mai bune ale sale.

Los Angeles Times

Comuniune este un mare roman despre momente mici. Patchett are scriitorul talent de a detecta cele mai neînsemnate inflexiuni ale comportamentului uman, care sugerează atât de multe. – *The Irish Times*

Roman vândut în 38 de țări.

Jo Nesbø, **Macbeth**
Traducere din norvegiană și note de Ivona Berceanu
528 pp, 54 lei

Jo Nesbø Macbeth

În orașul lui Macbeth, soarele nu strălucește aproape niciodată și oamenii zâmbesc prea rar. În mandatul coruptului Kenneth, străzile au devenit tot mai nesigure. Dar acum Duncan, noul șef al poliției, încearcă să reinstitue domnia legii, iar maleficul Hecate, stăpânul invizibil al orașului, trebuie să se protejeze nu doar de concurenții de pe piața drogurilor, ci și de ofiterii de la Narcotice. Va paria pe Macbeth, un tânăr polițist integru și aparent invulnerabil, care nu se așteaptă ca trecutul să-l ajungă din urmă.

Macbeth este un thriller despre lupta pentru putere, care se desfășoară în egală măsură într-un decor sumbru de roman *noir* și în tenebrele unei minți paranoice. – **Jo Nesbø**

Nesbø adaugă la elementele clasice ale tragediei tușe îndrăznețe. [...] Rezultatul este o demonstrație originală a atemporalității lui Shakespeare și a versatilității genului *noir*. – *Booklist*

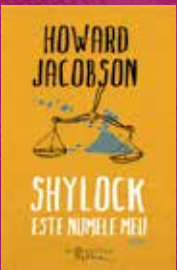
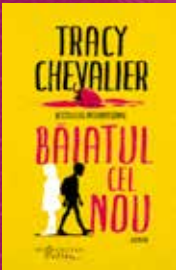
Un roman extrem de încântător și foarte întunecat. O reușită literară greu de atins. – *Daily Express*

foto © Mihaela Petre

Jo Nesbø alături de Denisa Comănescu, Laura Câlțea și George Volceanov în Librăria Humanitas de la Cișmigiu, la începutul lunii mai 2019.

În aceeași serie

Paula McLain Hemingway și cu mine

Paula McLain
Hemingway și cu mine
Traducere din engleză și note de
Veronica D. Niculescu
408 pp, 42 lei

Bestseller New York Times • Aleasă între dintre cele mai bune cărți ale anului 2018 de către publicațiile The Washington Post, USA Today, The Boston Globe, Publishers Weekly, Bloomberg, Real Simple, Glamour și de către New York Public Library.

Mărturisindu-se atrasă irezistibil de poveștile femeilor curajoase și originale, care își croiesc singure drumul în viață și își controlează destinul, Paula McLain, autoarea bestsellerului *Soția din Paris*, îi dedică acest nou roman, o emoționantă reconstituire ficțională a iubirii dintre Ernest Hemingway și celebra corespondentă de război și scriitoare Martha Gellhorn, una dintre cele mai interesante figuri din peisajul jurnalistic și literar american al secolului XX.

Acest roman este o frumoasă poveste despre dragoste și pierdere. Paula McLain reușește aproape miraculos să se identifice cu Martha Gellhorn și să prezinte lupta ei pentru a atinge succesul profesional. În același timp, este și o extraordinară evocare a unei epoci zbuciumate. De asemenea, este o carte, scrisă de o autoare talentată, despre doi scriitori înzestrați, surprinși în plin proces creativ. Pasajele în care Gellhorn și Hemingway scriu / încearcă să scrie sunt fascinante. – *Historical Novels Review*

Poate că veți alege cartea de dragul lui Ernest Hemingway, dar vă veți îndrăgosti de ea datorită Marthei Gellhorn.

BookPage

Paula McLain este considerată, pe bună dreptate, noul star al ficțiunii istorice.

Ann Patchett

Captivant... Pe lângă sușurile și coborârșurile căsniciei tumultuoase a Marthei Gellhorn cu Ernest Hemingway, McLain ne prezintă o femeie care visează îndrăzneț și nu se teme să-și urmărească aceste viziuni într-o lume încă dominată de bărbați.

New York Times Book Review

Dragostea și războiul sunt temele cele mai mari ale literaturii, și amândouă sunt prezente în acest strălucit roman-portret al Marthei Gellhorn.

USA Today

foto © Nina Subin

De aceeași autoare

foto © Jonathan Cazel

Tulburător și puternic.
Sunday Times

Vesna Goldsworthy Monsieur Karenin

Vesna Goldsworthy
Monsieur Karenin
Traducere din engleză de
Luana Schidu
272 pp, 34 lei

Albertine, o tânără franțuzoaică proaspăt căsătorită, ajunge în Londra anului 1947. Părinții și sora i-au fost uciși într-un accident, iar restul rudelor au pierit în lagărele naziste. Soțul ei, ofițer britanic, călătorește frecvent în Europa cu misiuni învăluite în mister și revine de fiecare dată mai dezolat, mai nefericit, iar Albertine se simte singură și străină în orașul posomorât, cu răni încă vizibile. Angajându-se să-i țină companie unui bătrân de origine rusă, fiul celei care ar fi inspirat celebrul roman al lui Tolstoi, este atrasă irezistibil de istoria familiei acestuia, dar și de unul dintre personajele ei. Între timp, își vede propria viață zguduită din temelii. Începe să scrie povestea depănată de Monsieur Karenin, vrând să-i facă o surpriză bătrânului pe care l-a îndrăgit, dar nu știe că în final va deveni ea însăși personaj.

Vesna Goldsworthy dovedește un talent remarcabil de a crea atmosferă. [...] O bună parte din plăcerea lecturii acestui roman este dată de pasiunea pe care o dedică forței poveștilor.

The Guardian

Goldsworthy are o scriitură elegantă și e o maestră în crearea atmosferei. Procedul ei ficțiune-în-interiorul-ficțiunii este inteligent și captivant.

The Times

De aceeași autoare

Yi In-hwa Imperiul fără de sfârșit

Yi In-hwa
Imperiul fără de sfârșit
Traducere din coreeană și note de
Diana Yüksel
352 pp, 39 lei

Comparat cu Numele trandafirului, romanul istoric multipremiat Imperiul fără de sfârșit a fost vândut într-un milion de exemplare numai în Coreea de Sud, a fost ecranizat de Park Jong-won în 1995 și a primit nu mai puțin de șase premii în cadrul Daejong Film Awards (1995).

Imperiul fără de sfârșit este tradus în limbile engleză, franceză, chineză, spaniolă, mongolă și japoneză.

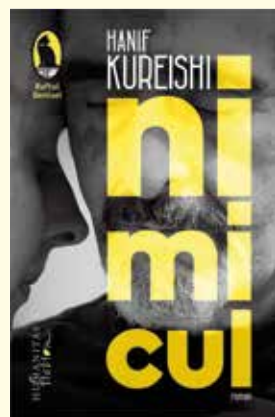
Romanul relatează, într-un tempo dramatic, evenimentele din cursul unei zile și al unei nopți de iarnă din anul 1800, la curtea regelui Jeongjo. Cărturarul Yi In-mong, custode al Bibliotecii Regale, este chemat să investigheze moartea subită a lui Jang Jong-o. A fost o crimă, sau o întâmplare nefericită? Pe măsură ce acesta deslușește sensul intrigilor, se conturează idealurile cărturarilor confucianiști, pentru care cunoașterea, adevărul și caracterul moral sunt mai presus chiar decât iubirea.

Cartea deschide o fereastră către luptele pentru putere din regatul Joseon, în care diferențele de opinie puteau să aibă adesea consecințe fatale.

Donald Baker

Captivant și frumos scris.

The Korea Times

Hanif Kureishi
Nimicul
Traducere din engleză de Cristian Ionescu
168 pp, 27 lei

Inclus de The Times pe lista celor mai mari 50 de scriitori britanici de după 1945, Hanif Kureishi este un prozator, dramaturg și scenarist multipremiat: a câștigat prestigiosul Whitbread Award și a primit două nominalizări la Oscar pentru cel mai bun scenariu. Opera lui este tradusă în 36 de limbi. Cel mai recent roman al lui Kureishi,

Nimicul, este o fantezie strălucită în jurul triumphiului soț-soție-amant, în care până și jocul referințelor literare și cinematografice te acaparează.

Cel de-al șaptelea roman al lui Hanif Kureishi are un umor diabolic: sex, gelozie, escrocherii sentimentale, neajunsurile vârstei, autodistrugere, scatologie – toate sunt concentrate în *Nimicul*, o carte despre un triumf conjugal cu o intrigă de film noir. [...] În universul închis și claustrofobic al casei sale, arogantul Waldo pune în scenă ultima lui capodoperă. În răzbunarea bătrânului regizor simțim „piesa în piesă” a lui Hamlet, capacitatea de manipulare a lui Iago, gelozia lui Othello și puterile supranaturale ale lui Prospero.

The Times

Apărent, *Nimicul* e o comedie de moravuri, satirizând o elită artistică din Londra zilelor noastre, dar în spatele cortinei descoperi un extraordinar mecanism al voyeurismului și perversității și un joc de oglinzi în care nu mai știi cine e victima și cine călăul, cine minte și cine spune adevărul.

Le Figaro

Heather Morris Tatuatorul de la Auschwitz – ediție revăzută, 2019

Best-seller

Heather Morris
Tatuatorul de la Auschwitz
Traducere din engleză de Luana Schidu
312 pp, 35 lei

Peste trei milioane de exemplare vândute • Carte tradusă în peste 45 de țări • Bestseller în SUA, Canada, Chile, Australia, Noua Zeelandă, Olanda, Belgia, Polonia etc. • Romanul cel mai bine vândut în Marea Britanie, Irlanda,

Portugalia, Ungaria și Africa de Sud în 2018 • 27 de săptămâni în top 10 *Sunday Times* Paperback Fiction • 27 de săptămâni locul 1 în top 5 *New York Times* Trade Paperback Fiction • Best-seller Amazon, *Saturday Times*, *The Irish Times*, *The Northern Eco* • Apple Book of the Year 2018 • Specsavers Book of the Year 2018 • Wordery Book of the Year 2018 • Eason's Book of the Year 2018 • În curs de adaptare TV.

Tatuatorul de la Auschwitz se bazează pe povestea din spatele unuia dintre cele mai puternice simboluri ale Holocaustului: numerele verzi-albăstrui tatuate pe brațele prizonierilor, femei și bărbați deopotrivă. Când lui Lale i se oferă ocazia de a fi Tătowierer la Auschwitz, tânărul evreu slovac înțelege că aceasta poate fi șansa lui să supraviețuiască, deși trebuie să-și înțepe până la sânge semenii, act pe care îl resimte ca pe o dureroasă profanare. De la masa la care lucrează, nici nu i se permite

să ridice capul spre cei al căror destin îl pecetluiește astfel. Dar într-o zi reușește să surprindă privirea unei tinere al cărei nume îl află în cele din urmă: Gita.

Această carte va fi citită și peste o sută de ani.

Jeffrey Archer

Un roman vindecător despre dragoste și altruism.

The Times Literary Supplement

Tatuatorul de la Auschwitz spune povestea adevărată a lui Lale și a Gitei Sokolov, doi evrei slovaci, doi oameni obișnuiți care au trăit în vremuri ieșite din comun, cărora li s-au luat libertatea, demnitatea, familiile, și chiar și numele le-au fost înlocuite cu numere.

The Irish Times

SERII DE AUTOR

Mario Vargas Llosa

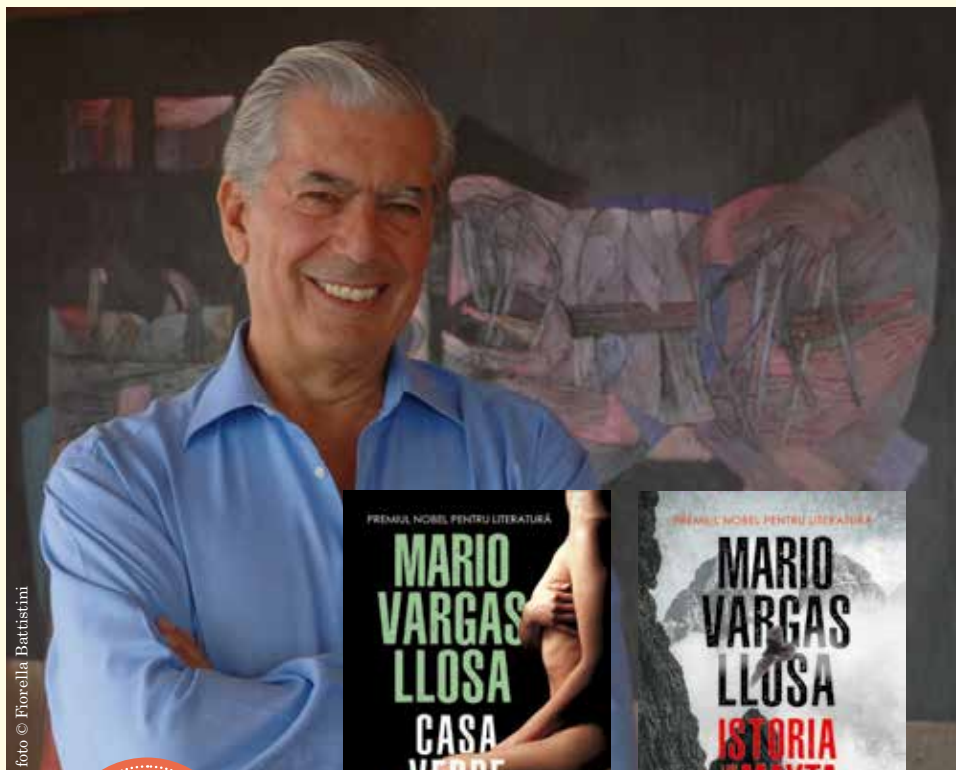
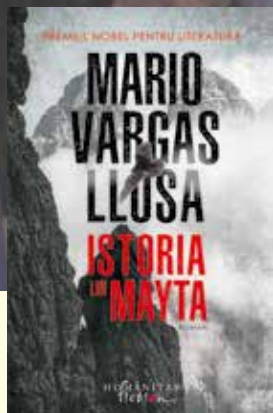
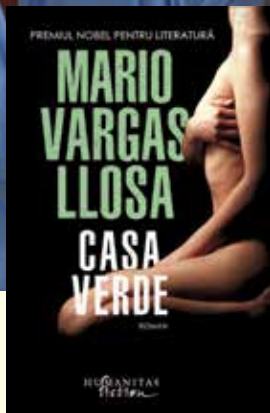

foto © Fiorella Battistini

Premiul Nobel

Casa Verde

Premiul Criticii Spaniole (1966), Premiul Național pentru Roman (Peru; 1967), Premiul Internațional pentru Roman Rómulo Gallegos (Venezuela).

Odată cu sosirea lui don Anselmo în Piura, viața locuitorilor din suburbia Mangachería se schimbă cu totul. Misteriosul străin le află ambițiile și dorințele ascunse și se folosește de ele pentru a începe o afacere: bordelul Casa Verde. Este punctul de pornire al unor aventuri care se confundă cu destinul orașului din deșert, dar și cu cel al unei așezări izolate din mijlocul pădurii amazoniene, cei doi poli spațiali ai povestirii. Locurile, personajele și istoriile lor se întâlnesc, contrapunctic, spunând povestea trecerii dintr-un tip de lume în altul.

Mario Vargas Llosa
Casa Verde
Traducere din spaniolă de Mona Tepeșneag
380 pp, 43 lei

Istoria lui Mayta

În *Istoria lui Mayta*, ancheta unui scriitor care încearcă să reconstituie povestea troțkistului Alejandro Mayta și a revoluției sale eșuate pe povârnișurile Anzilor în anul 1958 devine, sub ochii cititorului, o frescă amară a unei țări divizate și antagonizate. Adolescent idealist (și catolic fervent), apoi tânăr intelectual autodidact cochetând cu ideile stângii radicale, oscilând în viața personală între conformism și transgresiune, terorist fără voie, judecat și condamnat pentru greșeli pe care se pare că nu le-a comis, Mayta este descris contradictoriu și evocat inconsecvent de cei intervievați de narator. La fel ca portretul marginalului Mayta, și *Istoria* este construită din ficțiunile personale ale celor care se pretind martori sau victime (niciodată călăi), iar nu din marea ficțiune a ideologiei răsfărânte tragicomic în gesturile disperat-eroice și ratate ale revoluționarilor peruani.

Mario Vargas Llosa
Istoria lui Mayta
Traducere din spaniolă de Mihai Cantuniari
304 pp, 34 lei

Milan Kundera

Milan Kundera
Gluma
Traducere din cehă de Jean Grossu
440 pp, 47 lei

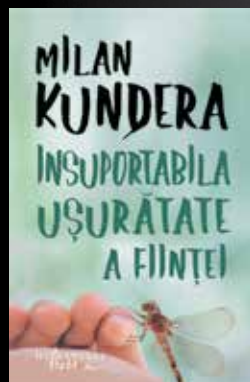
Milan Kundera
Identitatea
Traducere din franceză de Emanoil Marcu
184 pp, 25 lei

Milan Kundera
Identitatea
Traducere din franceză de Emanoil Marcu
144 pp, 23 lei

Milan Kundera
Cartea râsului și a uitării
Traducere din cehă de Mariana Vorona, revăzută de Jean Grosu
268 pp, 32 lei

Milan Kundera
Insuportabila ușurătate a ființei
Traducere din cehă de Jean Grossu
348 pp, 39 lei

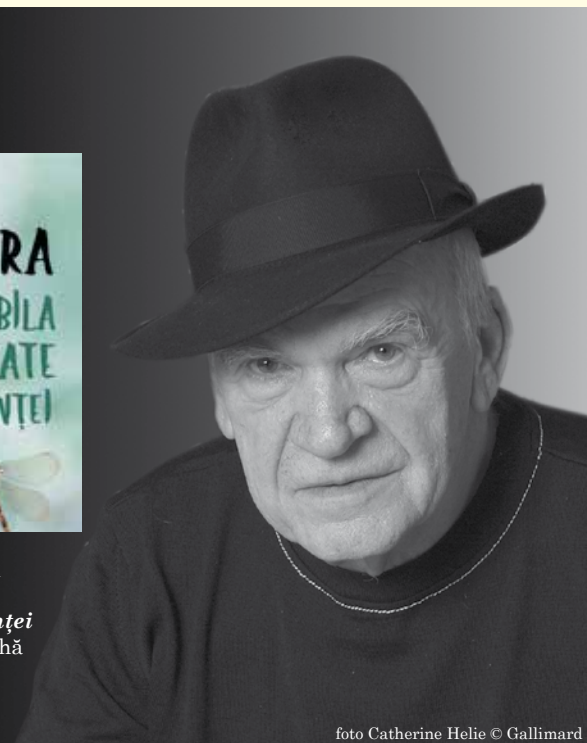

foto Catherine Helie © Gallimard

Dario Fo Ca din întâmplare, femeie Regina Cristina a Suediei

Premiul Nobel

Dario Fo
Ca din întâmplare, femeie. Regina Cristina a Suediei
Traducere din italiană de Vlad Russo
144 pp, 23 lei

În romanul său postum publicat în 2017, **Ca din întâmplare, femeie, Dario Fo** reînvie istoria unei „regine imposibile“, **Cristina a Suediei, una dintre cele mai învățate femei ale secolului al XVII-lea, suverana rebelă și mare iubitoare de artă, admirată și detestată, imprevizibilă și curajoasă.**

Într-o epoca incertă, în care religia se ciocnea cu politica, morala cu sexualitatea, și marea cultură cu cenzura absolutistă, regina Cristina a înțeles să se implice adânc în dilemele vremii sale. A fost o femeie cu totul ieșită din comun: a îmbrățișat religia catolică deși era protestantă, ridicându-se totodată în apărarea protestanților prigoniți din Franța; n-a ezitat să-și trăiască viața potrivit propriilor preferințe, care nu erau pe placul unei societăți fariseice; a intervenit pe lângă suveranii vremii

pentru a garanta libertatea de expresie a marilor oameni de cultură. În jurul ei au gravitat personaje de prim rang ale vremii: filozofii René Descartes, Pierre Gassendi sau Blaise Pascal, cardinalul și omul de cultură Decio Azzolino și marele dramaturg francez Molière. Între toți aceștia, sub pana lui Dario Fo, regina Cristina apare ca o figură eroică și neînfrică, un personaj zugrăvit în culori vii și neconvenționale.

Într-un limbaj simplu și curgător, Istoria devine povestire, iar povestirea devine personaj. Romanul postum **Ca din întâmplare, femeie** trasează, cu forță și dăruire, portretul unei femei curajoase într-un moment istoric dificil. – *Mangialibri*

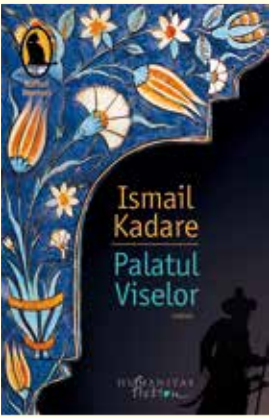
După **Fiica papei**, Dario Fo dedică ultimul său roman unei alte mari figuri feminine, regina Cristina a Suediei, femeie emancipată, care are multe de spus lumii noastre de azi. Autorul îi conturează chipul cercetând cronicile, portretele ce i-au fost dedicate, dar mai ales imaginând-o, făcând-o să re trăiască în contextul epocii sale.

Libro café

De același autor

Ismail Kadare Palatul Viselor

Ismail Kadare
Palatul Viselor
Traducere din albaneză de Marius Dobrescu
208 pp, 26 lei

„De multă vreme visam să-mi construiesc propriul infern. Mă gândeam că e un proiect nemăsurat de ambițios, himeric, din moment ce vine după imaginile consacrate de vechii egipteni, Vergiliu, Sfântul Augustin și mai cu seamă Dante...“, declară într-un interviu Ismail Kadare. Iar infernul lui se ascunde între zidurile unui labirintic Palat al Viselor, terifianta instituție unde visele supușilor otomani sunt trecute printre pietrele de moară ale unui mecanism monstruos și cinic.

Palatul Viselor, cea mai teribilă și mai nemiloasă caricatură a totalitarismului

în descompunere, a apărut într-o primă variantă (*Slujbașul de la Palatul Viselor*) la Tirana în 1981 și a fost interzis de regimul comunist al lui Enver Hodja. Kadare își publică versiunea finală în 1990, la Editura Fayard, la scurt timp după emigrarea în Franța. Romanul împletește într-o poveste atemporală spaimele mentalității primitive cu delirul birocrăției totalitare. Într-un timp incert (poate începutul secolului XX), sultanul Imperiului Otoman aflat în disoluție îngrădește libertatea supușilor, controlându-le visele prin intermediul unei misterioase instituții a puterii – Palatul Viselor. Aici se angajează tânărul Mark-Alem, descendentul unei puternice familii cu rădăcini într-o Albanie reală și mitică totodată, cel care primește sarcina kafkiană de a trece prin filtrul interpretării alegoriile și enigmaticele onirice ale unei împărății întregi.

De același autor

Nikolai Leskov Pelerinul vrăjit

Nikolai Leskov
Pelerinul vrăjit
Traducere din rusă și note de Adriana Liciu
Prefață de Sever Voinescu
220 pp, 25 lei

Un roman picaresc de mici dimensiuni, dar plin de forță, uimitor, deconcertant, de o bogăție inepuizabilă a poveștii, de la un clasic al literaturii ruse mai puțin cunoscut, nedreptățit, poate, de contemporaneitatea cu marile nume ale secolului al XIX-lea.

Pelerinul vrăjit este una dintre cele mai cunoscute scrieri ale lui Nikolai Leskov. Ideea acestui roman, publicat inițial în foileton în *Russkii Mir* din Sankt-Petersburg în 1873, a apărut în timpul unei călătorii a scriitorului pe lacul Ladoga și pe insula Valaam, locuită de călugări.

Ivan Severianici Fliaghin, fiul unui iobag din gubernia Oriol, află într-un vis prevestitor că i-a fost „promis lui Dumnezeu“ de către mama sa, care a murit la nașterea

lui, și că, dacă nu se călugărește, „va pieri de multe ori și n-o să piară niciodată până va veni pieirea sa adevărată“. La început, refuză să plece la mănăstire, și astfel începe o viață lungă plină de peregrinări, de aventuri dintre cele mai incredibile și de întâmplări cumplite. Și într-o zi, aflat pe un vas pe lacul Ladoga, îndemnat de tovarășii de călătorie, începe să-și depene povestea.

Leskov este scriitorul viitorului și viața lui în literatură e profund instructivă. [...] Este cel mai rus dintre scriitorii noștri.

L.N. Tolstoi

Fără Leskov nu ar exista nici Bulgakov, nici Cehov, dar nici García Márquez ori Julio Cortázar. [...] Leskov este povestitorul esențial: el nu înfățișează viața, o creează în întreg miracolul, teroarea și magia ei.

Alberto Manguel

Poveștile lui sunt la fel de puternice precum fabulele și la fel de nebunești precum viața.

Alice Munro, laureată a Premiului Nobel pentru literatură

Puțini naratori par atât de profund impregnați de spiritul poveștilor ca Leskov.

Walter Benjamin

Leskov a fost în multe privințe – dacă nu prin limbajul său – un scriitor foarte modern, situându-se, alături de Zola și Dickens, printre cei mai mari romancieri ai secolului al XIX-lea.

The Times Literary Supplement

Kurt Vonnegut Bun venit printre maimuțe

Kurt Vonnegut
Bun venit printre maimuțe
Traducere din engleză și note de Alexandra Coliban
368 pp, 36 lei

Una dintre cele mai citite cărți ale lui Kurt Vonnegut, *Bun venit printre maimuțe* este o declarație de dragoste și de război făcută de scriitor rasei umane. Cu ironia supremă și fraza albă, mușcătoare, care l-au consacrat, Vonnegut are în acest volum o energie creatoare de zile mari.

Bun venit printre maimuțe îi adună laolaltă pe EPICAC, computerul îndrăgostit și poet, un Cyrano al vremurilor noastre; pe Harrison Bergeron, victimă a politicii egalitare a unui stat al viitorului; pe Billy Poetul, revoluționarul dintr-o lume disto-

pică, în care oamenii trăiesc anesteziati de la brâu în jos; pe domnișoara Ispita, condamnată aprioric pentru frumusețea ei; pe un colonel american care joacă o diabolică partidă de șah, în care piesele sunt oameni vii. Fiecare dintre povestirile incluse în volum este o microlume completă, fascinantă, fiecare îndreptând câte un deget acuzator sau jucăuș către lumea noastră.

HUMANITAS

Junior

CĂRȚI DE ȘTIINȚĂ

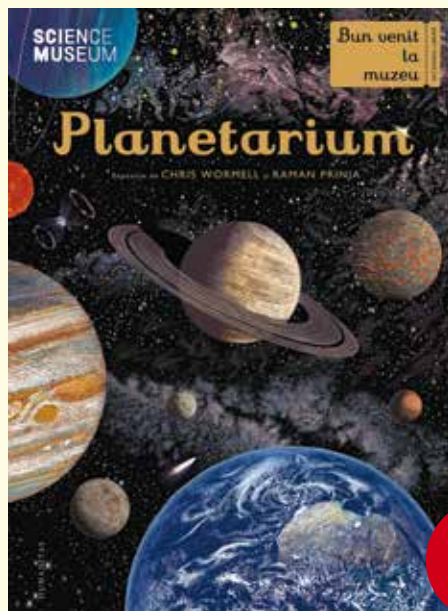

5+

Charles Darwin, Originea speciilor
repovestită și ilustrată de Sabina Radeva
Traducere din engleză de Cristian Negoită
ediție cartonată, 22 x 28 cm, 64 pp

O carte minunat ilustrată care repovestește pe înțelesul copiilor *Originea speciilor* a lui Charles Darwin, punând în lumină teoria care a schimbat pentru totdeauna felul în care înțelegem lumea: evoluția.

Revoluționara teorie a naturalistului englez nu oferă o explicație pentru apariția vieții pe Pământ, ci lămurește cum evoluează speciile odată cu trecerea timpului și cum, prin procesul selecției naturale, de-a lungul a mii și mii de ani, se dezvoltă specii noi din cele existente.

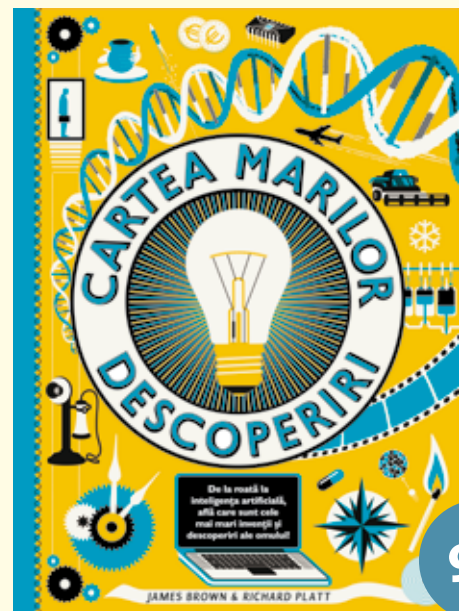

9+

Chris Wormell, Raman Prinja
Planetarium
Traducere din engleză de Ianina Marinescu
ediție cartonată, 28 x 38 cm, 112 pp, 99 lei

Chris Wormell este autorul minunatului atlas Dinosaurium și unul dintre cei mai buni ilustratori britanici ai momentului. Raman Prinja este profesor de astrofizică la University College London.

O uluitoare colecție de obiecte astronomice, de la cei mai mici sateliți la uriașele roiuri de galaxii! Vrei să afli cât de mare este Universul? Cum s-a format și ce secrete ascunde? Citește și explorează spațiul în toată splendoarea lui!

9+

Richard Platt, James Brown
Cartea marilor descoperiri
Traducere din engleză de Lidia Dumitru
ediție cartonată, 28 x 38 cm, 64 pp, 74 lei

Cine a inventat becul? Dar sateliții? Sau internetul? Sunt computerele la fel de inteligente ca oamenii? Unde am fi astăzi dacă înaintașii noștri n-ar fi descoperit cum se poate măsura timpul ori dacă n-ar fi inventat motorul cu ardere internă?

Explorează cele mai mari invenții și descoperiri ale lumii în paginile minunat ilustrate ale acestui atlas și află cum ți-au schimbat și continuă să îți schimbe viața!

POVESTIOARĂ ILUSTRATĂ

4+

Silvia Colfescu
(text și ilustrații)
O familie veselă
ediție cartonată,
19 x 21 cm, 44 pp

Redescoperiți una dintre cărțile preferate ale celor care și-au petrecut copilăria în anii '90! Publicată pentru prima oară în 1990, *O familie veselă* a devenit în câteva luni de la apariție un succes editorial, vânzându-se în peste 100 000 de exemplare.

Un', doi, trei șoricei, mai precis, bunica și doi nepoți, într-o zi caldă și frumoasă, au rămas de unii singuri acasă. Și-atunci, șoricuțul Ronț și șoricica Ronțuna au hotărât s-o ajute pe buna: să facă gospodărie, să mai spele câte-o farfurie, să deretice prin casă, să facă fiecăruia câte-o bucurie și bunicii, o mie.

Ce-a urmat? O harababură! O adevărată aventură!
Dar veți afla ce scrie în carte numai dacă veți citi mai departe.

CĂRȚI DE COLORAT

Două cărți de activități, pe care copiii le pot colora fără se se murdărească!

Când cei mici vor deschide aceste cărți de colorat, vor vedea niște ilustrații foarte nostime, alcătuite din punctulețe gri. Îndemnați-i să ia puțină apă și s-o întindă pe pagini cu o pensulă sau cu degețelele, și vor vedea apărând deodată cele mai frumoase culori! Anume pentru a le oferi copiilor o experiență vizuală și tactilă deosebită, paginile cărților sunt din hârtie groasă, texturată.

- Fiecare carte conține 8 planșe de colorat
- Culorile apar pe hârtie imediat ce copilul atinge pagina cu pensula umedă sau chiar cu degețelele
- Activitate potrivită acasă, la grădiniță și în călătorii
- Produs sigur pentru copii

În pregătire

Transformă apa în culori: Prințese

Transformă apa în culori: Mașini

3+

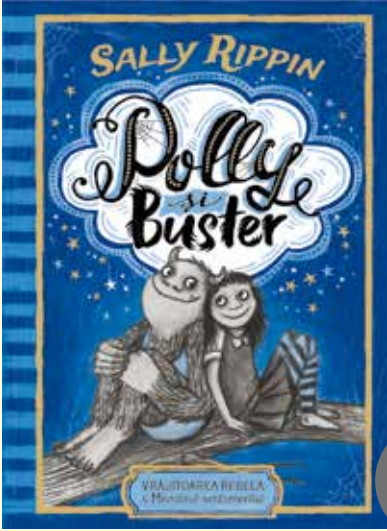
Transformă apa în culori:
E petrecere!
21 x 29,5 cm, 8 planșe, 12 lei

Transformă apa în culori:
Gândăceii veseli
21 x 29,5 cm, 8 planșe, 12 lei

LITERATURĂ

6+

Sally Rippin (text și ilustrații)
Polly și Buster: Vrăjitoarea rebelă & Monstrul sentimental
Traducere din engleză de Nicoleta Drăghiceanu
13 x 19 cm, 292 pp

Sally Rippin a scris peste 60 de cărți pentru copii, vândute în 4 milioane de exemplare în întreaga lume. *Vrăjitoarea rebelă & Monstrul sentimental* este primul volum din trilogia *Polly și Buster*.

Cine a mai auzit de o vrăjitoare și un monstru care să fie prieteni? Toată lumea știe că vrăjitoarele nu se amestecă cu monștrii! Micuța vrăjitoare Polly și Buster, monstrul haios, care își schimbă culoarea în funcție de starea sufletească, sunt prieteni dintotdeauna. Dar asta e secretul lor și numai al lor. Până într-o zi, când, pe neașteptate, totul se schimbă...

O povestea amuzantă care se oprește și asupra unor teme importante – familia, prietenia, dificultățile de învățare, loialitatea, toleranța, emoțiile, *bullying*-ul, prejudecățile – pe care le tratează cu tact și fără emfază. O carte fermecătoare despre cele mai importante valori din viața

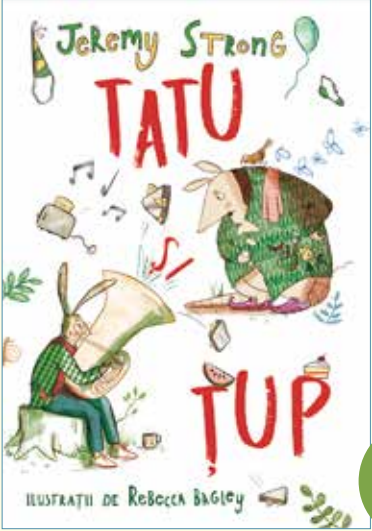
6+

Carmen Tiderle, Petridean (ilustrații)
Cine a pus piper în mare? Poezii pentru copii
22 x 22 cm, 112 pp, 34 lei

Se iau crocodili care se cred dive, bunici sărite de pe fix, verze *bully* și trandafiri-vampiri, cochilii care n-au chef să imite sunetul mării, pinguini cu covrigi în coadă, vaci care dau vin și oi care fac pariuri... se pun într-o barcă, se adaugă umor cât cuprinde, rime și piper, și se citește cu hohote de râs din copilărie până la orice vârstă.

Cine a pus piper în mare? este a patra cartea autoarei care a descoperit secretul cititului din plăcere la copii și pe cel al întoarcerii la copilărie a oamenilor mari, cu ilustrații de Petridean.

Alte cărți ale autoarei, ilustrate de Petridean: *Pe dos, poezii cu prostii pentru copii, În orașul Bucurville, Marele Acoperiș*.

6+

Jeremy Strong
Tatu și Țup povestioare din Pădurea Mare
Ilustrații de Rebecca Bagley
Traducere din engleză de Andreea Niță
16 x 23 cm, 112 pp, 27 lei

Jeremy Strong a scris peste 100 de cărți, vândute în mai multe milioane de exemplare în întreaga lume.

Tatu și Țup locuiesc într-o casuță din Pădurea Mare. Lui Țup îi place la nebunie să cânte la o tubă care împrășteie în aer brioșe și acadele, baloane, curcubeie și sclipici. Tatu, în schimb, se dă în vânt după sendvișurile cu brânză, pe care uneori le pictează. Cei doi se mai și ciondănesc, așa cum li se întâmplă chiar și celor mai buni prieteni, dar țin tare mult unul la altul și împreună își ajută amicii – Pantera cu dinți ascuțiți, Girafa cu picioare lungi și elegante, invizibila Insectă-Băț – să-și vadă visurile împlinite.

O lectură excelentă pentru cititorii la început de drum, care vor fi încantați de capitolele scurte și de ilustrațiile nostime, numai bune de imitat și de colorat.

ROMANE

Romanul *Casa de Iarnă*, primul volum al trilogiei cu același nume, a fost tradus în 10 limbi și a fost finalist al Edgar Award (2019) pentru cea mai bună carte pentru copii și al Agatha Award (2019) pentru cea mai bună carte de mister pentru copii și adolescenți.

Casa de Iarnă este hotelul plin de secrete și oaspeți bizari al venerabilului domn Norbridge Autumnal, unde Elizabeth, o fată superdeșteaptă, pasionată de șarade și jocuri de cuvinte, ajunge să-și petreacă vacanța. Împreună cu noul ei prieten, Freddy, Elizabeth explorează toate cotloanele hotelului și mai cu seamă biblioteca uriașă, unde găsește, consemnate încifrat, pagini din istoria cel puțin ciudată a locului. Cu ajutorul unei cărți magice, fata începe să dezlege mister după mister și descoperă că viața ei și trecutul familiei lui Norbridge sunt inexplicabil legate. Și, pentru că șirul coincidențelor nu se oprește aici, Elizabeth este singura care poate să ridice blestemul ce apasă asupra Casei de Iarnă și să arunce-n aer toate enigmele care o înconjoară.

O carte numai bună pentru toți cei pasionați de puzzle-uri și jocuri de cuvinte, amintind de biblioteca domnului Lemoncello și de Pseudonymous Bosch.

Booklist

9+

Ben Guterson
Casa de Iarnă
Ilustrații de Chloe Bristol
Traducere din engleză de Anca Bărbulescu
13 x 20 cm, 344 pp, 45 lei

Seria *Enigmele Enolei Holmes* cuprinde șase romane, a fost tradusă în 16 limbi și va fi ecranizată cu Millie Bobby Brown, protagonista serialului *Stranger Things*, în rolul principal. Autoarea este distinsă cu Edgar Award.

Când rebela Enola, sora mai mică a celebrului Sherlock Holmes, descoperă că excentrica ei mamă a dispărut, pornește fără să stea pe gânduri în căutarea ei. Drumurile o poartă până la Londra, unde o așteaptă un șir de aventuri la care o fată de 14 ani n-ar îndrăzni să se gândească: e implicată fără voie în răpirea unui tânăr marchiz, înfruntă o bandă de răufăcători, se ascunde într-un cartier periculos, dezleagă cifruri, se luptă cu tot felul de superstiții și practici oculte, și toate acestea în vreme ce adună indicii. În vâltoarea atâtor evenimente, independenta Enola își descoperă adevărata chemare, care o smulge din plicticosul rol de „domnișoară de familie bună” și o aruncă în calea unor enigme și mai încurcate, pe care va trebui să le rezolve. Aventura ei abia acum începe!

Un aperitiv savuros, care anunță festinul ce ni se va așterne dinainte cu fiecare nou volum al seriei.

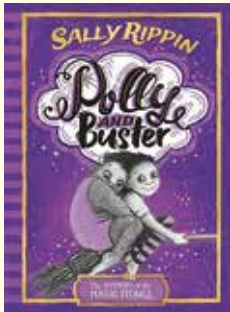
Kirkus Reviews

9+

Nancy Springer
Enigmele Enolei Holmes: Cazul marchizului dispărut
Traducere din engleză de Ianina Marinescu
13 x 20 cm, 184 pp, 29 lei

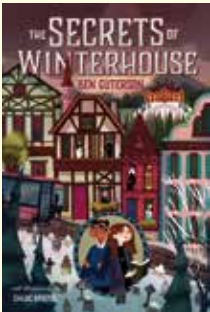
ÎN PREGĂTIRE

Polly și Buster: Misterul pietrelor magice

Polly și Buster: În căutarea Vrăjitoarei Argintii

Secretele Casei de Iarnă

Cazul doamnei stângace

Cazul buchetelor bizare

Cazul ciudatului evantai roz

Cazul crinolinei misterioase

Cazul răpirii din Baker Street

Evenimente HUMANITAS la Bookfest

Vineri, 31 mai

16.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Dan C. Mihăilescu, *Podul cu vechituri: cronică*

Invitați: Dan C. Mihăilescu,
Ioana Pârvulescu, Georgeta Filitti

16.30

Lansare de carte
Mo Yan, *Un lup atârna în cais, cu capul în jos*

Yi In-hwa, *Imperiul fără de sfârșit*
Invitați: Luminița Bălan,
Mugur Zlotea, Diana Yüksel,
Denisa Comănescu

17.00

Lansare de carte
Doina Cornea, *Puterea fragilității*
Invitați: Ana Blandiana,
Gabriel Liiceanu, Radu Paraschivescu

17.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Cătălin Pavel, *Arheologia iubirii: De la Neanderthal la Taj Mahal*
Invitați: Cătălin Pavel, Dragoș Bucur,
Natalie Ester, Marius Chivu

18.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Andrei Cornea, *Amintiri din epoca lui Bibi: o post-utopie*
Invitați: Andrei Cornea,
Ioana Pârvulescu, Radu Paraschivescu

18.30

Lansare de carte
Nicolae Iorga, *Jurnalul ultimilor ani: 1938–1940, inedit*
Invitați: Andrei Pippidi, Ovidiu Cristea,
Andrei Timotin

Sâmbătă, 1 iunie

11.00

Eveniment HUMANITAS JUNIOR
Lansare de carte și sesiune de autografe
Carmen Tiderle, Petridean (ilustrații),
Cine a pus piper în mare? Poezii pentru copii
Invitați: Carmen Tiderle, Petridean,
Iustina Croitoru

12.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Lucian Boia, *Cum am trecut prin comunism: Al doilea sfert de veac*
Invitați: Lucian Boia, Ioan Stanomir

12.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Didier Decoin, *Biroul pentru Grădini și Iazuri*
Invitați: Didier Decoin,
Mihaela Dedeoglu, Denisa Comănescu

13.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Mircea Cărtărescu, *Melancolia*
Invitați: Mircea Cărtărescu,
Ioana Pârvulescu, Cosmin Ciotloș

13.45

Lansare de carte și sesiune de autografe
Gabriel Liiceanu, *Caiet de răsădit gânduri*
Invitați: Gabriel Liiceanu,
Horia-Roman Patapievici

14.30

Lansare de carte și sesiune de autografe
Francisca Băltăceanu și
Monica Broșteanu, *Martori ai Fericirii: Șapte vieți de sfinți români*
Invitați: Francisca Băltăceanu,
Monica Broșteanu, Augustin Lazăr,
Gabriel Liiceanu

15.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Horia-Roman Patapievici, *Anii urii*
Invitați: Horia-Roman Patapievici,
Gabriel Liiceanu

15.45

Lansare de carte și sesiune de autografe
Tatiana Niculescu, *Regele și Dudaia. Carol II și Elena Lupescu dincolo de bârfe și clișee*
Invitați: Tatiana Niculescu,
Ioana Pârvulescu, Alina Pavelescu

16.30

Lansare de carte
Michel Houellebecq, *Serotonină*
Invitați: Sever Voinescu, Ovidiu Nahoi,
Denisa Comănescu

17.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Radu Paraschivescu, *În lume nu-s mai multe Români (planetei noastre asta i-ar lipsi)*
Invitați: Radu Paraschivescu,
Andrei Șerban, Marius Manole,
Lidia Bodea

17.30

Lansare de carte
Vlad Alexandrescu,
Copiii lui Irod: Raport moral asupra copiilor lăsați în grija statului
Invitați: Vlad Alexandrescu, Ion Vianu,
Valeriu Nicolae, Lidia Bodea

18.15

Lansare de carte și sesiune de autografe
Valentin Naumescu, *Politica marilor puteri în Europa Centrală și de Est: 30 de ani de la sfârșitul Războiului Rece*
Invitați: Valentin Naumescu,
Bogdan Aurescu, Ovidiu Nahoi

Duminică, 2 iunie

11.30

Lansare de carte
António Lobo Antunes, *Până ce pietrele vor deveni mai ușoare ca apa*
Invitați: Dinu Flămând,
Anca Milu-Vaidesegan,
Denisa Comănescu

12.00

Lansare de carte
Max Tegmark, *Viața 3.0: Omul în epoca inteligenței artificiale*
Carlo Rovelli, *Ordinea timpului, Realitatea nu e ceea ce pare: structura fundamentală a lucrurilor*
Invitați:
Doru Căstăian, Cristian Presură,
Vlad Zografi

12.30

Lansare de carte
Arundhaty Roy, *Ministerul fericirii supreme*
Invitați: Marius Chivu,
Ioana Bâldea Constantinescu,
Alexandra Coliban, Denisa Comănescu

13.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Cristina Vremeș, *Trilogia sexului răătăcitor*
Vitalie Ciobanu, *Zilele după Oreste*
Dumitru Crudu, *Ziua de naștere a lui Mihai Mihailovici*
Invitați:
Vitalie Ciobanu, Dumitru Crudu,
Cristina Vremeș, Doru Căstăian,
Andreea Răsuceanu

14.00

Lansare de carte și sesiune de autografe
Ioana Nicolaie, *Cartea Reghinei*
Invitați:
Ioana Nicolaie, Mihaela Miroiu,
Lidia Bodea

14.30

Lansare de carte
Biblia după textul ebraic: Exodul. Leviticul
Invitați:
Horia-Roman Patapievici,
Francisca Băltăceanu, Monica Broșteanu

15.30

Lansare de carte
Franz Kafka, *Vizuina: Proză postumă*
Invitați: Mircea Cărtărescu,
Denisa Comănescu

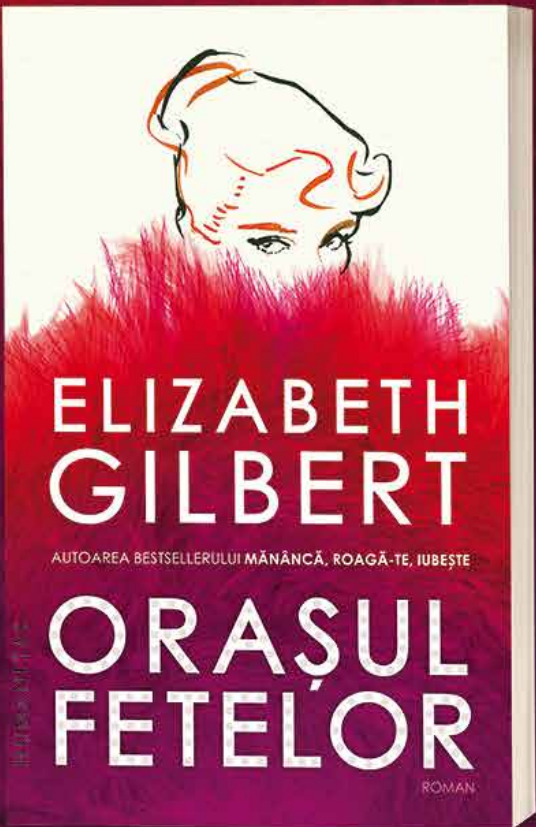
16.00

Lansare de carte
Vesna Goldsworthy, *Monsieur Karenin*
Invitați: Ioana Nicolaie, Luana Schidu,
Denisa Comănescu

Peste 1000 de titluri, 70 de cărți-eveniment,
26 de lansări, sesiuni de autografe, întâlniri
cu scriitori, istorici, editori, traducători, critici
literari, actori, regizori și jurnaliști celebri.

Toate cărțile și audiobookurile vor avea
reduceri de preț de 10%, iar edițiile de colecție
vor putea fi cumpărate la prețuri speciale
valabile numai la Bookfest.

Un nou roman de
ELIZABETH GILBERT
autoarea bestsellerului *Mănâncă, roagă-te, iubește*

Una dintre
cele mai așteptate
cărți ale anului!

Din iunie în librării!

„Viața este deopotrivă
trecătoare și periculoasă,
și nu are rost să-ți refuzi nici o
plăcere sau să fii altfel decât ești de fapt.”

